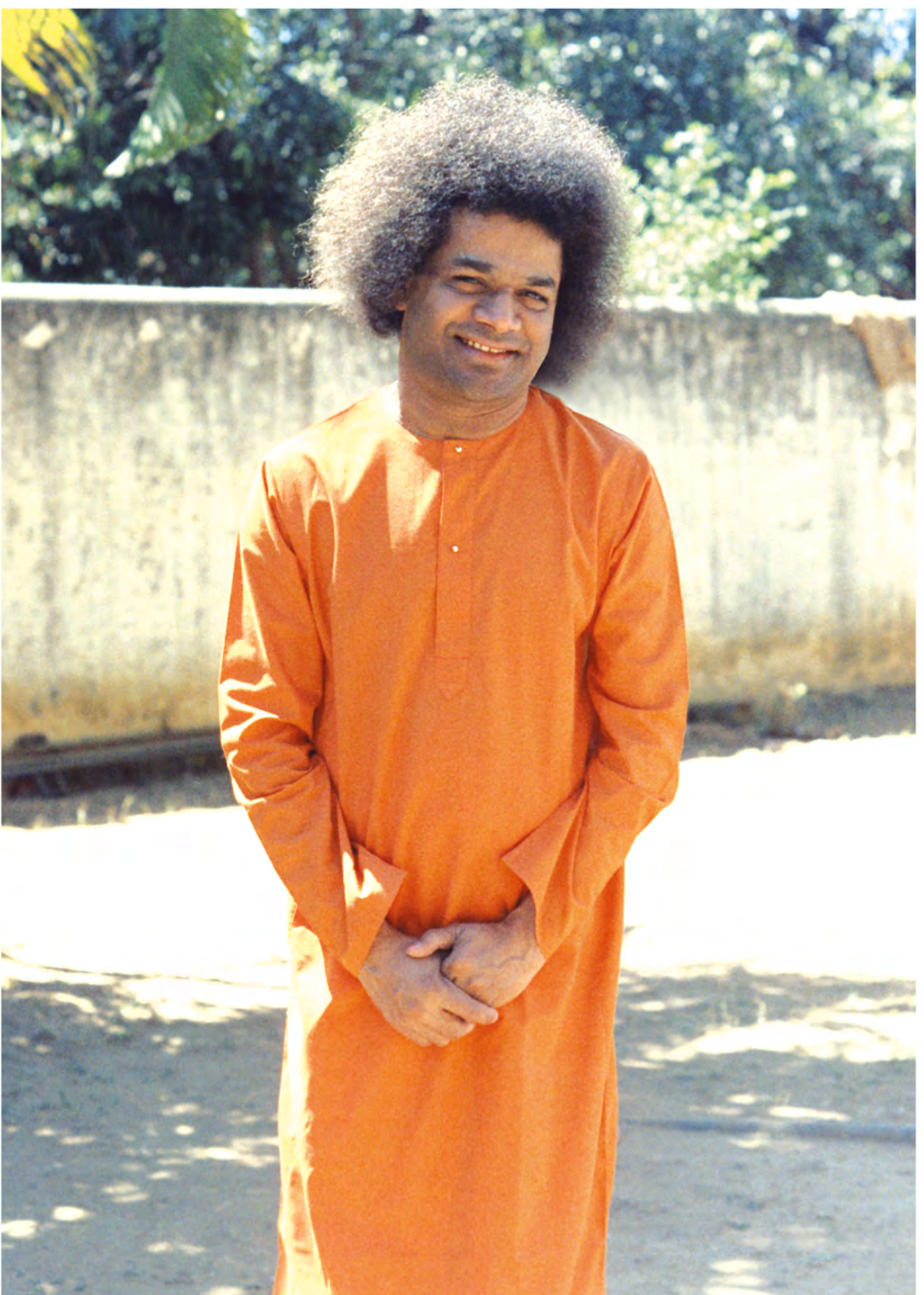

సనాతన సారథి

ఏప్రిల్ 2018

‘నీ తీపి చిరునవ్వు తఱపి వెన్నెలలోన ఆబాలగోపాల మలరుచుండు’

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 61
సంచిక 4

ఏప్రిల్ 2018

ప్రచురణ తేదీ
మార్చి 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. అనన్య భక్తులే అనుగ్రహానికి పాత్రులు	అవతారవాణి	7
3. శ్రీమతి వెంకమ్మగారి దివ్యానుభవాలు		11
4. సాకార నిరాకార సన్నిభితం అవతారతత్వం	కుప్పం విజయమ్మ	16
5. శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ విశిష్టత	నిమీష్ పాండ్య	19
6. 'సనాతన సారథి' (కవితాంజలి)	సి హెచ్. శ్రీవిఠల్	21
7. నిత్యజీవితంలో ఆధ్యాత్మిక ఆచరణ	“సాయిదాసు”	23
8. ముత్యాల సరాలు (ధారావాహికం)	ట్రొ కామరాజు అనిల్ కుమార్	26
9. విదేశాల్లో శ్రీ సత్యసాయి విద్యాకార్యక్రమాలు	డా॥ పాల్ థల్	29
10. సాయిభక్త సంవాదం	న.సా. 1958 ఏప్రిల్ సంచికనుండి	33
11. సాయిబాబా - సాయియోగా	ఇంద్రాదేవి	35
12. 'ఓం శ్రీసాయి భక్తజన హృదయాలయాయనమః'	పి.ఆర్. భరత్ భూషణ్	38
13. ప్రశాంతి సమాచారం	డా॥ దివి చతుర్వేది	39
14. కోరికలే బంధనకు మూలం	ఇంటర్వ్యూ - ఇన్నర్ వ్యూ	42

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు మరియు ఆడియో వీడియో సీడీలకొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామకోథార్థోన్మేష వాఙ్మయం

(గత సంచిక తరువాయి - 50వ భాగం)

మాటాడుటకు వీలులేక కడపటి కోరికగా ఒకదానిని కోరుటకు భరతుడు నిశ్చయించుకొని, “రామా! ఏ రాజ్యము మిమ్ము అడవికి పంపెనో, ఏ రాజ్యము మిమ్ము అపకీర్తులకు గురిచేసెనో, ఆ రాజ్యము మీకక్కరలేదన్న, నాకునూ అక్కరలేదు. నేను మీ ఆజ్ఞను, మీ సంకల్పమును, ఏనాటికినీ కాదనను, కాదనలేను. మీ చిత్తమునకు క్షోభ లేకుండ నన్ను కటాక్షించినట్లయిన నేనెంతయో ధన్యుడను. ఇంతకాలము తమ సేవజేసి ధన్యుండయినాడు కనుక లక్ష్మణుని, శత్రుఘ్నుని అయోధ్యకు పంపి, నన్ను తమ పాదములచెంత ఉంచుకొనుడు. అప్పుడు ఇరువురికీ సత్త్వీ! లక్ష్మణుడు పరిపాలనా దక్షుడు కనుక, అన్నివిధములా తండ్రిగారి ఆత్మకు తృప్తి కలుగునటుల అయోధ్యను పాలించగలడు. ఈ కోరికను మన్నించి, కాదనక నన్ను కాలదన్నకుడని ప్రార్థింతును” అని పాదములపైబడెను. “లేక, మీరు సీతా సమేతులై అయోధ్యలో ఉండుడు; మేము

మువ్వరన్నదమ్ములము వనమునందు నివసించుము. ఏ ప్రకారము మీ చిత్తమునకు సమాధానమగునో ఆ ప్రకారము వ్యవహరించుము. ఇంత భారమును నాపై మోపిన నేను జీవించలేను. తమ పాదములచెంత ఉంచుకొని, ఇంతకు వేయిరెట్లు భారమును నా శిరస్సుపై మోపిననూ నేను ఆనందముగా, అవలీలగా భరించగలను. రాజధర్మముగాని, న్యాయశాస్త్రముగాని నేనెరుంగను. దుఃఖములో మునిగినవానికి జ్ఞానము శూన్యమన్న విషయము తమకు తెలియనిదికాదు. ప్రత్యుత్తరమిచ్చు సేవకుని చూచి సిగ్గుకూడా సిగ్గుపడును! ఓ రామచంద్రా! నేను హృదయమును విప్పి పలుకుచున్నాను. లోకమునకు మంగళమగుగాక! మీరు సందేహమును వీడి, ప్రసన్నులై ఎవరికి ఏవిధమైన ఆజ్ఞచేతురో ఆవిధముగ మేము తమ ఆజ్ఞను శిరసావహించుము.”

భరతుడు ఆడిన ఈ మాటలు సభికులకు పరమానందము కలిగించెను. హృదయములను కరిగింపజేసెను. భరతునకు రామునియందు గల ప్రేమ, భక్తి, విశ్వాసములు వేనోళ్ళ కొనియాడిరి. ప్రజలందరూ ఒక్కపరి, “ఓ రామప్రభూ! భరతుని ప్రార్థనను మన్నింపుడు. ప్రాచీనమగు కుశల మంతయు దశరథ మహారాజుగారి మరణముతోనే గతించెను. అందుచేత అయోధ్య అనాథయయ్యెను. అయోధ్యానగరము దిక్కులేనిదై విలపించుచున్నది. నాథుడు లేని పతివ్రతవలె దుఃఖించుచున్నది” అనిరి.

ఇంతలో రాజి కైకేయి, “నేనేమి చెప్పగలను? ఎవరిపై దోషమును నిరూపించగలను?” అని లోలోన విచారించి రాముడు ఒంటరిగా చిక్కిన తన పాపమును మన్నించుమని

కోరుకొనుటకు ఎన్నోవిధముల వేచెను. రామునకు ముఖము చూపుటకుకూడా సిగ్గుపడెను. తన కొమారునికంటే అధికముగా రాముని ప్రేమించుచుండిన కైకకు ఈవిధమైన విపరీత వాంఛ వచ్చుట తన లోపము కాదనియూ, ప్రాణ సమముగా ప్రేమించిన రాముని అన్నివిధములైన బాధలకు గురి చేసినది ఏదో ఒక శక్తి తనలో చేరి చేయించినదేకాని, తాను కాదని దృఢముగా తెలిసికొని, తానెంత ధైర్యమును తెచ్చుకున్నను, లోకులు తన మాటలను నమ్మరుకదా అని తనలో తాను సంశయించుచూ, ముందుకు పోలేక, వెనుకకు తిరుగలేక క్రుంగి కృశించిపోవుచున్న కైక మనసును గమనించి, రామచంద్రుడు సమయమును చూచి కైకకు నమస్కరించుటకు వెళ్లెను.

అదియే సమయమని తలంచి, కైక రాముని పాదములు పట్టి, “నాయనా! నీవు నాకు చిన్నవాడవు. కుమారుడవు, అయిననూ గుణములలో, జ్ఞానములో లోకమునకే అధికారివి! ప్రభుడవు! కాన నీ పాదములు పట్టిననూ దోషము లేదు. నా పాపమును క్షమించి, నీవు అయోధ్య నేలుము. నాకు సంప్రాప్తమైన ఈ అపకీర్తిని నివారింపుము; లేదా భరతుని నీతో ఉంచుకొని నీ పాదసేవాభాగ్యము నొసంగుము. నేనిక జీవించకపోయిననూ నాకు మనశ్శాంతి లభించును. మహాకిరాతకులుకూడనూ కోరని కోరికను నేను కోరితి నన్న నాకే ఆశ్చర్యముగా నున్నది. నిజముగా నేను కేకయరాజపుత్రినై కోరితినా? లేక ఏదైనా గ్రహ మావహించి నానుండి ఆ పలుకులు పలికించెనా? నాకు తెలియకున్నది” అని రెండు చేతులు పట్టుకొని కైక విలపించుచుండుట రాముని గుండెలను నీరు

గావించెను. అంత శ్రీరాముడు, “అమ్మా! ఇందులో మీదేమాత్రమూ తప్పులేదు. లోకులు కాకులు. సత్యమును గుర్తించక పలు విధముల పలుకుదురు. మీరు బుద్ధిపూర్వకముగా కోరిన కోరికలు కావు. నా సంకల్పమే ఈరీతి గావించినది. నేను అవతరించిన కార్యమునకు, నే సంకల్పించిన పనికి, మీరు ఎంతయో ఉపకారమొనర్చితిరే కానీ అపకారము కాదు. ఇందుకు

నేను మీకు కృతజ్ఞత చెప్పవలసినదిపోయి, మీతో నేనింతగా అడిగించుకొనవలసివచ్చినందుకు ఎంతయో చింతించుచున్నాను. మీరు దుఃఖించిన నా కార్యము అశుభమగును. కాన నన్ను అనుగ్రహించి, నాపై వాత్సల్యమును చూపుచు ఆశీర్వాదింపుము” అని రాముడు కైకేయి పాదములకు నమస్కరించెను.

రాముడట్లు చెప్పుటచేత కైకేయికి కొంత శాంతి కలిగెను. వీరిరువురి సంభాషణలు చెంతనే ఉండి వినుచున్న కౌసల్య, సుమిత్రలు ఇందులో కైక దేమాత్రమూ దోషము లేదనియూ, ఇది దైవ సంకల్పమేననియూ గ్రహించి చెల్లెలైన కైకను అనేకవిధముల ఓదార్చిరి. అయిననూ కైక పట్టు విడువక, “రాముడు మహారాజు, సీత మహారాణి కాక తప్పుడు. భరత శత్రుఘ్నులు లక్ష్మణసమేతులై సీతారాములకు సేవలు చేయుచుండ ఈ కన్నులతో చూచి ప్రాణము విడువవలెన”ని పదేపదే పలుకుతూ వచ్చెను.

ఈవిధముగా, ఒకరినొకరు ఓదార్చుకొనుచూ, విలపించుచూ, రాముని అయోధ్యకు రమ్మని ప్రార్థించుచూ, రేయిపగలనక రామపాదములచెంత అడవిలో అయోధ్యావాసులు నాలుగు దినములు

కాలము గడిపిరి. కడకు రాముడు అయోధ్యావాసులను అయోధ్యకు తీసుకొనిపోమ్మని భరతునకు ఆజ్ఞ చేసినటుల ప్రజలు, స్త్రీ - పురుషులు, పండితులు విని, భరించలేని బాధతో, “మనము సీతారాములను అయోధ్యానగరమునకు తీసుకొనివెళ్లిననే ఉచితముగా నుండును; లేక, సీతారాములతో కూడి వనవాసము చేయుటయే కోటి స్వర్గములకంటే సుఖదాయకము. ఎట్టివారైనను సీతారామలక్ష్మణులను విడచి నగరమునకు వెళ్ల ఇచ్చగించరు. అట్లు ఇచ్చగించలేని వారియెడల విధాత ప్రతికూలుడుగా నుండెనని తలంచవలెను. ఆహా! మందాకినిలో స్నానము, మధురమైన ఫలముల ఆహారము, కన్నులకింపైన సీతారాముల సుందర దర్శనము, ఇంతకంటే వేరు స్వర్గమెందుకు?!” అని ప్రజలు ఒకరికొకరు చెప్పుకొనుచు, రాముని అయోధ్యకే గొనిపోవలెనని దృఢము చేసుకొనిరి.

ఈ ప్రకారము ప్రేమపూర్వకముగ వచనములతో వారివారి మనోరథములు చెప్పుకొని, “ఈ అరణ్యములో శ్రీరామ సన్నిధిలో ఇట్టి శుభము, ఇంతటి సుఖము అనుభవించుటకు మనకు యోగ్యత యుండిన, భాగ్యముండిన, రామచంద్రుడు మన అభీష్టము నంగీకరించును; అట్టి ప్రాప్తియే లేకున్న, మన దురదృష్టమే రామచంద్రుని మనస్సును కఠినపరచి, మనలను తిరిగి అయోధ్యకు వెళ్ళగొట్టును. రాముడే అనుగ్రహించకున్న ఇక అనుగ్రహించు వారెవరు? అతని చెంతనే కాలము గడుపని జీవితం, మరెక్కడుండిననేమి?! ఏమైననేమి?! బ్రతికీ చచ్చిన వారలతో సమము” అని ఒక వృద్ధ బ్రాహ్మణుడు పలికిన ఈ పలుకులను అందరూ, “నిజమే, నిజమే! ఈ మాటలు పరమ సత్యములు” అని బలపరచిరి.

(సశేషం)

SRI SATHYA SAI GENERAL HOSPITAL

Prasanthi Nilayam, Anantapur District, Andhra Pradesh- 515134

email: hrmgh@sssihms.org.in Phone: 08555-287256, 289409

Applications are invited for the following posts:

1. Department of Obstetrics & Gynecology

Post: Consultant/ Junior Consultant/ Senior Resident

Qualification: M.D./M.S./D.N.B (OB & GY) with relevant experience

2. Department of Anesthesiology

Post: Senior Resident /Junior Consultant

Qualification: M.D./D.N.B. (Anaes)/D.A.

3. Administrative Officer (Honorary post)

Minimum 10 years experience in administrative matters

4. Electrical & Electronics Engineer (Honorary Post)

Minimum 10 years experience

Medical Superintendent

అనన్య భక్తులే అనుగ్రహానికి పాత్రులు

పరమాత్మ ప్రేమను ధరణిలో జనులకు
ప్రవహింపజేయుటే పరమ భక్తి
ప్రతి మానవుండును బ్రతికి తానుండుట
స్వార్థంబునకు కాదు, సంఘసేవ
చేయుటకే అన్న శ్రేష్ఠ భావంబుతో
మెలగుచునుండిన మేలుగల్గు
మరచియు తనను తాను మానవ సేవకు
అంకితంబగుటయే ఆత్మత్వప్తి
నిష్కళంకమగు ప్రేమను నిలిపి హృదిని
సర్వజీవుల కుపకృతి సలుపకున్న
పుట్టి ఫలమేమి నరునిగా పుడమియందు?!

ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎఱుకపరతు?!

మానవునకు, మాధవునకు సన్నిహిత సంబంధ బాంధవ్యమును చేకూర్చునటువంటిదే భక్తి. మనం ఎవరితోనైనను స్నేహం చేయవలెనన్న వారితో కొంత కాలం కలిసిమెలిసి ఉన్నపుడే స్నేహం చేకూరుతుంది. అదేవిధంగా, భగవంతునితో స్నేహం పొందవలెనన్న భక్తియే ఆధారం. తనకంటే బలవంతులైనవారితో పోరాడవలెనన్న వారికంటే ఎక్కువ బలవంతులైనవారి అండదండలు కావాలి. సుగ్రీవుడు తనకంటే బలవంతుడైన వారితో పోరాడుటకు వారికంటే బలవంతుడైన రామచంద్రుని అండదండలు పొంది విజయం సాధించగలిగాడు. మానవునికంటే శక్తిమంతమైనది మాయ. కాబట్టి, మాయతో పోరాడి విజయం సాధించవలెనన్న మాయకంటే అధిక శక్తి కలిగిన భగవంతుని అండదండలు కావాలి.

భక్తి రెండు విధములు: సామాన్య భక్తి. అనన్య భక్తి. ఈ సామాన్య భక్తి మూర్తిపూజలతో, మూర్తి ఆరాధనలతో ప్రారంభమవుతుంది. అంతరార్థమును గుర్తించలేని వ్యక్తులు మూర్తిపూజను హాస్యాస్పదంగా, అల్పమార్గంగా భావిస్తున్నారు. ఇది చాలా పొరపాటు. ఐ.వి.యస్. ఆఫీసరైనా ఆదిలో 'ఎబిసిడి'లు నేర్చుకొనక తప్పదు. అట్లే, ముక్తిపురుషుడైనా ఆదిలో మూర్తిపూజ గావించవలసిందే! దేహాత్మభావన ఉండినంతవరకు సాకారపూజలను, ఆరాధనలను మానుటకు వీలుకాదు.

“యోగక్షేమం వహామ్యహం...”

ఆరాధనలు నాల్గు విధములు: (1). స్వార్థము (2) నిస్వార్థము (3) పరార్థము (4) పరమార్థము. మొదటి మూడూ సామాన్య భక్తి క్రిందకే వస్తాయి. అయితే, పరమార్థ తత్త్వముతో కూడి, “నీది, నాది” అని భేదము లేక సర్వము భగవంతునిదనే విశ్వసించి, ఏది చేసినా, ఏది చూచినా, ఏది అనుభవించినా ఈశ్వరప్రసాదంగా భావించడమే అనన్యభక్తి. ఇట్టి అనన్యభక్తులకు మాత్రం సంపూర్ణమైన అనుగ్రహాన్ని అందిస్తాడు భగవంతుడు. భగవద్గీతయందు, “అనన్యా శ్చిన్దుమన్తో మాం యోగక్షేమం వహామ్యహం”, “అనన్య భక్తుల యోగ క్షేమములు నేనే చూచుకుంటాన”ని వాగ్దానం చేశాడు. దీని అంతరార్థాన్ని గుర్తించుకోలేని అమాయకులు, “అయ్యో! మేము ఇన్నేళ్లుగా భగవంతుని కొలుస్తున్నాము, భజిస్తున్నాము, సంస్థ కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటున్నాము, సేవలు చేస్తున్నాము. కానీ మాకు ఏమాత్రము కష్టములు తీరలేదే! తన వాగ్దానమును తాను నిలబెట్టుకోలేనివాడు భగవంతు డెట్లవుతాడు?” అని అనేకవిధములుగా దుష్ప్రచారము చేస్తుంటారు. ఇది కేవలం అజ్ఞానమని చెప్పవచ్చు. భగవంతుడిచ్చిన హామీ అనన్యభక్తులకేకాని ఏ పావు గంటో, అరగంటో, గంటో భగవంతుని చింతించే ఈ “పాక్ట్-టైమ్ భక్తుల” కోసం కాదు. భక్తిప్రపత్తులయొక్క పూర్ణత్వాన్ని చక్కగా గుర్తించాలి. భగవంతుని తత్త్వాన్ని గుర్తించుకోవటం చాలా కష్టతరమైనటువంటిది. మానవుని శక్తి సామర్థ్యములు పరిమితమైనవి. తన హద్దువరకే తాను చూడగలడుకాని అతీతమైనటువంటి దివ్యతత్త్వాన్ని తాను గుర్తించలేడు, అర్థం చేసుకోలేడు. భగవత్తత్త్వాన్ని గుర్తించుకోలేనటువంటి వ్యక్తులే అపార్థములు, పెదర్థములు కల్పించి దుష్ప్రచారము సలుపుతుంటారు. నిజముగా ఈ జగత్తునందు భగవత్తత్త్వము తప్ప అన్యము కానరాదు.

ఉత్తమమైనటువంటి భావముతో నిష్కల్మషమైన హృదయముతో నిస్వార్థమైన కర్మను ఆచరించడం ప్రతి మానవునికి అత్యవసరం. వ్యక్తి ఏకాకిగా బ్రతుకుటకు వీలుకాదు. నీటిపై వేసిన తైలమువలె తాను జీవించ లేడు. కలసిమెలసి ఉండాలి. ఏకత్వాన్ని అభివృద్ధి గావించుకోవాలి. ‘హలో, హలో’ అని షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చినంతమాత్రమున ఐకమత్యము రాదు. మనసులో ప్రేమ ఉండాలి. సామాజిక కృషియే అభివృద్ధికి మార్గము. సామాజిక కృషిలో భాగముగా అనేకవిధాల సంఘసేవకు మనం పూనుకోవాలి. సేవ ఎవరికోసం? దీనులకు, దిక్కులేనటువంటివారికోసం. దరిద్ర నారాయణుడు కేవలం దరిద్రుడు కాదు, అతను నారాయణుడే. అతనికి చేసే సేవ నారాయణ సేవే. ఏదో భజనలో పాడినంతమాత్రమున, నగరసంకీర్తన చేసినంతమాత్రమున, పూజలు చేసినంతమాత్రమున చాలదు. ఆ రూపమును సాక్షాత్ దైవస్వరూపంగా విశ్వసించాలి.

దేహబ్రాంతి ఉన్నంతవరకు నిర్గుణోపాసన అసాధ్యం

దేహాభిమానము ఉండినంతవరకు మానవునికి ఈ పూజలు, భజనలు, ఆరాధనలు తప్పినవి కాదు. ఏనాడు దేహబ్రాంతి విడిపోతుందో, ఏనాడు ఈ దేహదృష్టిని మరచిపోతామో అప్పుడే మనం గుణాతీత రూపరహిత దైవత్వాన్ని ఆరాధించవచ్చు. కానీ ఈనాటి మానవుడు పూజలు చేయటానికి బద్ధకమైపోయి కేవలం సోమరితనంతో, “నేను నిర్గుణోపాసకుణ్ణి, నిరాకార ఆరాధకుడిని” అని చెప్పుకొంటున్నాడు. తాను ఆకార భ్రాంతిలో మునిగి, నిత్యము తెల్లవారి లేచినది మొదలు రాత్రివరకు అనేక గుణములతో బాధలుపడుతూ నిరాకారతత్త్వాన్ని, నిర్గుణ స్వరూపాన్ని ఏరీతిగా ఆరాధన చేయగలడు?! తాను చేయడమొకటి, పలకటం మరొకటి. చేసేది కండక్టరు

పని, చెప్పుకునేది కలెక్టరు పని! ఇలాంటి “బిల్ కలెక్టర్లు” అధికం కావడంచేతనే ఈనాడు ఆధ్యాత్మిక మార్గము అపహాస్యం పాలవుతున్నది.

ఈనాడు ఆర్థిక పరిణామము, రాజకీయ పరిణామము మొదలైనవి అనేకం జరుగుతున్నాయి. కానీ, వీటివల్ల మానవత్వము దివ్యత్వాన్ని పొందలేదు. మానసిక పరిణామము, ఆధ్యాత్మిక పరిణామము అత్యవసరం. ఆధ్యాత్మిక పరిణామమే అన్నింటికి మూలాధారం. ఆధ్యాత్మిక పరిణామమునందే సమస్తం మనకు ప్రాప్తిస్తుంది. తనను తాను తెలుసుకున్నవానికి సర్వమూ సమత్వమే అయిపోతుంది. సమత్వము ప్రాప్తించినపుడే దివ్యత్వం అర్థమౌతుంది. అనేకత్వంలో మునిగి జీవిస్తున్న మానవునకు సమత్వం ఏరీతిగా ప్రాప్తించగలదు?! ఏరీతిగా అర్థం కాగలదు?!

ఏ విద్య నేర్చినవారికి ఆ విద్యయొక్క తత్త్వము ఒక్కటే గుర్తించడానికి వీలవుతుంది. ఐతే, అన్ని విద్యల తత్త్వాన్ని గుర్తించుకోవటానికి ఆధారమైనది ఆధ్యాత్మిక విద్య. అన్ని విద్యల చేరికయే ఆధ్యాత్మిక విద్య. ఇట్టి ఆధ్యాత్మికతత్త్వముచేత మానవత్వాన్ని పరివర్తన గావించుకోవాలి. అందుకు సత్సంగం అత్యవసరం. “శ్రవణం, కీర్తనం, విష్ణుస్మరణం, పాదసేవనం, వందనం, అర్చనం, దాస్యం, స్నేహం, ఆత్మనివేదనం” - ఇవన్నీ దేహభ్రాంతి ఉన్నంతవరకు చేస్తూనే ఉండాలి. పుండు మానిన తరువాత పక్కు దానిపాటి కదే రాలిపోతుంది. అంతవరకు మందువేసి బ్యాండేజి కట్టాలి. అదే మన సాధన. కాబట్టి, దేహభ్రాంతి ఉన్నంతవరకు ఈవిధమైన ఆరాధనలు మనం మానుకోవటానికి వీలుకాదు. ఏదో మట్టిబొమ్మ, లోహపుబొమ్మ అని భావించరాదు. భగవంతుని రూపములయందు ఆ దివ్యత్వమనే శక్తి ఇమిడి ఉంటుంది. మనం సరియైనమార్గంలో ప్రార్థించినపుడు అది ప్రకటితమవుతుంది, సాక్షాత్కరిస్తుంది.

“ఒక్క మనసునందే ఉన్నది సర్వంబు, తిక్కపట్టి నరుడు తిరుగనేల?” అన్నాడు వేమన. మనసు కంటిలో చేరితే కన్ను చూస్తుంది; నోటిలో చేరినపుడు నోరు మాట్లాడుతుంది; చెవిలో చేరినపుడు చెవులు వినగల్గుతున్నాయి. మనసే లేకపోతే ఇంద్రియములే లేవు. కనుకనే ఈ మనస్తత్వాన్ని మొట్టమొదట మనం గుర్తించుకొని పవిత్రమైన మార్గంలో ప్రవేశపెట్టాలి. ఎన్నో పుణ్యములయొక్క ఫలితమే మానవత్వము. ఈ ‘పడవ’ చిల్లులు పడి శిథిలముకాక పూర్వమే జీవితమనే ప్రవాహములో దానిని వేసుకొని అవతలిగట్టుకు చేరడానికి ప్రయత్నించాలి.

జీవుడు - దేవుడు - ప్రకృతి

“రోగపీడితుని బల్ రోగంబు తీరునా ఔషధ మహిమంబు అంత వినిన?! నిరుపేదవాని పేదరికంబు పోవునా విత్త ప్రభావంబు విన్నయంత?! ఆకొన్న మానవుని ఆకలి తీరునా పంచభక్ష్యంబుల పాకము విన్నయంత?!” విన్నంతమాత్రమున చాలదు. తినాలి. తిన్నంతమాత్రమున చాలదు, జీర్ణించుకోవాలి. జీర్ణించుకున్నంతమాత్రాన చాలదు, అనుభవించాలి. నీ అనుభవం వేరుగా ఉండవచ్చును, మరొకరి అనుభవం ఇంకొకటిగా ఉండవచ్చును. చక్కని ఆరోగ్యవంతుడు లడ్డు తిని తియ్యగా ఉందంటాడు. అదే లడ్డును విష జ్వరము వచ్చినటువంటివాడు తిని చేదుగా ఉందని చెప్పవచ్చును. ఇది లడ్డు దోషమా? కాదు, కాదు, వాడిలో ఉన్న రోగ దోషము.

నాస్తికుడు భగవంతుడే లేడంటాడు. ఆస్తికుడు భగవంతుడు కలడంటాడు. ఈ కలడు, లేడు అనేటటువంటివి వారిద్దరి భావములేకాని వీళ్ళకోసం భగవంతుడు పోవటం లేదు, రావటం లేదు. ‘జీవుడు - దేవుడు’ అనేదానిగురించి అనాదికాలం నుండి వాదోపవాదాలు జరుగుతూ వస్తున్నాయి. కనుకనే దీనిని సూక్ష్మంగా చెప్పినారు: “ఊరకున్నవాడు దేవుడు

- ఊగులాడేవాడు జీవుడు” అని. నిరంతరం చంచలత్వంతో ఉండేది జీవతత్వం. దైవత్వం నిశ్చలం, నిర్మలం, నిస్వార్థం. అద్దంలో చూచి నమస్కరిస్తే ఆ నమస్కారం నీకే వస్తుంది. దూషిస్తే ఆ దూషణ నీకే వస్తుంది. దేవునికి, జీవునికి మధ్య ఉన్న ఈ ప్రకృతియే అద్దం. “అద్వైష్టా సర్వభూతానామ్” ఎవ్వరినీ మనం ద్వేషించరాదు. కారణమేమనగా నీవు ఎవరినో ఒకరిని వ్రేలు పెట్టి చూపితే నీవైపు మూడు వ్రేళ్ళు చూపుతుంది ప్రపంచం. కనుక, మొట్టమొదట నీలో ఉన్న దోషాన్ని నీవు నిర్మూలం చేసుకో! నీలోని పవిత్రతను నీవు అభివృద్ధిపరచుకో.

సమాధి అయ్యేలోపల ‘సమ-ధీ’ పొందాలి

ఈనాడు వికసించిన పుష్పమును తోటమాలి కోసి తీసుకొనిపోతున్నాడు. దానిని చూచి మొగ్గలు, “నేడు దానివంతు, రేపు మనవంతు” అని రేపటిదినం ఎప్పుడు వస్తుందా అని వికసిస్తూ, వికసిస్తూ తమ పరిమళమును నలుదెసలా చిమ్ముతూ ఉంటాయట. చూడండి, పుష్పములైనా రేపటిదినం వచ్చే మృత్యువు నిమిత్తమై చిరునవ్వులు చిందిస్తూ సుగంధాన్ని వెదజల్లుతుంటాయికానీ, మానవుడు చూస్తామా, మృత్యువంటే భయపడిపోతాడు. ప్రక్క ఇంటిలో ఎవరికైనా మృత్యువు సంభవించినట్లయితే నేడు అతనిది, రేపు మనది అనే భావమే రాదు. “దేహో దేవాలయః ప్రోక్తో జీవో దేవస్సనాతనః” సనాతనమైన దేవుడు సూతనమైన దేహంలో జీవతత్వాన్ని అనుభవిస్తున్నాడు. ఈ ఉపాధి ఏనాడు తొలగుతుందో, ఎప్పుడు పోతుందో! ఇది సమాధి అయ్యే లోపలనే “సమ-ధీ” (సమబుద్ధి) పొందాలి, సమత్వం పొందాలి. మానవత్వపు పరిధి దాటి దైవత్వం ప్రకటించాలి. దేహము ‘నేను’ కాదు; ఇంద్రియములు ‘నేను’ కాదు;

అంతఃకరణము కాదు. నీవు ఆత్మస్వరూపుడవు. ఇవన్నీ నీ ఉపాధులు. ఉపాధులు సత్యమని భావించరాదు. సంసారంలో వచ్చే కష్టనష్టములు, దుఃఖములు, అవాంతరములను వెనక్కు నెట్టేసుకుంటూపోవాలి. అంతేకాని వాటిని ముందు పెట్టుకొని, దైవారాధన చేస్తూ, ఏడ్చుకుంటూ కూర్చుంటే వచ్చే ఫలితం ఏమీ ఉండదు. అన్నీ కదలిపోయే మేఘాలు. ఈనాడు పూర్ణిమ. కానీ ఎంతకాలం? రేపటి దినమే చీకటి ప్రారంభమౌతుంది. ఈనాడు అమావాస్య పోతే రేపే వెన్నెల ప్రారంభ మవుతుంది. అది పోతే ఇది, ఇది పోతే అది. ఇదంతా సుఖదుఃఖ సంఘర్షణాత్మక మహోత్తుంగ తరంగాలతోకూడిన సాగరం. ఇటువంటి సంసారంలో ఎప్పటికప్పుడు దేనికైనా సిద్ధంగా ఉండాలి.

ఉన్నది ఒకటే హృదయం. అది సింగిల్ సోఫా. ఇక్కడ ఒక్కరికే చోటు. అదే దైవత్వం. ఆలుబిడ్డలు, అస్తిపాస్తులు, బంధుమిత్రులు మధ్యలో వచ్చి పోయేవారే! ఇంతకుపూర్వం వారెవరు, నీవెవరు?! ఇదే సత్యమనుకొని దీనికి జీవితం అంకితం చేస్తున్నావు. కానీ సత్యనిత్యమైనది తెర వెనుక ఉన్నది. తెరముందు ప్రేక్షకులు ఎవరి పాటికి వారు వెళ్ళిపోతారు. సత్యమును హృదయపీఠంపై ప్రతిష్ఠించుకో; నీ దృష్టిని అంతర్ముఖం గావించుకో; లోన దుర్భావములు ఉండినంతకాలం సరియైన భక్తి ఉండదు. చేసేది ‘పార్థైటెం’ భక్తి, కోరేది పూర్తి ప్రతిఫలం! ఎలాంటి సాధన చేస్తామో అలాంటి ఫలితమే వస్తుంది. భగవంతుడు ఏమాత్రం మాట తప్పుడు. ప్రేమకోసం ప్రాణం వదులుతాడు. భగవంతునికి కావలసిందేమీ లేదు. సర్వం అతడందించినదే. భగవంతుడందించిన దాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవడమే భక్తుని కర్తవ్యం.

(తేదీ 4-4-83 నాటి దివ్యోపన్యాసమునుండి)

శ్రీమతి వెంకమ్మగారి దివ్యానుభవాలు

తన చిన్నారి సోదరుడు 'సత్యం' సామాన్య బాలుడు కాదనీ, నిఖిలలోకవంద్యుడైన సాక్షాత్తు శ్రీ సత్యనారాయణుడేనని వెంకమ్మగారు అనాడే తెలుసుకోగలిగారు. “జన్మ కర్మ చ మే దివ్య మేవం యో వేత్తి తత్త్వతః...”, “ఓ అర్జునా! పరమాద్భుతములగు నా జన్మ కర్మలయొక్క దివ్యమైన స్వభావమును ఎవరు తెలిసికొందురో వారు దేహమును విడిచిన పిమ్మట మరల ఈ లౌకిక ప్రపంచమున జన్మించక నా శాశ్వత ధామమున నన్నే పొందుదురు” అని గీతాచార్యుడు సెలవిచ్చినట్లుగా, ఆవిడ స్వామివారి దివ్యత్వాన్ని వారి బాల్యంలోనే గుర్తించి, జీవితపర్యంతం వారిని సేవించి తరించిన ధన్యజీవి. భగవాన్ ఒకానొక సందర్భంలో వెంకమ్మగారికి తమపట్ల గల అన్యోన్యవాత్సల్యానురాగాలగురించి చెప్పతూ, వారు మాతృమూర్తి ఈశ్వరమ్మగారితో కలసి తమను అల్లారుముద్దుగా పెంచుతూ, నిరంతరము దైవసంబంధమైన పాటలు పాడుతూ ఉండేవారని, ఒక్క నిమిషం కూడా తమను విడిచి ఉండేవారు కాదని పేర్కొన్నారు. వెంకమ్మగారి దివ్యానుభవాలు వారి మాటల్లోనే

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి లీలలు తెలుసుకోవటం సామాన్యమైన మనబోటి మానవులకు అసాధ్యము. అందువలన నాకు తెలిసినరీతిగా నా అనుభవాలు తెలుపుతాను.

ఒకప్పుడు నేను 'సత్యం' అని పిలిచేదానిని స్వామిని. సత్యాన్ని స్కూలులో చేర్చడానికి ఉరవకొండకు పోతిమి. అక్కడ మమ్ములను విడిచి మా తండ్రిగారు పుట్టపర్తికి పోయిరి. నేను, సత్యం, మా కొడుకు అక్కడ ఉంటిమి. సత్యాన్ని స్కూలులో చేర్చినారు. కొద్దిరోజులలోనే శివరాత్రి ఉంది. ఉరవకొండలో ఇండ్లు రైలుపెట్టె మాదిరి పొడవుగా ఉండి మధ్యలో రూములు ఉండును. కడకు వంటగది, బాత్ రూములు ఉండును. ముందు వరండా ఉండును. మేము, మాతోపాటు సత్యం మొదటి రూములో పండుకొనుచుంటిమి.

ఆరోజు శివరాత్రి. మేమంతా భోజనము చేసి, బజారులో పండరి భజన చేస్తావుంటే చూచుచుంటిమి. అంతలో సత్యము నాదగ్గరకు వచ్చి, నేను అక్కడివరకు పోయివస్తాను. నువ్వు వాకిలికి గడి పెట్టకుండా ఉంచమని

స్వామి సన్నిధిలో వెంకమ్మగారు

చెప్పినాడు. అందుకు నేను, “తొందరగా రా సత్యం” అన్నాను. సత్యం వెళ్లినాడు. భజన అయినది. ప్రసాదము ఇచ్చినారు. అందరూ వెళ్ళిపోయినారు. నేను రూము లోపలికి పోయి పండుకొంటిని. గడి వేయలేదు. కొంచెము సేపు మేలుకొంటిని. కానీ తరువాత నిద్రపోయినాను.

పొద్దున లేచి ఏదో ఒక దేవుని ఫోటో చూస్తేగాని కన్నులు తెరువను. అక్కడ ఏ ఫోటో లేదు. వరండాలో తులసిచెట్టు పెట్టియుండిరి. అది చూచి కన్నులు తెరిచే అలవాటు. నేను కండ్లు మూసుకొని మెల్లగా లేచి వాకిలి దగ్గరకు పోతిని. తీస్తామని గడి పట్టుకొంటిని. చల్లగా తగిలినది నా చేతికి. కన్ను తెరిస్తే సత్యం అప్పుడు వచ్చినాడు. నేను, “ఇంతవరకూ నీవు రాలేదు. ఎక్కడికి పోతివ”ని అడిగితిని. గట్టిగా మాట్లాడవద్దని, అన్న వదిన వింటారని, నాకు ప్రసాదము ఇచ్చినాడు. అందులో బొరుగులు, కొబ్బరిముక్కలు, తులసి ఉండెను. మెల్లగా, “ఎక్కడికి పోతివి సత్యం? కొత్త ఊరు. నేను గడి వేయకుండా పండుకొన్నాను. ఎంతసేపుకు నీవు రాలేదు. అట్లాగే నిద్రపోతిని” అన్నాను. అందుకు సత్యం, “నేను బూదగవికి పోయినాను. అక్కడ శివునికి అభిషేకము, పూజ చేసినాను. తరువాత ప్రసాదము తీసికొని వస్తాను” అన్నాడు. సరే లెమ్మనుకుంటిని.

ఆరోజు రాత్రి సత్యానికి అన్నము పెట్టి నేను వాకిలి కడ నిలుచుంటిని. కొంతసేపటికి మరలా “ఏమన్నా కావలెనా?” అని అడిగితిని. ఏమీ వద్దన్నాడు. బాత్ రూములో చేయి కడిగేదానికి వెళ్ళి “అబ్బా” అన్నాడు. “ఏమి సత్యం?” అంటే “నాకు తేలు కుట్టినది” అని చెప్పినాడు. లాంతరు పెట్టి చూస్తే ఎక్కడా తేలు కనబడలేదు. నేను మా అన్నయ్యతో సత్యానికి తేలు కుట్టినదని చెప్పితిని. అప్పుడు మందులు, మంత్రాలు చేసినారు. ఉరవకొండలో తేలు కుడితే ప్రమాదమని వినియుంటిని. అందువల్ల నాకు చాలా భయం వేసింది. సత్యాన్ని అడిగితిని, నొప్పిగా ఉందా అని. “నాకేమీ లేదు. నువ్వు పండుకొమ్మ”ని చెప్పినాడు.

తెల్లవారి లేచేసరికి మొగము మార్పు వచ్చినది. పెదవులు అల్లాడించును. చేయి ఒకసారి తిప్పును. ఇవన్నీ చూస్తే ఏదో మార్పు వచ్చినదనుకొంటిని. ఆరోజు సోమవారము ఉరవకొండ సంత. మా అన్నగారు కొన్ని సరుకులు, కూరగాయల పట్టీ రాసి సత్యానికి దబ్బులిచ్చి తెమ్మన్నాడు. అన్నీ తీసుకొని వచ్చినాడు. అందులో చిలకడ దుంపలు ఉండెను. అది చూచి మా అన్నయ్య, వెంకమ్మా! చిలకడదుంపలు, వంకాయ కలిపి అమ్మ చేస్తావుండేనే!

నీవు అట్లా చేయమని చెప్పినాడు. “సత్యానికి మాత్రము పట్టి చారు, అన్నము పెట్టు. మజ్జిగకూడ వేయవద్దు. ఈరోజుకు ఏమీ పెట్టవద్దు” అన్నాడు.

సరేలెమ్మని కూర చేసి, చిన్న గిన్నెలో కొంత కూర దాచినాను, పాపం అంత కష్టపడి తెచ్చినాడు కదా, సత్యంకి రాత్రి కొంచెం వేయవచ్చుననుకొంటిని. పగలు గడిచినది. సాయంత్రం సుంకాలమ్మ గుడివరకు పోయి వస్తానని చెప్పి వెళ్ళినాడు మన సత్యం. తిరిగి వచ్చుసరికి భోజనాల పొద్దు అయినది. “భోజనము చేస్తువు పద, సత్యం” అని పిలుచుకొనిపోతిని. అక్కడ పీట వేసి, మంచినీళ్ళు పెట్టి, వినసకట్ట పెట్టి, తట్టలో అన్నము పెట్టి పొద్దున తీసి ఉంచిన కూర కొంచెము వేసి, “తిను సత్యం” అని చెప్పితిని. ఊరకే కూచునియుండెను. సత్యం చేయి పట్టి తినమని తట్టలో చేతిని నేనే పెడితిని. కొంచెముసేపైన తరువాత, “ఇంకా ఏమన్నా కావలెనా?” అని అడగపోతే నేను పెట్టిన చేయి అట్లాగే ఉండెను. “తిను సత్యం” అని చేతిని పట్టుకొంటిని. దమ్మని కింద పడిపోయినాడు. అప్పుడు నేను, “అన్నయ్యా! సత్యం క్రిందపడినాడు” అని ఏడ్చితిని. మా అన్నయ్య డాక్టరు కొరకు వెళ్ళినాడు. చుట్టుపక్కలవాళ్ళు వచ్చి పేపరు కాల్చి ముక్కు దగ్గర పెట్టిరి. చల్లనీళ్ళు ముఖానికి కొట్టిరి. ఏమి చేసినా స్పృహ రాలేదు. అంతలోపల తడిసిన చొక్కా విప్పివేసి, వరండాలో చావవేసి పడుకోబెట్టి, ఒక దుప్పటి గొంతువరకు కప్పిరి. కాళ్ళు చేతులు అంతా కట్టెల మాదిరి అయినవి. అంతలో మా అన్నయ్య, డాక్టరు వచ్చిరి. మందు ఇచ్చేదానికి పండ్లు కరుచుకొని పోయినవి. ఈ జబ్బు నాకర్థము కాలేదని డాక్టరు చెప్పినాడు. ఏదన్నా చూడండని మేము చెబితే, ఒక సూది వేసి వెళ్ళిపోయినాడు.

12 గంటలకు సత్యం ఏదో మాట్లాడినాడు. కానీ మాతో కాదు. తరువాత హైస్కూలు టీచర్లు అంతా వచ్చినారు. అందరూ ఏమి చేస్తారు? ఊరకే కూర్చున్నారు. మంత్రాలు, ముడుపులు, పూజలు చేసినాము. సుంకాలమ్మకు టెంకాయ కొట్టినాము. సత్యం “మూడు వప్పులైనద”ని చెప్పినాడు.

తెల్లవారి మా ఊరికి టెలిగ్రామ్ ఇచ్చినారు. అది చేరినదీ లేనిదీ తెలియలేదు. ఒకరోజు చూచి రెండో టెలిగ్రామ్ ఇచ్చినారు. అప్పటికీ తల్లిదండ్రులు రాలేదు. అందువల్ల శేషమరాజు ఇద్దరు హైస్కూలు పిల్లలను పిలిచి, ఏవిధముగా పుట్టపర్తికి పోవలసినది దారిచెప్పి, ఆ పిల్లవాండ్లను పుట్టపర్తికి పంపుటకు మాట్లాడినాడు. ఇలా మాట్లాడుతూ ఉండగానే స్పృహ తప్పిన సత్యం “ఫలానా బస్సుకు వస్తావున్నారు. మీరు పంపనవసరం లేదు” అని చెప్పినాడు.

బాల సత్యసాయి దివ్యలీలలు

ఉరవకొండనుండి ఒక శిరిడీ బాబా ఫోటోను, పుస్తకమును తీసుకొని పుట్టపర్తికి వచ్చినాను. ప్రతి గురువారము ఫోటో పెట్టి ఊదువత్తులు వెలిగించి, దీపాలు పెట్టి, ఆ చిన్న పుస్తకము చదువుకొనేదానిని. ఒకరోజు సత్యం వచ్చి చూచినారు. “పూలు, పండ్లు లేవే” అన్నారు. “నేనెక్కడ తెచ్చేది సత్యం?” అన్నాను.

అప్పటినుండి బుక్కపట్టణం పోయివచ్చేటప్పుడు పూలు పండ్లు తెచ్చేవారు. నేను పెట్టుకున్న ఫోటోను చూచి, “నువ్వు చిన్న ఫోటో పెట్టుకున్నావు. పెద్ద ఫోటో కావలెనా?” అన్నారు. మీరు ఇస్తే కావలెనన్నారు. ఇస్తానన్నారు. రెండు పూటలు అడిగినాను. “ఇస్తాను తప్పకుండా” అన్నారు. రెండవసారి ఉరవకొండకు వెళ్ళినారు.

స్వామి తెల్లవారి పుట్టపర్తికి వస్తారనగా రాత్రి “అమ్మాయి, అమ్మాయి” అని పిలిచినారు. స్వామి వచ్చినారనుకొని తలుపు దగ్గరకు వెళ్ళినాను. ఎవరూ లేరు. తరువాత పండుకొన్నాను. ఇల్లు అంతా పేపరు శబ్దము చేయుచున్నది. రాత్రి అంతా ఈ మాదిరి జరిగినది. అప్పటికి 4 గంటల సమయము. అందువల్ల లాంతరు వత్తు వేసి ఇల్లంతా చూచినాను. ఒక దగ్గర పేపరులో ఫోటో చుట్టిపెట్టినట్లు తెలిసినది. దానిని చూచితి. ముందుకులాగానే అందులో రామ కృష్ణ శివ మారుత్వాది రూప సాయి. అది దేవునిదగ్గర పెట్టి నా పని నేను చేసుకొనుచుంటిని. తొమ్మిది గంటలకు స్వామి వచ్చినారు.

“రాత్రి అంతా నిద్దర లేదని తిట్టుకుంటివా? పామో తేలో వచ్చినదని భయపడితివా?” అన్నారు. నేనేమీ జవాబు ఇవ్వలేదు. “ఇటు తీసుకురా ఫోటో” అన్నారు. తెచ్చి ఇచ్చినాను. వేరే ఫోటోను తీసి అందులో ఈ ఫోటో పెట్టి పూజ చేసుకొమ్మని చెప్పినారు.

ఒకరోజు స్వామిని పిలుచుకొని పోవడానికి అగ్రహారమువాళ్ళు వచ్చినారు. స్వామి వస్తానన్నారు. అప్పుడు నన్నూ రమ్మన్నారు. రెండు బండ్లు కట్టుకొని వెళ్ళినాము. ఆరోజు స్వామికి పూజలు చేసి పంచభక్ష్య పరమాన్నములతో భోజనము పెట్టినారు. సాయంత్రము 5 గంటలకు అక్కడినుంచి పుట్టపర్తికి బయల్దేరినాము. అడవిలోకి వచ్చే సమయానికి చీకటి పడినది. అక్కడ రేగు పండ్ల చెట్లు దండిగా ఉన్నాయి. బాగా పండిన కాయలు ఉన్నవి. కొంతమంది పిల్లలు దిగి రేగుపండ్లు కోసి మాకు ఇచ్చినారు. కొంతదూరము పోయిన తరువాత స్వామి నేను బండి దిగి రేగుపండ్లు కోస్తానన్నారు. నేను “వద్దు, అక్కడ ముండ్ల కంపలు ఉంటాయి. బట్టలకు తగులుతాయి” అన్నాను. “లేదు, నేను బండి దిగి పోవలెను” అన్నారు. సరేనన్నాను.

కొంచెముసేపటికి ఇద్దరు పిల్లలు బండి దగ్గరకు వచ్చి, “అగ్రహారమునుంచి రెడ్డివాళ్ళ అమ్మాయి వస్తూ ఉన్నది. స్వామి నీకు చెప్పి బండిలో ఎక్కించుకొమ్మన్నారు” అని చెప్పినారు. స్వామి చెపితే నేను వద్దంటానా! రమ్మను అని చెప్పినాను. బండిని శుభ్రము చేసి, అందులో పరిచిన జమకాణమును సరిగా వేసి, ఆమెకొరకు ఎదురు చూచుచున్నాను.

కొంత దూరములో ఆమె వచ్చుచున్నది. ఆమె తలమీద కొద్దిగా ముసుగు వేసుకొన్నట్లు ఉన్నది. చాలా అందముగా నడచుకొని వచ్చుచున్నది. బండి మనిషిని నిలపమని చెప్పితిని. ఆమె బండి దగ్గరకు వచ్చిన తరువాత నా చేయి అందించి, “ఎక్కు అమ్మా” అని అన్నాను. ఇంతలో పిల్లలు, “అమ్మ కాదు, స్వామి” అని నవ్వుకుంటూ వచ్చినారు.

అప్పుడు స్వామి, “నిజముగా అమ్మాయేనని నమ్మితివా?” అన్నారు.

స్వామిని పరీక్ష చేసేదానికి వచ్చినారు

చిన్న మందిరము కొత్తలో కట్టినప్పుడు మేము నలుగురం ఉంటిమి. స్వామి రూములో పడుకొని యుండిరి. అప్పుడు కర్నాటపల్లి దగ్గర బస్సు ఆపి 30 మంది చిన్న మందిరానికి వచ్చిరి. అంతా మగవాళ్ళు. అందరూ మందిరములోపలకు వచ్చి, స్వామి ఎక్కడ ఉన్నాడని అడిగిరి. రూములో పండుకొన్నాడని నరసన్న చెప్పెను. స్వామిని లేపమని అడిగిరి. ఇప్పుడు లేపనని చెప్పెను. “నీవు లేపకపోతే మేము లేపుతామ”నిరి. ఈ గలాటకు స్వామి లేచి బయటకు వచ్చిరి. హాలులోపలకు వచ్చి వాళ్ళకు విబూది, కలకండ తీసి ఇచ్చి ఏమో మాట్లాడినారు. వాళ్ళందరు వెళ్ళిపోయిరి. నేను చాలా భయపడి వెనక వరండాలో ఉంటిని. స్వామి, “ఎక్కడ వెంకమ్మ?” అని వచ్చిరి. “ఇక్కడ ఉండాను స్వామీ” అంటిని. “చూచితివా? వాళ్ళు పులుల మాదిరి వచ్చి పిల్లల మాదిరి వెళ్ళినారు. నీవెందుకు అంత భయ పడుతావు?” అనిరి.

ఫోటోమీద పాము వచ్చినది

అప్పుడు స్వామి పుట్టపర్తిలో లేరు. చిన్నమందిరంలో దీపావళిరోజున భజన చేసి నేను ఇంటికి పోతిని. రాత్రి కొంతమంది పిల్లలు అక్కడే పండుకొనియుండిరి. తెల్లవారి స్వామి ఫోటో, దీపాలు లోపల పెట్టుదామని చూచినారు. ఆ ఫోటోకు పాము చుట్టుకొని ఉన్నదట. అప్పుడు క్రిష్ణమ్మ వెంకమ్మగారిని పిలుచుకొని రమ్మని చెప్పినది. ఒక పిల్లవాడు వచ్చి నన్ను లేపినాడు. “స్వామి ఫోటోకు పాము చుట్టుకొన్నది, నిన్ను పిలవమని క్రిష్ణమ్మ చెప్పినారు” అన్నాడు. నేను పోతిని. పాము ఫోటోకు చుట్టుకొని పడగ విప్పి ఫోటోకు పట్టుకొనియుండినది. ఈ వింత చూడడానికి చాలామంది వచ్చిరి. పూజలు చేసిరి. హారతి ఇచ్చిరి. ఏమీ కదలలేదు. ఒక అతను వచ్చి “చలికి వెచ్చగా ఉందని ఉండవచ్చును. మీరంతా పొండి. అదే పోతుంది” అన్నాడు. అప్పుడు పాము ఇంకా కొంచెము పైకి లేచి అతనిని చూచినది. అట్లాగే మధ్యాహ్నము ఒక గంటవరకు ఉండినది. తరువాత పుట్టలోకి పోయినది. పాము తెల్లగ

వెండి రేకు మాదిరి మెరయుచుండెను. అప్పుడు మేము ఇండ్లకి వెళ్ళి మొగము కడుగుకొని వంట చేసుకొంటిమి.

స్వామి అదృశ్యమైన ఉదంతం

స్వామి కరణం సుబ్బమ్మ ఇంటిలో ఉన్నప్పుడు చాలామంది బెంగుళూరు భక్తులు వస్తావుండిరి. అప్పుడు టిఫిన్లు చేయ తీరికలేక, ఈ ఊర్లో హోటలు లేదు, ఇబ్బందిపడుచుండిరి. అందువల్ల ఒక మూట వడ్లు ఉడక బెట్టి అటుకులు దంచవలెనని సుబ్బమ్మ కూలివాళ్ళను పిలిచినది. అప్పుడు స్వామి, “ఏమి సుబ్బమ్మా, ఏదో పని పెట్టుకున్నావు?” అని అడిగిరట. “ఏమీ లేదు స్వామీ, అటుకులు దంపించుతాను. టిఫిన్కు సరిపోతాద”ని చెప్పినారు. స్వామి, “నిజముగా అటుకులు దంచుతావా?” అని అన్నారు. “నేను కాదు స్వామీ, కూలివాళ్ళు దంచుతారు” అన్నది. “నిజముగా దంచుతారా?” అని అన్నారు స్వామి. అప్పుడు మాకు కొంచెము అనుమానం వచ్చినది. అందువల్ల స్వామి పండుకొనే రూము ముందు కొంతమందిని పండుకొమ్మని చెప్పి, సుబ్బమ్మ ఇంటి ముందు మంచాలు వేసుకొని పండుకొన్నాము. నాలుగు గంటల సమయంలో స్వామి బాగా తాంబూలము వేసుకొని, మంచానికి రెండుపక్కల దిండ్లు పెట్టి దుప్పటి కప్పి తాను మాయమైనారు. ఎవరన్నా చూస్తే మనిషి పండుకున్నట్లే ఉంది. తెల్లవారి అందరూ లేచి చూస్తే స్వామి లేరు!

అప్పుడు చిత్రావతి కొండలు, తోటలు, పల్లెలు అంతా వెదకితే ఎక్కడా లేరు. ఎవరిని అడిగినా మేము చూడలే దంటున్నారు. కొత్తచెరువు, బుక్కపట్నం బస్సుస్టాండు కూడా వెదకి ఎక్కడా లేరని వచ్చిరి. మా తల్లిగారు, “సత్యం ఎక్కడుండావు?” అని పిచ్చిదానిమాదిరి తిరుగుచున్నది. ఒక గంటకు మా తల్లి దగ్గరకు ఒక ముసలాయన వచ్చి, “ఎందుకమ్మా, ఇంత ఎండలో తిరుగుచున్నావు?” అని అడిగినారట. మా తల్లిగారు “మా సత్యం కనబడడం లేదు. ఎక్కడన్నా చూస్తే తాతా?” అని అడిగినదట. “మీ సత్యం మీ ఇంటిలోనే ఉంటాడు. నీవు ఇంటికి పొమ్మ”ని చెప్పినాడట. మా తల్లిగారు ఇంటికి వచ్చి అట్లాగే పడిపోయినది స్పృహలేకుండా. నేను దగ్గర కూర్చుని

ఏడుస్తా ఉంటిని. అప్పుడు స్వామి వచ్చి, “ఎందుకు ఏడుస్తావమ్మాయీ?” అన్నారు. “మీకోసం ఎండకు తిరిగి పడిపోయింది” అని చెప్పితిని. కొంచెం నీళ్ళు మొగానికి కొట్టి నోటిలో పోసి విబూది పెట్టినారు. మా తల్లికి తెలివి వచ్చినది.

భజనతోనే మనసుకు శాంతి

పెద్ద మందిరము కట్టిన తరువాత ఇంకా కొన్ని రూములు కట్టవలెనని ఇటుకలు పోసినారు. ఇప్పుడు మా తల్లిదండ్రుల సమాధి ఉండేచోట ఇటుకల బట్టీలు పెట్టినారు. ఆ ఇటుకలు ఇవతలకు తీసుకురావలెను, అప్పుడు చెనగకాయల కాలము. అందరికీ చాలా పనులు ఉండినవి. కూలీలు ఎవరూ చిక్కలేదు. అందువల్ల, “ఆ ఇటుకలు మేమంతా తెస్తాము స్వామీ” అన్నాము. అందుకు స్వామి సరేనన్నారు. మేము తిరిగి ఇంటికి వచ్చేదానికి చాలా పొద్దుపోతాడని, అందరము అన్నము కట్టుకొని మందిరానికి వస్తామి. స్వామికి మంగళహారతి ఇచ్చిరి, భజన లేకుండా. అప్పుడు స్వామి అందరికీ టవల్స్ ఇచ్చి, “చుట్టలు పెట్టుకొని గంపలు మోయండి” అనిరి. తలా ఒక గంప తీసుకొని బట్టీ దగ్గరకు పోతిమి. అక్కడనుంచీ గంపలు అందుకొనసాగినాము వరుసగా నిలిచి. స్వామి పెద్ద టార్చీలైటు వేసుకొని మా వెంట తిరుగుచుండిరి. ఎవరికి తోచిన మాటలు, పాటలు చెప్పుకొనుచు ఇటుకలు

మోయుచుంటిమి. నేను కూడా ఒక పాట పాడుచుంటిని:

“ఓ బాబా నీ దయ రాదా?!

భక్త వత్సలుడని, బంధరహితుడని

భావమందు నిన్ బ్రతిమాలితిని

పూజల భజనల ఫలమిదియేనా?

జీవితాంతములో దయరాదా?”

అని పాడుకొనుచుంటిని. స్వామి ఎప్పుడు వచ్చినారో తెలియదు. “ఏమి, ఇటుకలు మోయుచున్నావని బాధగా ఉందా?” అన్నారు నవ్వుతూ. “లేదు స్వామీ, ఏదో మనసుకు వచ్చినది పాడుకొంటిని” అని చెప్పితిని.

నాకు స్వామి భజన, పూజలు కొంతవరకు మనసు మార్చినవి. కొంత శాంతి కలిగినది. భజనలో కూచుని పాట చెపితే నాకు కన్నీరు వచ్చేది. “పాట పాడి తర్వాత ఏడ్చు, లేకుంటే ఏడ్చి పాట పాడు” అని స్వామి అనేవారు. అవి ఏ పాటలంటే.....

సాయిప్రభో! సమయమిదేరా

దీనపోష సాయి దిక్కు వేరె లేరు

దేవదేవ నన్ను కావ వేగరావా॥ ॥సాయి॥

పాపాత్ముల పాలించవేరా

భయవిదూర నా బాధల బాపగ ॥సాయి॥

ఆపన్నుల మొరవినలేవా?

ఆర్తి బాపి నన్ను ఆదరించవేరా ॥సాయి॥ ❖

‘శ్రుతి’ ఆండ్రాయిడ్ యాప్: భక్తుల సౌకర్యార్థం శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, ప్రచురణల విభాగంవారు నిత్యం ప్రశాంతినిలయంలో జరిగే వేదమంత్రోచ్ఛారణతో రూపొందించిన ‘శ్రుతి’ ఆండ్రాయిడ్ యాప్ ను గూగుల్ ప్లేస్టోర్ నుండి ఈ క్రింది లింకుద్వారా డౌన్ లోడ్ చేసుకొనవచ్చును. వేదమంత్రాల ఆడియోతోపాటు వివిధ భాషలలో (ప్రస్తుతం ఇంగ్లీషు, తెలుగు, సంస్కృత భాషల్లో) ఆయా మంత్రాల లిప్యంతరీకరణం కలిగియుండడం ఈ యాప్ ప్రత్యేకత.

<https://play.google.com/store/appsdetails?id=com.sssstpd.sruti>

• 75

సాకార నిరాకార సమ్మిళితం అవతార తత్త్వం

ఆ

కుప్పం విజయమ్మ

ఋ

“ఆకారమే లేని ఆ నిరాకారునకు
ఆకారమును దెల్పు యెవరి తరము?!
కరచరణంబులే కలుగనివానికి
ఎట్టి సొంపులు మది నెంచగలరు?!
ఇట్టిది అట్టిది ఈ రూపు ఆ రూపు
అని పలుకుట హాస్యాస్పదంబు
రూపమే లేని శక్తికి రూపంబు దెల్పు
ఎవరి తరమవును? ఏరీతి సాధ్యమగును?!
అత్తు ఆకార రహితమై ఆదినుండి
ద్విగంతరాలలో దీప్తి చెందె...”

అని ప్రభువు, అనంతశక్తిమయుడైన భగవంతుణ్ణి సామాన్య మానవుడు అంచనావేయ అసాధ్యమని భేరీనిదాదంలా ప్రకటిస్తూనే ఉన్నారు. భగవత్తత్త్వం ఇదీ అదీ అని నిర్ణయింప మహాతపస్సంపన్నులైన మహానీయులకే సాధ్యంకాక, అవాఙ్మానసగోచరమని, ‘బుద్ధి గ్రాహ్యమతీంద్రియమ్’ అనీ నిర్వచించారు.

“ప్రకృతి మాయలచే బంధింపబడుటచే
నేనే బ్రహ్మాంబను యెరుక చెదరె
పంచేంద్రియములచే వంచింపబడుటచే
జీవుడే దేవుడను తెలివి పోయె
మమతాద్యహంకార మాయలో పడుటచే
ఆత్మదర్శనముపై ఆశ తొలగె
బ్రహ్మలోన నీవు, నీలోన బ్రహ్మముండె
నీకు బ్రహ్మమునకు భేదము లేకయుండె
నేనే బ్రహ్మమనుచు ఇవుడైన తెలియుడీ
సాయి ప్రేమసుధలు గ్రోలి మీరు....”

జ్ఞాననేత్రము తెరచి, హృదయకవాటములను తెరచి, సుజ్ఞాన ప్రజ్ఞానములతో ప్రభువు గుణగణములను తరచిచూచి, అహంకారాన్ని మట్టుబెట్టి, నిజమర్మాన్ని గ్రహించి నిజమానవులమవుదాం. ప్రభువుది నిష్క్రమణ లేని అవతరణ అని గ్రహించే ప్రయత్నం చేద్దాం.

‘సమాధి’ అనగా సమబుద్ధితోకూడిన తత్త్వం. “సుఖ దుఃఖే సమే కృత్వా...” అన్న గీతావాక్యాన్ని ఆచరించగల స్థితి. అవతారపురుషులు సమబుద్ధితో సంచరించువారు. వారు సశరీరులై ఉన్నప్పుడేగాక శరీరాన్ని త్యజించిన తరువాతకూడా సర్వవ్యాపక చైతన్యస్వరూపులుగా లోకోద్ధరణకై నిర్విరామ కృషి సల్పుతూనే ఉంటారు. వారి లక్ష్యము, ఆశయము అదే. సాకార నిరాకారముల

సమ్మిళిత స్వరూపం అవతారతత్వం. అంతర్బుష్టితో విచారిస్తే రెండూ ఒక్కటే. ఈ సాకార నిరాకారములన్నవి ఒక గదినుండి మరొక గదిలోకి ప్రవేశించడంలాంటిదే అన్నారు ప్రభువు. కనుక, వారు ఎల్లవేళలా మనతోనే ఉన్నారు, మనలోనే ఉన్నారు. అది నిరూపించడానికే లీలామానుషవిగ్రహాలై అవతరించారు; మాయానాటక సూత్రధారులై దాగుడుమూతలాడుతున్నారు. ఎనభై ఐదు వసంతాలు రాత్రింబవళ్ళు మన ఆనందంకొరకే నిర్విరామ కృషి సల్పి, “భగవంతుడు ఎక్కడో లేడు, మీలోనే ఉన్నాడు. దర్శించి తరించండి. అదే మీ లక్ష్యం”, “మీరు వేరు, నేను వేరు కాదు. మీరు నేనే, నేను మీరే” అని యెన్నో విధములుగా మనకు నచ్చజెప్పినా మనం ఆచరించే ప్రయత్నం చేయలేదు. కారణం? వారి ముగ్ధమోహన రూపం, అందం చందం బంగారంలా మనల్ని ఆకర్షిస్తూ పిచ్చివారిని చేసేస్తుంటే, ఆ దివ్యమంగళ స్వరూపాన్ని వదలి ఉండలేకపోయాం. కాబట్టి, “ఆ తప్పు మాది కాదు, మీదే ప్రభా!” అంటాను. అయితే, నేడు ప్రభువు సాకారాన్ని వీడి నిరాకారులైనారు కాబట్టి, ఇంక విధిలేక “అంతర్ముఖులు కండి” అన్న వారి మాటలను ఆచరిస్తున్నాం. కుల్పవృత్తులలో కూర్చోగానే మనము అనుభవించిన మధురానుభూతులు, మధుర స్మృతులు మలయమారుతంవలె హృదయక్షేత్రంలో స్పందింప, కనులు మూసుకొని మన ఆరాధ్య దైవాన్ని, ఆ చిత్తచోరుని, ఆ భక్తజన బాంధవుని హృదయపు కోవెలలో దర్శిస్తూ, మూగగా, మౌనంగా వారిలో లీనమైపోతున్నాం.

అయితే, ఒకటి మాత్రం గుర్తించుకోవాలి. మన సాయిమాత తన బిడ్డలను వదలి ఎక్కడికీ పోదు, పోలేదు కూడా. మన ప్రభువు దివ్యసమాధి రూపంలో దర్శనమిస్తూ సర్వత్రా సంచరిస్తూనే ఉన్నారు. సాకార నిరాకారములు రెండూ ఒక్కటే అని ప్రత్యక్షంగా నిదర్శనములు చూపిస్తూనే ఉన్నారు. మునుపటికన్నా వేయింతలు ఎక్కువగా తమ విశ్వవ్యాపకత్వాన్ని నిరూపిస్తున్నారు. దేశకల్యాణంకోసం, విశ్వశ్రేయస్సుకోసం సిద్ధాశ్రమాల్లో తపస్సు చేసే యోగీశ్వరులకు, మహనీయులకు మార్గదర్శనం చేస్తూనే ఉన్నారు. సాయి భక్తులకు స్ఫూర్తినిచ్చి సేవాపథంలో

నడిపిస్తూనే ఉన్నారు. భక్తకోటిని కొండంత అండగా కాపాడుతూనే ఉన్నారు. ఒక అద్భుతమైన సన్నివేశం నా మానస వీధిలో తళుక్కుమంటున్నది.

1946లో పాతమందిరంలో మేమందరం బాల సత్యసాయి చెంత బెల్లం చుట్టూ చేరిన చీమల్లా మూగి యుండ, “నేను ఇదివరకు యెవరికీ ఈ సంగతి చెప్పలేదు. మీకు చెబుతున్నాను. ఆరోజుల్లో నేను ఎవరికీ తెలియకుండా మూడు నెలలు అదృశ్యమైపోయేవాడిని” అన్నారు.

ఎంతో ఆతురతతో, ఆందోళనతో ప్రశ్నించాం, “స్వామీ, మూడు నెలలు ఎక్కడ ఎలా ఉండేవారు?” అని.

“కల్పవృక్షం సమీపంలో ఒక గుహ ఉంది కదా! ఆ గుహలో ఉండేవాడిని” అని స్వామి అంటుంటే, “స్వామీ, ఆ గుహలో మరి తిండి తిప్పలు లేక మీరు ఒక్కరే ఏమి చేసేవారు?” అని కంగారుగా ప్రశ్నించాం.

“మహాత్ములను, మహనీయులను, సిద్ధపురుషులను ఆహ్వానించి, ప్రజాక్షేమంకోసం, శాంతిభద్రతలకోసం అనేక విషయాలు చర్చించేవారం” అని ప్రభువు అంటుంటే హృదయం మయూరిలా నర్తనం సల్పింది.

“అమ్మో, అమ్మో! మేము దర్శించిన ఈ గుహ సామాన్యమైనది కాదు. ఇది ఒక పవిత్రమైన పావనమైన సిద్ధాశ్రమము” అని గ్రహించి ఉబ్బితబ్బిబ్బిపోయాం (వివరాలకు ‘అన్యథా శరణం నాస్తి’ పుస్తకం చదవండి)

ప్రభువు నడయాడే సిద్ధాశ్రమాలు ఎలాంటివో ఒకపరి పరికించుదామా?

మానవమేధస్సుకు, కనుచూపుకు అందకుండా యెంతో దూరంలో కీకారణ్యంలో పర్వత శ్రేణులమధ్య ఉంటాయట. సదా జపతప సాధనలలో విలీనమైనవారి పాదధూళిచే, పాదస్పర్శచే పవిత్రమైన యోగభూములు, తపోభూములు, పుణ్యభూములు ఆ సిద్ధాశ్రమాలు. హిమాలయాలలో, టిబెట్‌లో అలాంటి సిద్ధాశ్రమాలు ఆనాడే కాదు, ఈనాడుకూడా మెండుగా ఉన్నాయి. ఎంతోమంది పుణ్యపురుషులు దర్శించి ఆనందిస్తున్నారు.

అక్కడి వాతావరణము నిర్మలమై, దైవీసంపత్తితో, నిరంతర పరమాత్మ చింతనతో తొణికిసలాడుతూ ఉంటుంది. వారు జీవన్ముక్తులు. వయస్సుతో, కాలంతో ప్రమేయం లేదు. అక్కడ 500 సం॥లు, 1000 సం॥ల వయస్సు గల మహనీయులు తిరుగాడుతుంటారని ప్రతీతి. దైవానుగ్రహం ఉంటేనే తప్ప, అంతో ఇంతో పుణ్యధనం సంపాదించి ఉంటేనే తప్ప ఆ పవిత్ర ఆశ్రమాలలో ప్రవేశించడం సాధ్యంకాదు. పరమహంస యోగానంద, స్వామి విశుద్ధానంద, గోపీనాథ్ కవిరాజ్, పాల్ బ్రంటన్, డాక్టర్ నారాయణ దత్త శ్రీమాలి స్వయంగా దర్శించి వచ్చి ఆ అద్భుతాలను, వైభవాలను ప్రజలకు అందించారు.

అసలు ప్రశాంతినిలయమే పవిత్ర సిద్ధాశ్రమము. ప్రభు పరీశ్వరుడే సాక్షాత్తు భగవంతుడు.

ఇట్టి ఉత్తమోత్తమమైన సిద్ధాశ్రమాన్ని నెలకొల్పి, ప్రపంచం నలుమూలలా శాంతి, ఆనందాలను ప్రసరింపజేస్తున్న యుగావతారి, సత్యసనాతనులు, సచ్చిదానందమూర్తియైన మన ప్రభువును, శ్రీ సత్యసాయి పరబ్రహ్మను కన్నుల కరవుతీరా, మనసారా దర్శించి, స్పృశించి, వారి దివ్యపదరాజీవములచెంత శరణాగతుల మయ్యాం. వారికి ఆజన్మాంతం కృతజ్ఞతాంజలి అర్పిస్తూ తరించుదాం! ❖

బి.పి.బి.పి. డిగ్రీకి అర్హత

మనమంతా స్వామి సూచించిన మార్గంలో పురోగమిస్తున్నామా లేక ఎక్కడ వేసిన గొంగళి అక్కడే అన్నట్లు ఉండిపోతున్నామా? మన ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి కొలమానం ఏమిటి? దీనికి సమాధానంగా స్వామి సన్నిధిలో జరిగిన ఒక సంఘటనను పరిశీలిద్దాం.

శ్రీ సత్యసాయి యూనివర్సిటీలో పనిచేస్తున్న ఒక ఉద్యోగి కుటుంబానికంతటికీ ఒక శుభదినాన స్వామి ఇంటర్వ్యూ ప్రసాదించారు. మాటల సందర్భంలో, “సాధన ఎలా చేస్తున్నావు?” అని అడిగారు స్వామి.

వెంటనే అతడు, “స్వామీ! తెల్లవారుఝామున ఓంకారం, సుప్రభాతం, నగరసంకీర్తన, భజన, రాత్రి క్షమాప్రార్థనతో దినచర్య ముగుస్తుంది స్వామీ” అన్నాడు ఒకింత స్వోత్సర్హగా.

వెంటనే స్వామి, “నాయనా! ఇంకా ఎంతకాలం ఇలా ఎల్.కె.జి. స్థాయిలోనే ఉండిపోయి అక్షరాలు దిద్దుకుంటావు? పైతరగతులకు వెళ్ళవా?” అన్నారు. “స్వామీ! నా జీవితమంతా క్రమశిక్షణతో నేను చేసిన సాధనంతా నన్ను ఇంకా ఎల్.కె.జి స్థాయిలోనే నిలిపిందా?” అని ఆయన అడుగగా, “అవును, ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికోసం నీవు బి.పి.బి.పి. (BABA) డిగ్రీ సంపాదించాలి” అన్నారు స్వామి.

వెంటనే ఆయన స్వామివారి పాదాలు పట్టుకొని, “స్వామీ! కొంచెం విపులంగా సెలవివ్వండి” అని ప్రార్థించాడు. “చూడు నాయనా! ఇది చాలా సులభం. ఈరోజునుండి నీకు ఎవరూ ఎదురయినా వారిలో నన్నే చూడు. పశుపక్షిపుగ్ధులలో నన్నే చూడు. స్థావర జంగమాదులన్నిటియందు నన్నే చూడు. ఎప్పుడైతే నీలో భేదభావం నశించి సర్వత్రా నన్నే దర్శించగలుగుతావో అప్పుడే నీవు బి.పి.బి.పి. డిగ్రీకి అర్హుడవవుతావు” అన్నారు. కనుక, మనసులో భేదభావాలున్నంతవరకూ మనలను కర్మతత్వభావన వీడక వెన్నంటి ఉండి కర్మాధీనులుగా చేస్తుంది. హృదయంతో జీవించడం అలవరచుకున్నప్పుడు భక్తుడు తన ప్రేమను విశ్వమంతటిపైనా వ్యాపింపజేస్తాడు. ప్రేమను పెంచుకోవడమే దైవమార్గము. ఎంత ప్రేమను పెంచుకోగలిగితే అంత పురోభివృద్ధి. ఒకసారి ఒక భక్తుడు, “స్వామీ! భక్తులుగా మేము ఎంతో సాధన చేస్తున్నాము కదా! మా ఆధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధికి కొలమానం ఏమిటి?” అని అడుగగా, “నిన్ను నీవే ప్రశ్నించుకో! నీ ప్రేమ ఎంత గాఢంగా, విశాలంగా, ఎంత నిస్వార్థంగా ఉందో అదే నీ పురోగతికి కొలమానం” అన్నారు స్వామి. ❖

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ విశిష్టత

ఆ

నిమీష్ పాండ్య, అఖిల భారత సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు

ఋ

ఈరోజు భగవాన్ సశరీరంగా మనమధ్య లేనప్పటికీ వారు ఎల్లప్పుడు మనతోనే, మనలోనే ఉన్నారన్నది మనందరి అనుభవం. ఈనాడు ఈ వేదికమీద కూడా ఉన్నారన్నది పరమ సత్యం. ‘సాయి భక్తులు భావోద్వేగంతో ఇలా అంటుంటారు’ అని సామాన్య ప్రజలు అనుకోవచ్చు. ఇది అనుభవించినవారే అర్థం చేసుకోగలరు. నేను ఇప్పుడే బోగోమలో బీచ్ కి సమీపంలో ఉన్న వృద్ధాశ్రమాన్ని సందర్శించి వస్తున్నాను. మన సేవాదళ్ సభ్యులు గత నాలుగేళ్ళుగా అక్కడికి వెళ్ళి ప్రేమతో సేవలందిస్తున్నారు. ఈరోజు నేను వెళ్ళినప్పుడు ఆశ్రమ నిర్వాహకురాలైన ఒక డాక్టర్ సోదరి నాతో, “ఇక్కడికి అనేక స్వచ్ఛంద సంస్థల వారు వచ్చి సేవలు చేసి వెళ్తుంటారు. కానీ, శ్రీసత్యసాయి సేవాసంస్థ సభ్యులు వచ్చి సేవలందిస్తున్నప్పుడు ఈ ఆశ్రమవాసులు పొందే ఆనందాన్ని చూస్తే, సేవాదళ్ సభ్యులలో వాళ్ళు భగవాన్ బాబావారిని దర్శిస్తున్నారని నాకు స్పష్టమైంది” అన్నది.

మరో సంఘటన జ్ఞాపకం వస్తోంది. ఒకసారి ఒక మహిళా స్వచ్ఛంద సేవాసంస్థవారు వచ్చి వృద్ధాశ్రమ వాసులనందరినీ ఒకచోట చేర్చి గ్రూపుఫోటో తీసుకోవాలని ప్రయత్నించారు. కానీ, సఫలం కాలేకపోయారు. అదే సమయంలో మన సాయి సేవాదళ్ అక్కడ ప్రవేశించగా ఎవరినీ పిలువకుండానే రెండు నిమిషాలలో వృద్ధులంతా వచ్చి చేరారు. ఆ మహిళా సంస్థవారు ఆశ్చర్యపడి, “మీరు ఏవిధంగా వీరిని ప్రభావితం చేయగలిగారు?” అని ప్రశ్నించగా, “మేము భగవాన్ బాబావారి ఆదర్శాన్ని అనుసరించి షరతులు లేని ప్రేమను పంచే ప్రయత్నంలో ఉన్నామ”ని మన సంస్థ సభ్యులు తెలియజేశారు. ఈవిధంగా మనము ప్రేమతో సేవలు చేయగల్గడం భగవాన్ బాబావారి అనుగ్రహమే.

మనం అవతారపురుషుని దర్శన స్పర్శన సంభాషణ సౌభాగ్యాలను స్వయంగా అనుభవించాం, అనుభవిస్తూనే ఉన్నాం. బాబావారినుండి అనంతమైన ప్రేమను పొందిన మనం అనుక్షణం ఆ ప్రేమను ఇతరులతో పంచుకుంటూ జీవించాలి. క్షణకాలమైనా స్వార్థంతో జీవించే హక్కు మనకు లేదు. “నేను దేవుడననుట సత్యములో సగభాగమే; ‘నీవునూ దైవమే’ అనేది చేర్చినప్పుడే అది పూర్ణ సత్యము అవుతుంది. మీలో ఉన్న దివ్యత్వాన్ని మీకు ఎఱుకపరచి, ఆనందాన్ని అనుభవింపజేయడానికే ఈ అవతారం వచ్చింది” అన్న శ్రీవారి ఆశ్వాసన విన్న తరువాతకూడా మనము తక్కువస్థాయి ఆలోచనలతో ఎలా జీవించగలం?! మనం ఎక్కడ ఉన్నా, ఏ పని చేస్తున్నా అందులో భగవాన్ ని దర్శించడమే మనలో కలుగవలసిన నిజమైన పరివర్తన.

“వ్యక్తిగత పరివర్తనతో సామాజిక పరివర్తన” అనేది మన సంస్థయొక్క ప్రధాన సూత్రం. భగవాన్ దీనినే సరళ సుందరంగా బోధిస్తూ ఇలా అన్నారు:

“హృదయంలో ధర్మం ఉంటే
శీలంలో సౌందర్యం ఉంటుంది.
శీలంలో సౌందర్యం ఉంటే
గృహంలో సామరస్యం నెలకొంటుంది.
గృహంలో సామరస్యం ఉంటే
దేశంలో సువ్యవస్థ ఏర్పడుతుంది.
దేశంలో సువ్యవస్థ నెలకొన్నప్పుడు
ప్రపంచంలో శాంతి వెల్లివిరుస్తుంది”

ఎన్ని యజ్ఞయాగాదులు, జపతపాలు చేసినా హృదయ పరివర్తన లేకపోతే అవన్నీ నిష్ప్రయోజనమని భగవాన్ పలుమార్లు హెచ్చరించారు. స్వామి ఏది చెప్పినా, ఏది చేసినా వాటిలో ఎన్నో అంతరార్థాలు దాగి ఉంటాయి. వాటిని అర్థం చేసుకొని ఆచరించడం మన కర్తవ్యం. వారి దివ్యజీవనవిధానం ఒకసారి పరిశీలిద్దాం. నిరాడంబరమైన జీవితం, తేనెవంటి పలుకులు, షరతులు లేని ప్రేమ, భేదభావాలు లేకుండా అందరినీ సమానంగా చూడడం... ఇవన్నీ మనం వారి దివ్యజీవితం నుండి గ్రహించవలసిన ఆదర్శాలు. మనము వ్యక్తుల స్థాయినిబట్టి వారికిచ్చే ఆదరణను మారుస్తూ ఉంటాం. కానీ భగవాన్ అందరినీ సమానంగా ఆదరించారు. ఇలా సమదృష్టితో అందరినీ ఆదరించవలసిన ఆవశ్యకత ఈనాడు ఎంతో ఉన్నది.

నేడు కులమతాల పేరిట జరుగుతున్న మారణ హోమాలను చూస్తూ మనము ఊరకే ఉండకూడదు. ఐతే, మనము కూడా ఒక జెండా పట్టుకొని బయల్దేరాలన్నది నా ఉద్దేశ్యంకాదు. వ్యక్తిగత పరివర్తనద్వారా మాత్రమే ఈ వైషమ్యాలను అంతం చేయగలమన్నదే నా విశ్వాసం. వ్యక్తిగత పరివర్తనద్వారానే సామాజిక పరివర్తన సాధ్యమవుతుంది. అంధకారం పోవాలంటే ఒక చిరుదివ్వెను వెలిగిస్తే చాలు. కాబట్టి, వ్యక్తిగత పరివర్తన మనతో ప్రారంభం కావాలి. శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలోని ప్రతి సభ్యుడు స్వీయ పరివర్తనతో తొలి అడుగు వేయా లన్నది స్వామి ఆశయం. మనల్ని మనం మంచివ్యక్తులుగా

మార్చుకోవడానికి సరియైన వేదిక శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ అని ఘంటాపథంగా చెప్పగలను. తాము మంచి వ్యక్తులుగా పరివర్తన చెందాలనుకున్నవారికే శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలో ప్రవేశం. తాము మారకుండా ఇతరులను మార్చాలనుకునేవారికి ఈ సంస్థలో ప్రవేశం లేదు. అటువంటివాళ్ళు మరోచోటికి వెళ్ళవచ్చు. వాళ్ళ అహంకారాన్ని పెంచి, ‘పరమపద సోపానం’లో 99వ గడి దగ్గర పెద్ద పాముతో కరిపించి, అథఃపాతాళానికి గొనిపోయే సంస్థలు ప్రపంచంలో అనేకం ఉన్నాయి.

ఆధ్యాత్మిక దృష్టి లేకుండా చేసే సేవలు వ్యర్థమని, అవి కేవలం అహంకారాన్ని మాత్రమే పెంచుతాయని స్వామి చెప్పారు. అంతేకాదు, సేవలలో క్వాలిటీ ముఖ్యంకానీ, క్వాంటిటీ కాదన్నారు. నిస్వార్థమైన ప్రేమతో సేవ లందించువారు మాత్రమే స్వామి అనుగ్రహానికి పాత్రు లవుతారు. ఏ కొద్ది అహంకారం పొడసూపినా ప్రమాదమే. “నేను చేస్తున్నాను, నావల్లనే జరుగుతున్నాయి” అన్న కర్తృత్వ భావన అనుగ్రహానికి అడ్డు తగులుతుంది. సేవ చేసిన మరుక్షణమే సేవ చేశామన్న సంగతి మరచిపోవాలి. భగవదర్పిత భావంతో చేయాలి. ఈ లక్షణాలు కలవారే నిజమైన సేవాదళ్ సభ్యులు. గత రెండు సంవత్సరాలు దేశమంతటా తిరిగిన అనుభవంతో నేను చెప్పగలను, “శ్రీ సత్యసాయి సేవాదళ్ సభ్యులు సామాన్య వ్యక్తులు కారు; అలనాటి ఋషులు, మునులు, అంతకంటే గొప్పవారు.”

భువనేశ్వర్ ఆసుపత్రిలో ఒక వార్డు ఉన్నది. శరీరంపై పుండ్లుపట్టి క్రిములు పారాడేవారిని, చీము కారేవారిని ఆ వార్డులో చేర్చిస్తారు. డాక్టర్లు, నర్సులుకూడా వారివంక చూడరు. కానీ, మన సాయి యువజనులు వెళ్లి వాళ్ళ పుండ్లు శుభ్రం చేసి సవర్యలు చేస్తారు. ఇటువంటి సేవాదళ్ కార్యకర్తలే సంస్థకు బలం, మనందరికీ ప్రేరణ. సేవలద్వారా అత్యున్నత లబ్ధిని పొందాలంటే సాయి సంస్థను మించిన సంస్థలేదు. ఇక్కడ అహంకారానికి తావు లేదు. ఒకవేళ ఎవరిలోనైనా అహంకారం తలెత్తితే, భగవాన్ ఏదో రూపంలో (బెత్తంతో దండించినా) వారిని సరిచేస్తారు. ఇక్కడ జరిగే ఏ కార్యక్రమానికైనా కర్తృత్వం వహించలేం. కర్త, కర్మ, క్రియ స్వామివారే! మన

హృదయవాసియై, మనద్వారా భగవంతుడు ఎలా పని చేస్తాడో తెలుసుకోవాలంటే శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలో చేరాలి. ఇది చాలా మహత్తరమైన అనుభవం, అరుదైన అవకాశం.

ప్రతి క్షణాన్ని, ప్రతి శ్వాసను భగవదర్పిత భావంతో గడపడమే నిజమైన సాధన అంటారు భగవాన్. ఈ సాధనద్వారా మనము స్వీయపరివర్తన పొందవచ్చు. ఈరోజుకంటే రేపు మరింత మంచిదిగా మారాలన్న భావన ఈ సాధనలో ఉన్నది. దీనిద్వారా మనలోనే ఉన్న శాంతి, ఆనందాలను మనము అనుభవించగలుగుతాము. “ఆనందమే మీ సహజ స్వభావం” అని భగవాన్ చెప్పారు. “ఆనందంగా ఉన్న వ్యక్తులే ఇతరులకు ఆనందాన్ని ఇవ్వగలుగుతారు. కాబట్టి, నీవు ఎల్లప్పుడూ ఆనందంగా ఉండు” అని చెప్పారు.

ఈనాడు సమాజంలో ప్రతి ఒక్కరూ ఇతరులనుండి ఏదో ఒకటి ఆశిస్తున్నారు. తాము మాత్రం ఎదుటి వ్యక్తికి ప్రేమను పంచడానికి సిద్ధంగా లేరు. ప్రపంచంలోని అన్ని సమస్యలకూ మూలకారణం ప్రేమను పంచలేకపోవడమే అన్నారు భగవాన్. “నీవు నన్ను ప్రేమిస్తే, నేను నిన్ను ప్రేమిస్తాన”నే వ్యాపారధోరణితోకూడినది కాదు ప్రేమంటే. పరిపూర్ణ ప్రేమకు ప్రతిరూపం మన ప్రియతమ భగవాన్. మనందరి పరిమితులు, లోపాలు అన్నీ తెలిసికూడా వారు అందరిపై పరమ ప్రేమను కురిపించారు. చాలామంది అనుకుంటారు, తమకు శాంతి లేకపోవడానికి ఎదుటి వ్యక్తే కారణమని. శాంతికిగానీ, అశాంతికిగానీ, ఎవరికి వారే కారణం తప్ప అన్యులు కాదని భగవాన్ పలుమార్లు స్పష్టం చేశారు. “ఇతరులవల్ల ఆనందాన్ని పొందగలననే బాహ్యదృష్టితో ఉన్నంతకాలం నీవు ఆనందాన్ని పొంద లేవు. దృష్టిని అంతర్ముఖం చేసికొని హృదయాంతరాళంలో ఉన్న సత్యతత్వాన్ని గుర్తెరిగినప్పుడే నీవు ప్రశాంతంగా ఉండగలవు” అన్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు సమగ్ర సాధనా మార్గముల సమ్మిళిత స్వరూపములు. ఇది తెలియక ‘నేను భజనకు మాత్రమే వస్తాను, సేవలతో నాకు పనిలేదని, కొందరు, ‘నేను సేవలు మాత్రమే చేస్తాను, భజనలతో

సనాతన సారథి

సాయి ‘సంకల్పమ’! సత్యసందేశమ!

అజ్ఞానమణగింతువమ్మ నీవు

సాయి ‘ఉత్సాహమ’! జ్ఞాన ప్రదీపమ!

సుజ్ఞాన మార్గంబు జూపుదీవు

సాయి ‘ఆనందమ’! ఆమ్నాయ సారమ!

అధ్యాస తొలగింతు వవని నీవు

సాయి ‘ప్రబోధమ’! అధ్యాత్మ యోగమ!

ఏకాత్మభావంబు నిత్తు వీవు

ఓ ‘సనాతన సారథి’! మాన మాన

మీవు మా ఇండ్ల కరుదెంచి బ్రోవుమమ్మ!

పర్తివాసి ‘పదములకు’ ప్రణతి జేతు

మంగళారతి నీకిత్తు మదిని గొల్తు

- సి.హెచ్. శ్రీవిఠల్

సంబంధం లేద’ని కొందరు, స్టడీ సర్కిల్ అక్కర్లేదని కొంతమంది, నగరసంక్రీతన అవసరం లేదని మరికొందరు భావిస్తుంటారు. అవసరం లేని ఏ కార్యక్రమాన్నీ భగవాన్ అందించరు. ఈ సాధనలన్నీ సభ్యులు విధిగా పాటించాలనే ఉద్దేశ్యంతోనే భగవాన్ నవమాత్ర ప్రవర్తనా నియమావళిని నిర్దేశించారు. “నేను సాయి భక్తుడను” అని చెప్పుకునేవారందరూ ఈ సాధనాంశాలను కచ్చితంగా

పాటించితీరవలసిందే! ఒక పర్యాయం స్వామి నాతో ఏదో చెపుతుంటే, “ట్రై చేస్తాను స్వామీ” అన్నాను. “ట్రై, ట్రై అంటూ కూర్చుంటే ‘డ్రై’ అయిపోతుంది. వెంటనే చెయ్యి” అన్నారు స్వామి కోపం ప్రదర్శిస్తూ. మనము లడ్డా ప్రసాదాన్ని అందుకోవడానికి తొందరపడుతున్నాముకానీ, మన నిజస్వరూపమైన ఆనందాన్ని, శాంతిని స్వామివారు ప్రసాదంగా అందిస్తుంటే అందుకోవడానికి తొందర పడడం లేదు. దీనికి సాధన అవసరం.

ఉదయం నిద్ర లేచే సమయంలో మంచి ఆలోచనలతో లేద్దాం. దీనిద్వారా మంచి అలవాట్లు ఏర్పడి, మంచి కార్యక్రమాలలో పాల్గొని మంచి ఫలితాల్ని సాధిస్తాం. స్వామి దయతో ప్రసాదించిన ‘సవసూత్ర ప్రవర్తనా నియమావళి’లో మనసును శాంతపరచే సాధనే భజన. అందరి మనసులనూ దైవనామంపై లగ్నం చేసి, అందరిలో ప్రశాంతతను నింపేదిగా భజన ఉండాలి.

నెలకొకసారైనా స్టడీ సర్కిల్ నిర్వహించుకోవాలి. కోప తాపాది చెడు గుణాలను నియంత్రించుకోవడానికి ఇది ఎంతగానో దోహదం చేస్తుంది.

ఇక, నగరసంకీర్తన. తెల్లవారుఝామునే లేచి భగవన్నామంతో మనసును పరిశుద్ధం చేసుకునే ప్రక్రియ. పరిసర వాతావరణమును పరిశుద్ధం చేసే మహోన్నతమైన సేవాకార్యక్రమమే నగర సంకీర్తన అన్నారు భగవాన్.

ఇక, ధ్యానప్రక్రియను పరిశీలిద్దాం. భగవాన్ దయతో మనకందించిన జ్యోతిధ్యానం మనోనియంత్రణకు ఎంతగానో దోహదం చేస్తుంది. భగవద్వాణి బయటినుండి వినిపించేది కాదు; అంతరంగంనుండే వినబడుతుంది. ప్రార్థనలో భక్తుడు భగవంతునితో సంభాషిస్తాడు, ధ్యానంలో భగవద్వాణిని భక్తుడు వినగలుగుతాడు. సాధనద్వారా ఈ అంతర్వాణిని ఎంత స్పష్టంగా వినగలుగుతామో భగవదనుగ్రహానికి, మోక్షానికి అంత సమీపంగా వెళుతున్నట్లు. హృదయవాసి అయిన స్వామి ‘అంతర్వాణి’ ద్వారా మనకు నిరంతరం మార్గదర్శనం చేస్తున్నారు. అంతర్వాణిని వినకుండా నొక్కిపెట్టి, మనసు చెప్పే మాయ మాటలకు లోబడి, ఇంద్రియాలద్వారా చేయకూడని పనులన్నీ చేసి, ఫలితంగా బాధలు

కలిగినప్పుడు స్వామికి మొరపెట్టుకుంటే ఏమి లాభం?! ఈసందర్భంగా నాకొక సూక్తి గుర్తుకు వస్తున్నది, “నీ చివరి శ్వాస వీడే సమయంలో కోరికలు మిగిలి ఉండడమే మరణం. నీ సమస్త కోరికలు హరించుకుపోయి శ్వాస మిగిలి ఉండడమే మోక్షం.” కానీ, ఎన్ని జన్మలెత్తి ఎన్నిసార్లు శ్వాసలు ఆగిపోయినప్పటికీ మనిషిలో ఇంకా కోరికలు మిగిలిపోయి ఉండడమే అసలైన సమస్య. అందుకే స్వామి దయతో, ‘కోరికలపై అదుపు’ సాధనను అందించారు. మనసు పరిపరివిధాల పరిభ్రమించకుండా అద్భుతమైన సేవాయోగాన్ని ప్రసాదించారు.

ఇక, శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలలో అత్యంత ప్రధానమైనది బాలవికాస్. విలువలతోకూడిన విద్యను పిల్లలకు బోధించే అద్భుత ప్రక్రియ బాలవికాస్. కాబట్టి, సంస్థలో ఉన్న అన్ని విభాగాలవారు బాలవికాస్ అభివృద్ధిలో తమ పాత్రను పోషించాలి. ఈ మధ్యనే ఒక జోక్ చదివాను. ఆపిల్ బుట్టను చూపిస్తూ, “ఒక్క ఆపిల్ నే తీసుకో, దేవుడు చూస్తున్నాడు” అని తల్లి కుమారునితో అంటుంటే వాడు అటువైపు వచ్చిన తన చిన్న తమ్ముడితో, “ఒరేయ్, ఆపిల్ మాత్రం ఒకటే తీసుకో. ఆ ప్రక్కనున్న చాక్లెట్లు ఎన్నైనా తీసుకోవచ్చు. ఎందుకంటే, దేవుడు ఆపిల్ బుట్టను గమనిస్తూ బిజీగా ఉన్నాడు” అంటాడు. ఇంతటి తెలివితేటలున్న ఈనాటి పిల్లలకు మానవతావిలువలను బోధిస్తే నిజంగా వాళ్ళు దేశానికి ఉపయోగపడే వ్యక్తులుగా తయారుకాగలరు. కాబట్టి, ప్రతి సాయి భక్తుడు, ప్రతి గృహిణి ఒక బాలవికాస్ గురువుగా తయారుకావాలి. మన ఇళ్ళల్లో భజనలు నిర్వహించుకొని, చుట్టుప్రక్కలవారిని ఆహ్వానించి, శ్రీ సత్యసాయిశ్వురుల దివ్యసందేశాన్ని, ప్రేమసందేశాన్ని పంచుదాం. మరొక ముఖ్య విషయం. అందరితో ప్రేమగా మాట్లాడుదాం. రాష్ట్ర అధ్యక్షులైనా, జిల్లా అధ్యక్షులైనా, పదాధికారులైనా కఠినంగా మాట్లాడే అధికారం ఎవరికీ లేదు. శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలలో శ్రీ సత్యసాయిశ్వురులు తప్ప అధికారులెవరూ లేరు.

(2018 జనవరి 13వ తేదీన గోవాలో జరిగిన సాధనా శిబిరంలో శ్రీ నిమిష్ పాంధ్య చేసిన ప్రసంగానికి సంక్షిప్త స్వచ్ఛానువాదం)

తెలుగుసేత: రేగళ్ళ అనిల్ కుమార్

నిత్య జీవితంలో ఆధ్యాత్మిక ఆచరణ

(సాయి భగవానులు వీర్పరచిన సాధనా మార్గములు)

ఆ

“సాయిదాసు”

ఋ

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తమ దివ్యావతార చరిత్రలోని లీలాకాండ, మహిమాకాండల దశలలోనే తమ దివ్యసన్నిధికి చేరవచ్చెడి భక్త సమూహాలను భజనలు, నామసంకీర్తనలతోపాటుగా ప్రశాంతినిలయంలో చేపట్టే వివిధ నిర్మాణ కార్యక్రమాలలోనూ, ఆశ్రమంలో తరచు నిర్వహింపబడే వివిధ సేవలలోనూ పాల్గొనజేసి, వారి భక్తి శ్రద్ధలను, ఆధ్యాత్మిక సాధనలనూ నిర్మాణాత్మకముగా సాగించే అవకాశాలు వారికి తరచుగా అనుగ్రహిస్తూ వచ్చారు.

కాలానుక్రమంలో స్వామివారి భక్తులు, సేవకులు భారతదేశంలోని అన్ని ప్రాంతాల్లోనూ, వివిధ దేశాలలోనూ లక్షల సంఖ్యలో విస్తరిల్లుతున్న కారణంగా తమ భక్తు

లందరినీ ఒక త్రాటిపై ఏకీకృతమూ, వ్యవస్థీకృతమూ గావించి, వారికి ఒకేరకమైన ప్రవర్తనా నియమావళి, సేవల పద్ధతులనూ క్రమబద్ధీకరించడానికి, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా గల శ్రీ సత్యసాయి భక్తులూ, సేవకులూ ‘శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ’ పేరిట ఒక ఆధ్యాత్మిక సంస్థను ఏర్పరచుకోవడానికి తమ అనుమోదము ప్రసాదించారు. అంతేకాకుండా, ‘ఆధ్యాత్మికత’ కేవలం అనుష్ఠానానికే పరిమితం కాదనీ, ఆచరణలో సమాజానికి సేవలు అందించటమే అసలైన ఆధ్యాత్మికత అని తెలియజెప్పతూ, సేవాసంస్థను తీర్చిదిద్దటంలో నిర్మాణాత్మకమైన క్రియాశీలక పాత్రను వహించారు. సర్వజీవులలో అంతర్గతంగా ఉండే దివ్యత్వమును భక్త సేవక జనులు గుర్తించునట్లుగా వారిని సంస్కరిస్తూ, వారు తోటి జీవులలో ఉన్న దివ్యత్వమును తమ సేవలద్వారా ఆరాధించుచూ, సేవలద్వారా ధన్యతను పొందగలరని స్వామివారి సంకల్పము.

స్వామివారి దివ్యమార్గదర్శకత్వములో దినదినాభివృద్ధి పొందుచుండిన శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ తృతీయ ప్రపంచ సమ్మేళనం సందర్భంలో 1980 నవంబరులో సంస్థ పెద్దలు తమ తీర్మానములను స్వామివారి దివ్య సముఖమునకు సమర్పించగా, వారి ప్రార్థన మేరకు భగవానులు 1981 జనవరి 14వ తేదీన ప్రపంచవ్యాప్త శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలకు ఒక శాశ్వత ప్రవర్తనా నియమావళిని తమ ‘దివ్య శాసనము’ (డివైన్ ఛార్టర్)గా ప్రసాదించారు. అప్పటితో భగవాన్ దివ్యావతార లక్ష్య సాధనలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలకు క్రియాశీలక పాత్ర, బాధ్యతలు అనుగ్రహింపబడినవి. ఆధ్యాత్మిక సేవా సంస్థలుగా శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల ఉత్పూర్ణ పాత్ర

గురించి 'డివైన్ ఛార్జర్'లో స్పష్టముగా వివరింపబడి ఉండటాన్ని, 'ఛార్జర్'లోని ఈ క్రింది ముఖ్య అంశములను పరిశీలిస్తే మనకు అవగతం కాగలదు:

1. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తామే స్వయంగా ప్రకటించినట్లుగా, సనాతనధర్మ స్థాపనకై అవతరించారు.

2. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ సనాతనధర్మ స్థాపనకై ఉద్భవించిన ఆధ్యాత్మిక సంస్థ.

3. ఈ సంస్థ సర్వమానవాళికై మతము, కులము, వర్ణము, విశ్వాసములలో భేదము, వివక్షతలను గుర్తించక - స్థాపించబడిన ఆధ్యాత్మిక సంస్థ.

4. ఈ సంస్థ సర్వమత సమైక్యతాస్థాపనకై అన్ని మతాలకు చెందిన వ్యక్తులను తన పరిధిలోనికి తీసుకుంటుంది. శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు భావ ఐక్యతను స్థాపించుటకు, సనాతనధర్మ స్థాపన, అభివృద్ధులకై ఉనికిలోనికి వచ్చినవి.

5. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు నిర్దేశించిన స్వాభావికమైన సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమలనే మౌలిక సూత్రాల ఆచరణద్వారా మానవునిలోని అంతర్గతమైన దివ్యత్వాన్ని మేల్కొల్పుట ఈ సంస్థయొక్క మౌలిక లక్ష్యము.

6. దైవత్వాన్ని అనుభవించుటకు కేవలం బాహ్యమైన పరిస్థితులు, వాతావరణము మాత్రమే సరిపోవు. మానవుల మనస్సులలో పరివర్తన రావాలి.

7. ఈ సంస్థయొక్క కార్యకలాపాలు, ప్రతివారి జీవితంలో ఉన్న ఒత్తిడి, శ్రమలు, విచారము, నిస్పృహ, గెలుపు, ఓటమి, కష్టసుఖాలతో నిమిత్తం లేకుండా ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతికి మార్గాన్ని చూపే సాధనాలు మాత్రమే. ఈ ఉన్నతి తుదకు అంతశ్శాంతి పొందుటకు దోహద పడుతుంది.

నవసూత్ర ప్రవర్తనా నియమావళి

ఈ సంస్థలోని ప్రతి సభ్యుడు / సభ్యురాలు ఆధ్యాత్మిక సాధనను తమ నిత్యజీవితాలలో అంతర్గత భాగముగా

(ఇంటిగ్రల్ పార్ట్ గా) చేసుకొని, 'డివైన్ ఛార్జర్'లో భాగమైన ఈ క్రింది 'నవసూత్ర ప్రవర్తనా నియమావళి'కి బద్ధులై యుండాలి.

1. నిత్య ధ్యానము, ప్రార్థన.

2. కుటుంబ సభ్యులతో కలసి కనీసం వారానికి ఒకసారి భజన / ప్రార్థన.

3. సంస్థ నిర్వహించు 'బాలవికాస్' కార్యక్రమంలో కుటుంబంలోని పిల్లలు విధిగా పాల్గొనునట్లు చేయుట.

4. సంస్థ నిర్వహించు భజన / నగర సంకీర్తన కార్యక్రమములో కనీసము నెలకొకసారి తప్పక పాల్గొనాలి.

5. సంస్థ నిర్వహించు సమాజసేవ / ఇతర కార్యక్రమాలలో తప్పక పాల్గొనాలి.

6. నిత్యము సాయి సాహిత్యము పఠనము గావించాలి.

7. తనకు తారసపడు ప్రతి ఒక్కరితోనూ మృదువుగా, ప్రేమగా సంభాషించాలి.

8. ఇతరులగూర్చి - ముఖ్యముగా వారి పరోక్షములో చెడుగా విమర్శిస్తూ మాట్లాడరాదు.

9. 'కోర్కెలపై అదుపు' సూత్రాన్ని అమలు జరుపుతూ, తద్వారా పొదుపు చేసిన మొత్తమును / పదార్థములను మానవసేవకు వినియోగించాలి.

ఈప్రకారంగా సాయిసేవాసంస్థలలో వ్యక్తి, కుటుంబ, సమాజపరమైన వివిధ సేవలలో కుటుంబంలోని స్త్రీ, బాల, వృద్ధులు అందరూ భాగస్వాములై ప్రతి సాయి కుటుంబము ఒక సాయిసేవాకేంద్రంగా పరిణమించేటట్లు ఉద్యమింపజేశారు భగవాన్ బాబావారు. అంతేకాదు. సంస్థలోని సేవావిభాగముద్వారా కర్మయోగమును, భజన మండలులద్వారా భక్తియోగమును, అధ్యయన మండలుల ద్వారా జ్ఞానయోగమును మానవాళికి అందిస్తూ, శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలను ప్రాచీన స్వస్వరూప జ్ఞాన మార్గములుగా మలిచారు భగవాన్. అదేవిధముగా సంస్థలోని సమితి, భజన మండలి, సేవావిభాగము, మహిళావిభాగము, విద్యా (బాలవికాస్) విభాగములను

అరచేతిలోని ఐదువ్రేళ్ళతో పోల్చారు భగవాన్. మానవుని నిత్యజీవితములో ఆధ్యాత్మిక సాధనగా ఇంతకన్నా సరళమైన ఆచరణాయత మార్గములు వేరే ఇంకేమి ఉండగలవు!

1985 నవంబరు 21వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల నాల్గవ ప్రపంచ సమ్మేళన సందర్భంలో ప్రసంగిస్తూ, భగవాన్ బాబావారు సాయిసంస్థల సభ్యులకు అనుగ్రహించిన **‘దశ మార్గదర్శక సూత్రములు’** భక్తులు, సేవకులు తమ నిత్యజీవితంలో ఆచరించితీరవలసిన మహోత్పూష్ట విశ్వజనీన (యూనివర్సల్) దివ్యాదేశాలుగా మనము గ్రహించగలము.

1. నీ మాతృదేశాన్ని ప్రేమించు, దేశసేవలో పాల్గొను. ఇతర దేశాలను ద్వేషించకు, విమర్శించకు.

2. అన్ని మతములనూ భగవంతుని చేర్చు రాజ మార్గములుగా భావించి గౌరవించు. ఏ మతాన్నీ ద్వేషించరాదు.

3. సాటి మానవులందరినీ నీ కుటుంబ సభ్యులుగా భావించి మానవ సహోదరత్వమునూ, దైవపితృత్వమునూ గ్రహించి, మానవాళి సర్వమునూ ఒకే సమాజముగా పరిగణించాలి.

4. మీమీ గృహములనూ, పరిసరములనూ పరిశుభ్రముగా ఉంచుకోవాలి. పరిశుభ్రత పరమాత్ముని మరోరూపముగా భావించాలి.

5. పేదవారికి ఆహారము, వస్త్రములు, నీడను ఇచ్చి వారి కనీస అవసరాలను తీర్చి ఆదుకొనండి. విచక్షణ రహితముగా బిచ్చగాండ్రకు ధనము నివ్వరాదు. అవసరమైనచో వారికి స్వయంఉపాధి జీవన మార్గములను ఏర్పరచి వారిని ఆదుకోండి.

6. నిజాయతీపరులుగా ఆదర్శవంతమైన జీవితం గడపండి. అవినీతి, లంచగొండితనములను ప్రోత్సహించ రాదు, వాటిలో పాల్గొనరాదు. లంచమివ్వక, లంచము పుచ్చుకొనక నిజాయతీగా జీవనము గడపండి.

7. అసూయ, ద్వేషము, డంబము, ఈర్ష్యలకు మీ జీవితములో తావివ్వక, తోటి మానవులతో మీ

సంబంధములు సోదర భావంతో, విశాల హృదయంతో కొనసాగించండి.

8. ప్రతి చిన్న పనికి సేవకులమీద, ఇతరులమీద ఆధారపడకుండా, సోమరితనము, బద్ధకము విడనాడి, సాధ్యమైనంతవరకూ మీ పనులన్నీ మీరే చేసుకోవడం అలవరచుకోండి.

9. దైవప్రీతి, పాపభీతి, సంఘనీతి మీ జీవిత ఆదర్శాలుగా బ్రతకండి.

10. ఎక్కడ జీవిస్తున్నా, ఆయా దేశాల, ప్రాంతాల ప్రభుత్వ శాసనాలకు, చట్టాలకు అనుగుణంగా వర్తిస్తూ, ఆదర్శపౌరులుగా జీవనం సాగించండి.

“నిత్యజీవితంలో ఆచరణాయత ఆధ్యాత్మిక సాధన” (ప్రాక్టికల్ స్పిరిచువాలిటీ ఇన్ డైలీ లైఫ్) అనేది ఇంతకన్న ఏముంటుంది?! మన సాయి ప్రభువు తమ భక్త సేవకులకు, సామాన్య జనబాహుళ్యానికి నిర్దేశించిన ఈ ‘దశ ఆదేశ సూత్రాల’కు మనం వారికి నదా కృతజ్ఞులమై ఉండాలి.

ఇంతేకాదు, తరువాతి కాలంలోకూడా మన ప్రియతమ భగవానులు ‘బాలవికాస్’తోపాటు ఆదర్శ భావి పౌరులు కావలసిన పిల్లలకు ‘మానవతావిలువలలో విద్యాబోధన’, ‘ఎడ్యుకేషన్’, యువజనులకు క్రియాశీలక ఆదర్శ సేవాప్రణాళికలు, విలువలతోకూడిన జీవన మార్గాలలో శిక్షణ కార్యక్రమాలు, మహిళా శిశు రక్షణ సేవాపథకాలు, దీనజనోద్ధరణ పథకాలూ, సమగ్ర గ్రామీణ అభివృద్ధి సేవల పథకాలూ, నిత్యనారాయణసేవలూ... ఇలా ఎన్నో మానవీయ సేవాకార్యక్రమాలు, నిస్వార్థతతో, ప్రేమతో చేపట్టి తమ భక్తులు, సేవకులూ సమర్థవంతంగా విజయవంతముగా వాటిని నిర్వహించగలుగునట్లు వారందరినీ తమ దివ్య ప్రేమానుగ్రహాలతో తీర్చిదిద్దారు. వారు వేసిన బాటలూ, చూపిన సేవామార్గములూ ఈ భూప్రపంచమీద అన్ని దేశాలలో అన్ని సమాజాలలోనూ సమర్థవంతంగా కొనసాగుతున్నవనే వాస్తవ నిరూపణద్వారా మాత్రమే ఆ యుగావతారికి ఈ మానవాళి ఘనమైన ఆరాధన సమర్పించగలదు. ❖

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - 19వ భాగం)

ప్రొ|| కామరాజు అనిల్ కుమార్

మనస్సు - మర్తము

అసలే అది ఒక కోతి. ఆపై దానికి పిచ్చి పట్టింది. ఆ పిచ్చిలో చెట్టుపై ఉన్న కల్లు తాగేసింది. రోడ్లపై పడి తూలుతూ వెళ్ళి నిప్పు తొక్కింది. ఆ బాధతో అటూ ఇటూ దొర్లుతూ వెళ్ళి ఒక ముళ్ళ పొదపై పడింది. కచ్చితంగా అలాంటిదే నిగ్రహం లేని మనసుయొక్క పరిస్థితి. మనోనిగ్రహం లేకపోవడంచేతనే భ్రాంతులు, భయాలు ఏర్పడుతున్నాయి; ఉన్నది లేనట్లుగా, లేనిది ఉన్నట్లుగా తోస్తున్నది. ఈ మానసికతత్వాన్ని గుర్తించి, నిగ్రహించ గలిగినట్లయితే, హృదయస్థాయియందున్న భగవంతుణ్ణి దర్శించగలము.

మనస్సును వినియోగపెట్టుకొనే మార్గము చాలా సూక్ష్మమైనటువంటిది. అది కత్తులతో చెలగాటము,

నిప్పులపై ఆటవంటిది. ఏమాత్రము అజాగ్రత్తగా ఉన్నా మనస్సు మనలను సంసారంలో ముంచివేస్తుంది. లోకవాసనలు పొదలలోని పులులవలె పొంచి చూస్తూ ఉంటాయి. సాధ్యమైనంతవరకు మనం వాటి బారిన పడకుండా జాగ్రత్తగా మెలగాలి అని హెచ్చరించారు భగవాన్.

అయితే, మనస్సును నిగ్రహించడమెలా? నిగ్రహించాలనుకున్నప్పుడే మనస్సు మరింత పిచ్చిగంతులు వేస్తుంది. మామూలుగా కూర్చుంటే హాయిగా కూర్చోవచ్చుగాని, ధ్యానానికని కూర్చుంటే మాత్రం పిచ్చి ఆలోచనలన్నీ వస్తాయి. ఉపవాసం ఉండా మనుకున్న రోజునే అన్నిరకాల రుచులూ గుర్తుకొస్తాయి, గతజన్మలో తిన్నవికూడా జ్ఞాపకం వస్తాయి! మనస్సును నిగ్రహించడం అంత తేలిక కాదు. గాలినెలాగైతే బంధించ లేమో, సముద్రాన్నెలాగైతే పిడికిట పట్టలేమో, అలాగే మనస్సునికూడా మనంతట మనం నిగ్రహించలేము. దీనికి స్వామి ఒక తేలికైన మార్గం చెప్పారు. ఈ పిచ్చికోతి ఆటలను అరికట్టాలంటే, భగవంతుణ్ణి స్మరించు అన్నారు. భజనలో కూర్చున్నప్పుడు భగవన్నామ సంకీర్తనలో నిన్ను నీవు మరచిపోవాలి. “ఎవరు పాడుతున్నారు? తాళం ఎలా ఉంది? ఫలానావాడైతే ఈ పాటను ఇంకా బాగా పాడేవాడు” - ఇలాంటి పిచ్చిగోలను కట్టిపెట్టి, సంకీర్తనానందంలో ఓలలాడాలి. భగవన్నామం గానం చేసినప్పుడు భగవత్ రూపం మనసులోకి రావాలి. ‘సాయి’ అన్నప్పుడు నిజంగానే స్వామి మన మనస్సులో మెదలాలి. నామము నామిని జ్ఞాపకం చేస్తుంది. అప్పుడే భగవత్తత్వంలో మనసు లయం చెందుతుంది.

వేదాంతానికి సంబంధించి భగవాన్ మరొక ముఖ్య విషయం చెప్పారు. ఆత్మ నుండి ‘అహం’ పుట్టింది. ‘అహం’ నుండి మనస్సు పుట్టింది. “ఈనాడు గాలి, నీరు మొదలగు పంచభూతములు మలినము కాగా వాటిని

పరిశుద్ధపరచే నిమిత్తమై కోట్లాది రూపాయలను వ్యర్థం చేస్తున్నారు. ముందు మానవుని మనోమాలిన్యాన్ని దూరం గావించాలి. మానవుడు మనస్సును దేనిపైన మరల్చాలో దానిపైన మరల్చక లౌకికమైన భోగభాగ్యములవైపు మరల్చుతున్నాడు. అందువలన, మనస్సు మాలిన్యాన్ని పొందడమేగాక అసంతృప్తితో కుమిలిపోతున్నది. ఈ మాలిన్యం పోవాలంటే ఏమి చేయాలి? నీటినుండి వేరై పరిశుద్ధుని చేపను మెత్తని పరుపుపైన పరుండబెట్టి, కాఫీ, టిఫిన్లు ఇస్తే అది బ్రతుకుతుందా? దాని జన్మస్థానమైన జలములో చేర్చినప్పుడే అది శాంతిని పొందుతుంది. అదేవిధంగా, మానవుడు మనస్సును తన స్వస్థానమైన ఆత్మతో చేర్చాలి అని ఉద్దేశించారు స్వామి.

తుకారాంవద్దకు ఒకడు వెళ్ళి, “స్వామీ! మనస్సునే కోతి ఎక్కడెక్కడికో పరుగెత్తుకొనిపోతుంది. దీనిని అరికట్టే దెట్లా?” అని అడిగాడు. అప్పుడు తుకారాం, “మనస్సును ఎక్కడికైనా పోనీ, నీవు మాత్రం ఉన్నచోటే ఉండు” అని సలహా ఇచ్చారట. ఈ సంగతి చెబుతూ భగవాన్, “మనసు ఎట్లు పారిపోతే అట్లు పోనీ; నీవు మాత్రము దాని వెంట పోవద్దు. మనసు ఇష్టమొచ్చినట్లు తిరిగి తిరిగి కడకు అలసి నీచెంతకే వస్తుంది. మనసు పసిబిడ్డ వంటిది. తల్లి పిలిచే కొద్దీ బిడ్డ దూరముగా పోతూనే ఉంటుంది. ఆ తల్లి బిడ్డవైపు చూడక వెనుకకు తిరిగితే బిడ్డ తనపాటికి తానే పరుగెత్తుకొని తల్లిచెంతకు వస్తుంది. నీ నియమము ప్రకారం నీ ఇష్టనామ ధ్యానముల నాచరించు. మనస్సును లక్ష్యపెట్టకు” అన్నారు.

మనస్సు నిరంతరం దేహంవైపుకే తిరిగి ఉంటుంది. “వీడితో కాసేపు మాట్లాడు, వాడితో పోట్లాడు” అని చెబుతూ ఉంటుంది. “వాడు నీకు ‘సాయిరాం’ చెప్పలేదు, వెళ్ళి కాలరు పట్టుకో” అంటుంది. మనసు చెప్పే మాటల్ని లక్ష్యపెట్టకుండా దేహాన్ని నిష్ఠగా, నిశ్చలంగా ఒకచోట కూర్చోబెట్టినప్పుడు మనస్సు, “ఈ దేహం నేను చెప్పేది వినడంలేదే” అని గ్రహించి వెనక్కి తిరుగుతుంది. అనగా, దేహదృష్టిని వీడి లోపలికి మళ్ళుతుంది. అంతర్ముఖ మవుతుంది. బహిర్ముఖమైన మనస్సు యాక్టివ్ గా ఉంటుంది, అంతర్ముఖమైతే నిశ్చలత్వాన్ని పొంది

ఆత్మవైపుగా మరలుతుంది. మూలస్థానంలో, హృదయంలో చేరడం అంటే అదే! అంతర్ముఖమైన మనస్సు జీవభావాన్ని దాటి ఆత్మయందు లీనమగుటకే ‘సమాధి’ అని పేరు. దానికే ‘నిష్ఠ’ అని పేరు. అదే మనో నిగ్రహానికి పరాకాష్ఠ.

“మానవుడు జన్మతః పవిత్రుడే, పరిశుద్ధ హృదయుడే! కానీ, పెరుగుతూ పెరుగుతూ పెద్దబావ కోతి అయినట్లు, పెరిగే కొలదీ విషయవాంఛలను పెంచుకుంటూ మనసును విషతుల్యం గావించుకుంటున్నాడు” అన్నారు భగవాన్. ఏనుక్రీస్తుకూడా ఇదే విషయాన్ని బోధిస్తూ, “మీరు చిన్నపిల్లలుగా ఉన్నప్పుటి సంగతి మరచిపోయారు. మీ సహజ స్వభావాన్ని విస్మరించారు. అందుకే ఇన్ని బాధలు అనుభవిస్తున్నారు” అన్నాడు. దీని అర్థమేమిటి? కొట్టినా, తిట్టినా పిల్లవాడు ‘అమ్మా, అమ్మా’ అంటూనే ఉంటాడు. కొట్టించని అమ్మపై కోపంతో, “నీవు మా అమ్మవి కాదు, పక్కంటామె మా అమ్మ” అనడు. కానీ, మనం అలా కాదు. పెరిగి పెద్దవుతున్నకొద్దీ ఫోటోలు మార్చేస్తుంటాం! తల్లి పక్కంటికి పేరంటానికి వెళ్ళినప్పుడు పిల్లవాడు అమ్మ కావాలని గోల పెడుతున్నాడనుకోండి. ఏడ్చు మాన్పించాలని వాడి చేతికి ఒక బొమ్మ ఇస్తాం. కానీ, వాడు ఏడ్చు మానడు సరికదా కాస్త శ్రుతి పెంచుతాడు. వానికి అమ్మపైన ధ్యాస ఎప్పుడు వడిందో అప్పుడింక బొమ్మ ఇచ్చినా, స్వీటు పెట్టినా విసిరికొడతాడే తప్ప తల్లి వచ్చేంతవరకు ఏడ్చు మానడు. అటువంటి చిన్నపిల్లల మనస్తత్వం మనకు ఉండాలి. కొట్టినా, పెట్టినా, తిట్టినా స్వామి తప్ప మనకు మరో ధ్యాస ఉండకూడదు.

కానీ, ఈరోజుల్లో మనం ఎట్లా ఉన్నామంటే, స్వామి ఇచ్చేవాటిపైన ఉన్న శ్రద్ధ, ఆకర్షణ స్వామిపై ఉండడం లేదు. ఒకపర్యాయం స్వామి ఒక పెద్ద డైమండ్ ని సృష్టించారు. అంతే! చుట్టూ ఉన్నవారు ఆ డైమండ్ మీద పడ్డారు. ఇదంతా చోద్యంగా చూస్తూ స్వామి, “అది సృష్టించినవాణ్ణి నేనే కదా! నన్ను వదిలేసి దాన్ని చూస్తారే!” అన్నారు. సృష్టికర్తను వదలిపెట్టి సృష్టిని చూస్తున్నాం! భగవంతుడిచ్చిన పదార్థాలు కావాలి, ఆయనిచ్చే వరాలు కావాలి, కానీ భగవంతుడు అక్కర్లేదంటే ఎలా! ఈ సృష్టి అంతా మాయాపరికల్పితము. నిత్యసత్యమైన భగవంతుణ్ణి

కోరుకోకుండా వస్తువాహనాదులపై దృష్టిపెట్టామంటే, ఇంతకుముందు మనం చెప్పుకున్నట్లుగా డైమండ్‌మీద దృష్టిపెట్టి స్వామిని వదిలేసినట్లు! పిల్లవాడు ఏరీతిగానైతే తల్లిని తప్ప మరి దేనినీ కోరుకోకుండా ఉంటాడో అలాగే మనం సాయిమాతను తప్ప మరి దేనినీ ఆశించకూడదు. “అన్యథా శరణం నాస్తి” అన్నట్లు ఉండాలి.

“నిజానికి మీరందరూ శరణాగతినిగురించి మాటలు చెబుతారేకాని, ఎన్నో విషయాలను మీ స్వాధీనంలోనే పెట్టుకుంటారు; ప్రభుని చరణాలదగ్గర అన్నీ సమర్పణ చేయరు. ఒక చెట్టుకొమ్మమీదనుండి ఇంకోదాని మీదికి దూకుతూ గంతులు వేసే కోతులవంటివి మీ మనస్సులు. వాటిని నాకు వశం చేయండి. నేను వాటిని నిశ్చలముగా, భద్రముగా రూపొందించగలను. అవి నేను కూర్చొమ్మంటే కూర్చుంటాయి, నిలబడమంటే నిలబడతాయి. అందుకే శంకరాచార్యులవారు మనస్సనే కోతిని పరమశివునికి

స్వాధీనం చేయాలన్నారు. శివుడే ఆ కోతిని మచ్చిక చేసుకుని దానిని తనకు నచ్చినవిధంగా ఆటలాడించగలడు. మీ అధీనంలో ఏమీ మిగుల్చుకోకుండా ఉన్నదంతా భగవంతునికి అర్పణ చేసినప్పుడే ఆవిధంగా జరుగుతుంది” అన్నారు భగవాన్.

భగవాన్ బాబావారు జగద్గురువుగా మనస్సుయొక్క మర్మాన్ని విప్పిజెపుతూ, ఆత్మతత్త్వమును ఎఱుకపరచుతూ, దివ్యప్రేమతో మనల్ని ఆకర్షించి, తమ సన్నిధికి చేర్చుకున్నారు. “నన్ను మీరు భగవంతునిగా కొలుస్తున్నారు కదా! ఆ భగవంతుడనైన నేను మీలోనే ఉన్నానని తెలుసుకోండి” అన్న భగవాన్ సందేశాన్ని మననం చేసుకుంటూ, సాధనద్వారా, అనుష్ఠానంద్వారా స్వామిని అంతర్యామిగా, సర్వాంతర్యామిగా దర్శించే ప్రయత్నం చేద్దాం.

(సశేషం)

❖ “ఇంద్రియములార! చేయుడి ఈశ్వరాజ” ❖

“సర్వం ఆత్మమయం సుఖం” అంటున్నవి ఉపనిషత్తులు. ఆత్మతత్త్వమును లక్ష్యములో పెట్టుకొన్నప్పుడే సుఖం. మట్టినుండి పుట్టిన పాత్ర చివరికి మట్టిలోనే చేరుతుంది. సముద్రమునుండి ఆవిరిగా మారిన జలము వర్షముగా కురిసి నదిగా ప్రవహించి చివరకు మళ్ళీ సముద్రమునే చేరుతుంది. కానీ మానవుడు తన స్వస్థానమైన ఆత్మను మరచి మధ్యలో వచ్చిన సంబంధ బాంధవ్యములనే ప్రకృతికి అంకితమైపోతున్నాడు. నిజమార్గమును విస్మరించి రాగద్వేషములకు గురి అయి అనేక పాపకార్యములు చేస్తున్నాడు. కోరికలే అందుకు కారణం. కనుక, మనస్సును అరికట్టుకొనుటకై అనేకవిధములైన ప్రయత్నములు చేయాలి. ఇంద్రియములను అరికట్టుకొనక మనస్సును స్వాధీన పరచుకొనుటకు ప్రయత్నిస్తే ఫలితం ఉండదు. అందుకే “దృష్టి దోషము, వాగ్దోషము, శ్రవణ దోషము రాకుండా చూచుకో” అని ఎప్పుడూ చెప్తుంటాను. ఇంద్రియములను భగవన్మార్గములో ప్రవేశపెట్టినప్పుడే మనసు సులభంగా స్వాధీనమవుతుంది.

- బాబా

విదేశాల్లోని సాయిసంస్థల కార్యకలాపాలు:

శ్రీ సత్యసాయి

విద్యాకార్యక్రమాల విహంగ వీక్షణం

విద్యాభ్యాసం, విద్యాబోధన, పిల్లలలో వికాసానికి అవసరమైన అంశాలలో ప్రస్తుత విద్యావిధానం చాలా లోపభూయిష్టంగా ఉంది. ఈ విధానం అసమానతలని, పోటీతత్వాన్ని, దూకుడును ప్రోత్సహించింది. ప్రపంచంలో సంపన్న దేశాలు, పేద దేశాల ఆవిర్భావానికి కారణమైంది. తీవ్రవాదం, హింస, అసహనం, ఆందోళన, కుటుంబాల్లో అలజడి, నేరప్రవృత్తి, ఆత్మహత్యలు, ప్రకృతి వనరుల దుర్వినియోగం - వీటన్నిటి మూలాలు, ఈ రోజుల్లో పిల్లలను పెంచుతున్న తీరు, వారికి నేర్పుతున్న విద్య, ఆ విద్యకు సంబంధించిన విధానాలలో ఉన్నాయని స్పష్టమవుతున్నది.

నేటి తరం పిల్లలు చాలామందిలో, వారి సమర్థతకు తగిన ప్రగతి కనబడడం లేదు. అందుకు మూడు ప్రధాన కారణాలు కనిపిస్తాయి.

1. మానవత్వాన్ని పెంపొందించే సామర్థ్యంలేని అసమగ్ర విద్యావిధానం
2. పిల్లల సమగ్ర అభివృద్ధిపై దృష్టిపెట్టడానికి అనుకూలించని కుటుంబ పరిస్థితులు.
3. భౌతికవాదం, ఇంద్రియలోలత్వం, హింస, ఒత్తిడితో కూడిన విష సంస్కృతి.

పిల్లల, యువజనుల బుద్ధిని పెడత్రోవ పట్టిస్తున్న ఈ మూడు సమస్యలను పరిష్కరించి, వారిని ఆశావహమైన సమగ్రాభివృద్ధి బాట పట్టించేందుకు తగిన అద్భుతమైన వ్యూహాలు, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు మనకు అందించిన 'సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ ఇన్ హ్యూమన్ వేల్ఫేర్' (SSEHV), అనగా, 'విలువలతోకూడిన సత్యసాయి విద్యావిధానం' (విససావివి)లో చూడవచ్చు.

సమగ్ర వ్యక్తిత్వ వికాసంకోసం 'విససావివి'

విద్య అనేది పిల్లల, యువజనుల సమగ్రాభివృద్ధికి తోడ్పడేదిగా ఉండాలని చెప్తూ భగవాన్ బాబావారు - ఉన్నతమైన విద్యాప్రమాణాలను సాధించడం, విద్యార్థిని విద్యార్థుల్లో సచ్చీలాన్ని పెంపొందించడం అనే సమాన ప్రాధాన్యతగల జంట లక్ష్యాలను సాధించేదిగా విద్యాబోధన ఉండాలన్నారు. అందుకు సవివరమైన మార్గదర్శకాల నందించారు. పిల్లల్లోని ప్రతిభాపాటవాలను పరిపూర్ణంగా ఎలా వికసింపజేయవచ్చునో చాటిచెప్పే విద్యాసంస్థలను, ఆదర్శ పాఠశాలలను నెలకొల్పారు. అంతర్గతంగా పొందుపరచిన మానవతావిలువలను ఆకళింపు చేసుకునేందుకు ఈ విద్యావిధానంలో మనసును, హృదయాన్ని సరిసమానంగా సిద్ధం చేస్తారు. సాయి విద్యాసంస్థలను ఆదర్శంగా తీసుకుని పలుదేశాలలో సత్యసాయి పాఠశాలలు, విద్యాసంస్థలు పుట్టుకొచ్చాయి.

సత్యసాయి స్కూల్స్

ప్రస్తుతం విదేశాలలో 42 సత్యసాయి స్కూళ్ళు పని చేస్తున్నాయి. అవి స్థానిక ప్రభుత్వాలు నిర్దేశించిన పాఠ్య ప్రణాళికనే అనుసరిస్తూ, ప్రేమ, శాంతి, సత్యం, ధర్మం, అహింసల సంస్కృతిని అందులో మేళవిస్తాయి. ఈ స్కూళ్ళలో అధికశాతం 90వ దశకంలో ఏర్పాటైనాయి. ఇంకా ఎన్నో ఏర్పాటు కానున్నాయి. ఆయా దేశాలలో విద్యాపరమైన వైఫల్యానికే అధిక అవకాశాలున్న వెనుకబడిన ప్రాంతాలలో ఈ స్కూళ్ళను నెలకొల్పడం విశేషం. నెలకొల్పిన కొద్ది కాలంలోనే ఈ స్కూళ్ళు ఆయా దేశాలలో ఉత్తమ పాఠశాలలుగా గుర్తింపు పొందాయి. థాయ్‌లాండ్‌లో, దేశంలోని ఉత్తమ పాఠశాలల్లో ఒకటిగా

సత్యసాయి స్కూలు గుర్తింపు పొందింది. ఒంటారియో (కెనడా)లో 2800 స్కూళ్ళు ఉండగా, వాటిలోని 18 ఉత్తమ పాఠశాలల్లో సత్యసాయి పాఠశాల ఒకటని ఫ్రేజర్ సంస్థ పేర్కొంది. స్థానిక సమాజ అభ్యున్నతిలో సత్యసాయి స్కూలు పాత్రకు గుర్తింపుగా, ఆ స్కూలుకు చెందిన ప్రొఫెసర్ డాల్టన్ అమెరిమేకు, రిబీరో నగర 'గౌరవ పౌరసత్వం' లభించింది.

సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ ఇన్స్టిట్యూట్లు

‘విలువలతో కూడిన సత్యసాయి విద్యావిధానం’లో టీచర్లకు శిక్షణ ఇవ్వడానికి, పరిశోధనకు, సత్యసాయి స్కూళ్ళలో మానవతావిలువల పర్యవేక్షణకు, సత్యసాయి విద్యావిధానానికి సంబంధించి ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు పాఠశాలలతో భాగస్వామ్యం నెలకొల్పడానికి ప్రస్తుతం విదేశాలలో 31 ISSE సంస్థలు (ఇన్స్టిట్యూట్స్ ఆఫ్ సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్) పని చేస్తున్నాయి. వీటిలో కొన్ని స్థానిక ప్రభుత్వాలు, ప్రైవేటు స్కూళ్ళు, కాలేజీలు, విశ్వవిద్యాలయాలతో అనుసంధానమయ్యాయి. మెక్సికో, ఫిలిప్పీన్స్, థాయ్‌లాండ్, ఇండోనేషియా, పెరూ, ఈక్వెడార్, హంకాంగ్, ఇంకా యూరప్ దేశాలలోని సాయి ఇన్స్టిట్యూట్స్ ఆయా స్థానిక విశ్వవిద్యాలయాలతో పటిష్ఠమైన అనుబంధం కలిగి ఉన్నాయి. కొన్ని దేశాల్లో ISSEలో ఇచ్చే శిక్షణకు ప్రభుత్వ గుర్తింపు గల క్వాలిఫికేషన్‌తో సమానమైన హోదా ఉంది.

ప్రధాన విద్యాప్రపంచంలో విలువలతోకూడిన సత్యసాయి విద్యావిధానాన్ని ప్రవేశపెట్టడంకోసం సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ ఇన్స్టిట్యూట్లు (ISSE) చాలావరకు టీచర్లకు శిక్షణ ఇవ్వడంద్వారా ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు స్కూళ్ళతో భాగస్వామ్యంపైనే దృష్టి సారిస్తున్నాయి. కొన్ని డిప్లొమా కోర్సులు, మరికొన్ని స్వల్పకాలిక కోర్సులు నిర్వహిస్తున్నాయి. వాటిలో శిక్షణ పొందిన టీచర్లు తమలోనూ, తమ విద్యార్థులలోనూ, తమ పాఠశాల సంస్కృతిలోనూ, తమ సమాజాల్లోనూ ఆశ్చర్యకరమైన సత్పరిణామం వచ్చినట్లు చెప్తున్నారు. సామాన్యంగా శిక్షణ కొన్ని స్కూళ్ళకే పరిమితమవుతుంది. కానీ, థాయ్‌లాండ్,

ఇండోనేషియా, ఫిజీ, బ్రెజిల్, పెరూ, మెక్సికోవంటి దేశాలలో వందల సంఖ్యలో టీచర్లకు శిక్షణ ఇచ్చే కార్యక్రమాలు జరుగుతున్నాయి. ఇండోనేషియా, ఎల్‌సాల్వడార్ దేశాలు వేల సంఖ్యలో టీచర్లకు శిక్షణ ఇచ్చేందుకు, “సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ ఇన్ హ్యూమన్ వేల్ఫేర్స్”లో జాతీయస్థాయి శిక్షణా కార్యక్రమాలు కావాలని కోరుతున్నాయి. ప్రభుత్వ పాఠశాలల టీచర్లంతా ‘సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ ఇన్ హ్యూమన్ వేల్ఫేర్స్’లో శిక్షణ పొందాలని ఫిజీ ప్రభుత్వం ఆదేశించింది. కజాకిస్థాన్, మారిషస్, నేపాల్, ఒమాన్ దేశాల విద్యాశాఖ మంత్రులు సత్యసాయి విద్యావిధానంపట్ల అమిత ఆసక్తి చూపుతున్నారు. కొలంబియా దేశం, బొగోటా నగరంలో అన్ని సదుపాయాలూ ఉన్న ఒక ప్రైవేటు స్కూలు, సత్యసాయి విద్యావిధానాన్ని ప్రవేశపెట్ట నున్నది. సత్యసాయి విద్యావిధానం సంస్కృతులు, మతాలకు అతీతంగా - ఉదాహరణకు, ఇస్లాం దేశాలైన కజాకిస్థాన్, ఇండోనేషియాలోనూ, క్రైస్తవ దేశాలైన ఎల్‌సాల్వడార్, బ్రెజిల్, ఫిలిప్పీన్స్‌లలోనూ, బౌద్ధ దేశాలైన థాయ్‌లాండ్, నేపాల్‌లలోనూ విజయవంతం కావడం ఈ విద్యావిధాన వైశిష్ట్యాన్ని చాటుతోంది.

కొన్ని దేశాల్లో సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ ఇన్స్టిట్యూట్లు ప్రభుత్వేతర సంస్థలతో కలసి పనిచేస్తున్నాయి. ఆసియా, ఆఫ్రికాలలోని నగరాల్లో నీరు, పరిశుభ్రత, పారిశుధ్యం వంటి విషయాలలో శ్రీ సత్యసాయి విధానాన్ని ప్రవేశ పెట్టడానికి థాయ్‌లాండ్, నేపాల్, జాంబియా సంస్థలు ఐక్యరాజ్యసమితి అనుబంధ సంస్థ అయిన ‘యుఎన్ హ్యూబిటాట్’తో చేతులు కలిపాయి. పర్యావరణానికి అనుకూలమైన పద్ధతిలో వాననీటిని నిల్వచేసేందుకు, వ్యర్థనీటిని శుద్ధిచేసే వ్యవస్థల ఏర్పాటుకోసం, నేపాల్‌లోని సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ ఇన్స్టిట్యూట్ ‘యునెస్కో’కు సహకరిస్తోంది. పలు దేశాలు ‘సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ ఇన్ హ్యూమన్ వేల్ఫేర్స్’ కార్యక్రమాన్ని బోధనేతర వృత్తులకు కూడా అనుసంధానం చేస్తున్నాయి. ఉదాహరణకు, ఎల్ సాల్వడార్‌లో పబ్లిక్ వర్క్స్ అధికారులకు, ఇండోనేషియాలో పోలీసు సిబ్బందికి శిక్షణ ఇస్తున్నారు.

స్థానిక సమాజాల అభ్యున్నతిలో, దేశీయ విద్యా విధానాన్ని సంస్కరించడంలోనూ 'విలువలతో కూడిన సత్యసాయి విద్యావిధానం' పోషిస్తున్న పాత్రకు గుర్తింపుగా పలు దేశాలు సత్యసాయి అంతర్జాతీయసంస్థ కార్యకర్తలకు ప్రతిష్ఠాత్మకమైన పురస్కారాలు అందజేశాయి. గ్యాక్సిల్ మునిసిపాలిటీ(ఈక్వెడార్), డాక్టర్ తెహసీన్ థల్, డాక్టర్ పాల్ థల్లను నగర 'గౌరవ అతిథి' పురస్కారాలతో సత్కరించింది. యునైటెడ్ కింగ్డమ్‌లో ఒక స్కూలులో పిల్లలపై విలువలతోకూడిన విద్య చూపిన ప్రభావానికి గుర్తింపుగా శ్రీ దీపక్ ఫాకే ట్రిటన్ రాణి సత్కారాన్ని అందుకున్నారు.

‘వినసావివి’ బోధనాపద్ధతులు, సాంకేతిక అంశాలు

విశ్వవ్యాప్తమైన సాంకేతిక, లౌకిక సంస్కృతికి టీవీ మొబైల్స్ ద్వారా లభిస్తున్న వినోదం తోడై పిల్లలను, యువతను ఒక కృత్రిమ ప్రపంచానికి కట్టిపడేశాయి. తల్లిదండ్రులు ఇళ్ళకు దూరంగా పనుల్లో నిమగ్నమై ఉండడం సమస్యను మరింత జటిలం చేస్తోంది. వినోద సాధనాలు, కంప్యూటర్ గేమ్స్ పిల్లల భాషను, విలువలను దిగజార్చాయి. ఇతరుల కష్టాలకు స్పందించే సున్నితత్వాన్ని నాశనం చేశాయి. ఎక్కువ సమయం మొబైల్స్, టీవీల ముందు గడపడం వారి గ్రహణశక్తిని దెబ్బతీస్తోంది. సామాజిక శాస్త్రవేత్తలు దీనిని 'ఛిద్రమవుతున్న బాల్యం'గా పేర్కొంటున్నారు.

విలువలతో కూడిన సత్యసాయి విద్యావిధానం ఈ దుష్పరిణామాలకు విరుగుడుగా పనిచేస్తోంది. నిశ్శబ్దంగా కూర్చోనడంవల్ల పిల్లలలో ఏకాగ్రత పెరిగి విషయాలను తొందరగా నేర్చుకుంటారు. అంతర్ముఖమైన దృష్టివల్ల ఆలోచనలను, భావోద్వేగాలను నియంత్రించే సామర్థ్యం మెరుగవుతుంది. సమస్యలను పరిష్కరించే నైపుణ్యతలు, సునిశితమైన విచక్షణాశక్తి అలవడతాయి. అంతర్ముఖమైన దృష్టివల్ల పిల్లల్లో ఆత్మగౌరవం, ఆత్మవిశ్వాసం కూడా పెంపొందుతాయి. ప్రత్యక్షంగానూ, పరోక్షంగానూ మానవతావిలువల మీద దృష్టి కేంద్రీకరించడంవల్ల పిల్లలు నిత్యజీవితంలో విలువల ప్రాముఖ్యతను గ్రహిస్తారు.

కథాశ్రవణం, బృంద కార్యక్రమాల అనంతరం జరిగే ఇష్టాగోష్ఠులవలన వారిలో భావవ్యక్తీకరణ సామర్థ్యం, ఆత్మవిశ్వాసం, సమస్యలు పరిష్కరించే నైపుణ్యతలు ఇనుమడిస్తాయి.

పిల్లలపై ‘వినసావివి’ ప్రభావం

‘వినసావివి’లోని అద్భుతమైన బోధనా విధానం కారణంగా సత్యసాయి స్కూళ్ళు విద్యార్థులేకాక ‘వినసా వివి’తో భాగస్వామ్యం కల స్కూళ్ళు విద్యార్థులుకూడా సౌముఖ్యం, మెరుగైన సామాజిక నైపుణ్యం కలిగినవారై ఉంటారు. చక్కని క్రమశిక్షణతో, స్నేహపూర్వకంగా, సహనభూతితో ప్రవర్తిస్తారు. తమ పిల్లలు తమను గౌరవిస్తూ, బాధ్యతాయుతంగా ప్రవర్తిస్తున్నారని, టీవీ చూడడం తగ్గించి త్వరగా నిద్రపోయి, వేకువనే మేల్కొంటున్నారని, వారిలో చదువుమీద ఆసక్తి పెరిగిందని, చెప్పిన పనులు శ్రద్ధగా చేస్తున్నారని తల్లిదండ్రులు గమనిస్తున్నారు. వృథాను నివారించడంపైనా, బొమ్మలు, దుస్తులు, కాగితాలు, నీరు మొదలైన వనరుల పునర్వినియోగంపైనా వారికి చక్కని అవగాహన ఉందనికూడా చెప్తున్నారు.

సత్యసాయి స్కూళ్ళను, భాగస్వామ్య స్కూళ్ళను సందర్శించినవారు, తరగతుల్లో వెల్లివిరిసే సామరస్యం గురించి, ప్రశాంతమైన వాతావరణంగురించి తప్పక ప్రస్తావిస్తారు. వాటిలో పనిచేసే టీచర్లపై ఎలాంటి ఒత్తిడి ఉండదు. పిల్లలపై చూపే శ్రద్ధకు వారు ఆదర్శంగా నిలుస్తారు. తమ పిల్లలను ఈ పాఠశాలల్లో చదివించాలని, వాటి పరిసరాలకు తమ మకాం మారుస్తున్నవారెందరో ఉన్నారు. సత్యసాయి పాఠశాలల్లో చేరాక పిల్లలలో చదువుసంధ్యలు, క్రమశిక్షణ మెరుగుపడడానికి, తోటి విద్యార్థులతో సామరస్యంతో వ్యవహరించే నైపుణ్యతలు పెంపొందడానికి, చదువులో రాణించడానికి సంబంధించిన సంఘటనలు కోకొల్లలు.

మధ్యలో బడి మానేసేవారే ఎక్కువగా ఉండడం, మిగిలినవారు విద్యలో రాణించలేకపోవడం వంటి వైఫల్యాలు స్థానిక ప్రభుత్వ పాఠశాలలను వేధిస్తున్నాయి.

ఆస్ట్రేలియాలోని ఒక స్థానిక పాఠశాలలో విలువలతో కూడిన విద్యను ప్రవేశపెట్టాక రెండేళ్ళలోపలే పరిస్థితులు చక్కబడి, విద్యాప్రమాణాలు ఇతర పాఠశాలలకు దీటుగా పెరిగాయి. విద్యాశాఖవారు ఆ స్కూలులో పరిశోధనా విభాగాన్ని నెలకొల్పారు. ఆ స్కూలు ప్రిన్సిపాల్ 'క్వీన్స్లాండ్ ఆఫ్ ది ఇయర్'గా ఎంపికైనారు. ఇహెచ్వి టీచర్-కోఆర్డినేటర్ ఆ ఏడాదికి ఉత్తమ టీచరు పురస్కారాన్ని అందుకున్నారు. స్థానిక తెగలవారి విద్యకు ఆ స్కూలును ఇప్పుడొక నమూనాగా పరిగణిస్తున్నారు.

థాయిలాండ్, లావోస్, కెన్యా, నైజీరియా, మలేషియా, ఇంకా పలు లాటిన్ అమెరికా దేశాల్లో విద్యాభ్యాసంలో విఫలమవుతున్న కొమార్త్రాయులను విద్యావంతులుగా తీర్చిదిద్దడంలో 'వినసావివి' విజయవంతమయింది. మాదక ద్రవ్యాలకు అలవాటుపడినవారి పునరావాసానికి కూడా 'వినసావివి'ని అనుసరిస్తున్నారు.

తల్లిదండ్రులపై 'వినసావివి' ప్రభావం

ప్రపంచవ్యాప్తంగా సత్యసాయి స్కూళ్ళలో తల్లిదండ్రుల కోసంకూడా సత్యసాయి విద్యావిధానాన్ని అమలుచేయడం జరుగుతోంది. తత్ఫలితంగా కుటుంబ సభ్యులమధ్య అనుబంధాలు బలపడ్డాయి. ఇళ్ళల్లో చదువుమీద దృష్టి కేంద్రీకరించడానికి అనువైన అప్లోదకరమైన వాతావరణం నెలకొనడంతో పిల్లలు చదువులోనూ, సామాజికంగానూ గుర్తింపు పొందగలుగుతున్నారు. బొగోటా నగరంలో 'జిమ్మేసియం మోడెర్నో' అనే ప్రముఖ ప్రైవేటు స్కూలు వారు, సత్యసాయి స్కూలు పిల్లల సచ్చీలాన్ని చూసి ముగ్ధులై, తమ స్కూలులోకూడా తల్లిదండ్రులకోసం సత్యసాయి విద్యాకార్యక్రమాన్ని నిర్వహించవలసిందిగా సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ ఇన్స్టిట్యూట్వారిని కోరారు.

సమాజంపై 'వినసావివి' ప్రభావం

తెగలు, మతాలు, రాజకీయ కారణాలతో చీలిపోయిన సమాజాల్లో సత్యసాయి స్కూళ్ళు సదవగాహనకు తోడ్పడుతున్నాయి. ఫిజీ ప్రధానమంత్రి ఆ దేశ పార్లమెంటులో మాట్లాడుతూ, "రాజకీయ నాయకులు, సత్యసాయి స్కూలు విద్యార్థులను ఆదర్శంగా తీసుకుంటే

దేశంలోని సమస్యలన్నీ పరిష్కారమవుతాయి" అన్నారు. ఇండోనేషియాలో స్థానిక ముస్లిం మతపెద్దలు, మొదట్లో సత్యసాయి స్కూలులో అందిస్తున్న 'ఉచిత విద్య'పట్ల అనుమానాలు వ్యక్తం చేశారు. కానీ, స్వయంగా వచ్చి పరిశీలించిన అనంతరం, ఇమామ్లు కూడా సత్యసాయి విద్యావిధానంపట్ల సానుకూలంగా స్పందించారు. అలాగే లాటిన్ అమెరికా దేశాలలో, కేథలిక్ స్కూళ్ళలో సత్యసాయి విద్యావిధానాన్ని ప్రవేశపెట్టిన నన్నీ, క్రైస్తవ బోధలకు సత్యసాయి విధానానికి నడుమ వైరుధ్యం లేదని చెప్పి మదర్ సుపీరియర్ను, బిషప్లను ఒప్పించారు.

'వినసావివి' భవిష్యత్ ప్రణాళిక

ఒక విద్యాసంస్థను నెలకొల్పటానికి పట్టే కాలంతో పోలిస్తే, ప్రపంచవ్యాప్తంగా పలు దేశాలలో సత్యసాయి స్కూళ్ళు, సంస్థలు, భాగస్వామ్య స్కూళ్ళను చాలా తక్కువ కాలంలోనే నెలకొల్పడం జరిగింది. ప్రారంభించిన కొద్ది కాలానికే ఆయా స్కూళ్ళు స్థానిక సమాజాలపైనా, ప్రభుత్వాలపైనా, విద్యావిధానాలపైనా సానుకూల ప్రభావం చూపిస్తున్నాయి. ఆ ప్రభావం మరింత పెరిగి 'వినసావివి' అతిత్వరలోనే మరికొన్ని దేశాలకు వ్యాప్తి చెందే అవకాశాలు కనిపిస్తున్నాయి.

భగవాన్ ప్రబోధల ప్రభావంచేత, విద్యగురించిన మన అవగాహన, పసిమనసులకు 'పని-సంపాదన' సంస్కృతిని నూరిపోయటం దగ్గరనుంచి సమగ్ర మానవ వికాసం కోసమే విద్య అని గ్రహించగలిగే స్థాయికి ఎదిగింది. భగవాన్ దివ్యసంకల్పానికి అనుగుణంగా మానవతా విలువలతోకూడిన విద్యావిధానం క్రమక్రమంగా మరిన్ని దేశాలకు వ్యాప్తిచెందుతోంది. ఈ తరుణంలో, విశ్వవ్యాప్తంగా మానవాళిలో సత్పరిణామాన్ని గొనివస్తున్న ఈ దివ్యోద్యమంలో భాగస్వాములం కావడం మనకు గర్వకారణం.

ఆంగ్లమూలం: డా॥ పాల్ థల్ (శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ ఎడ్యుకేషన్ కమిటీ కోచైర్మన్)

అనువాదం: వసంతభాను

సాయిభక్త సంవాదము

(సాయంసమయం - శివాలయమున సంజీవరావు, పిచ్చమ్మ ప్రవేశం)

- సం॥ నమస్కారమవ్వా, మన స్వామివార్తలు క్రొత్తవేమైన తెలిసినవా! అన్నట్లు, ప్రశాంతినిలయమునుండి ‘సనాతన సారథి’ అను పత్రిక మొన్న మహాశివరాత్రినుండి ప్రకటింపబడెననియు, అది మీకుకూడా నిన్ననే వచ్చెననియు మా తమ్ముడు అన్నాడే! దానిలోని విశేషములేమో నాకును చెప్పెదవా!
- పి॥ నిజమే నాయనా! నిన్ననే వచ్చినది ఆ స్వామి ప్రసాదము. మా అమ్మాయి శాంత చదివి, ఆమెకు తెలిసినది చెప్పగా విని సంతోషించినాను. అదయినా తిరిగి నీకు చెప్పే తెలివి నాకేది! కానీ, దానిలో ఏమో వాహనమనే పేరుతో స్వామే చక్కని సంగతులు వ్రాసినారు.
- సం॥ (నవ్వుచు) వాహనమేందవ్వా పిచ్చమ్మా! అదుగో శాంతమ్మే వచ్చుచున్నదిలే, ఆమె నడిగిన చెప్పగలదు. (అంతలో శాంత ప్రవేశించును)
- శాం॥ ఆమె ముసలామె, పూర్వకాలపు మనిషి. తన పేరుకు తగినట్లే చెప్పినదిలే! ఏమీ అనుకోవద్దండి బాబూ! ‘ప్రేమవాహిని’ అను శీర్షికతో మన స్వామి రచన కలదు.
- సం॥ ఆహా ఎంత చల్లని పేరు! వింటేనే హాయిగా నున్నది! ఇక విషయమెంత సంతోషము నిచ్చునో!
- శాం॥ ఔనండీ. సంసారమను వేసవి నట్టెండలో తప్పనిసరిగా పరుగులెత్తుచు నీడకై నీటికై అల్లాడు మనవంటి సంసారి పాంథులకు, మన సాయి భగవానుడు తన ప్రేమప్రవాహమును ప్రవహింపజేసి మన తను తాపము, మనస్తాపములు హరియించి హాయినియ సంతకల్పించినాడు....(ఇంతలో చంద్ర ప్రవేశించును).
- చం॥ అసలా పత్రిక పేరునకర్థమేమో ఆలోచించితివా?
- సం॥ లేదు చంద్రా!
- చం॥ ఈ సృష్టి, ఈ లోకము అనాది. అనుక్షణము మాటుచు నిత్యనూతనమును అయినది. ఇట్టి ఈ జగమున, పరిమిత జ్ఞానముగల జీవులు దారి తెలిసికొని దాటి గమ్యము చేరుట కష్టసాధ్యము. భగవంతుడు పాత రహదారులు, క్రొత్తగా నేర్పడిన చీలుబాటలు అన్నియు తెలిసినవాడు, సనాతనుడు. అట్టి సనాతనుడైన పరమాత్మ మనయందు కరుణించి సారథ్యము పూని, మనను దరిజేర్చువాడని ఈ పేరున కర్థమనుకొందును.
- సం॥ సరే, ఈ పేరు పెట్టి పార్థసారథి బొమ్మ వేసినారే! శ్రీకృష్ణుడు అర్జునునకేగదా తేరు తోలినవాడు. అంతకు మునుపు, అటుపిమ్మట ఎవరికైనా సారథ్యము చేసియున్నాడా ‘సనాతన సారథి’ అనుట సార్థకమగుటకు?
- చం॥ ఓయి పిచ్చివాడా! శ్రీకృష్ణుడెవరు? పరమాత్మ కదా! పరమాత్మ ఆద్యంతరహితుడగు సనాతనుడు గదా! తేరు తోలుటకు అవతరించినాడా దేవుడు? భారత యుద్ధము నెపమున ధర్మమును గెలిపింతునని నిరూపించుటకు, అర్జునుని నెపమున భగవద్గీత ఎల్లకాలముల ఎల్లరకు బోధించుటకే గదా వచ్చినది! ఆ చెప్పిన గీత అంతయు ఒక్క అర్జునునకేనా! ఇంతెందుకు, అక్షరాలా తానే చెప్పినాడే గీతలో శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ ఈ నీ ప్రశ్నకు జవాబు!
- సం॥ ఈనాటి నా ప్రశ్నకు ఆనాడే తాను జవాబిచ్చినాడా?
- చం॥ ఆఁ యిచ్చినాడు! “ఈశ్వరః సర్వభూతానాం హృద్దేశేర్జున తిష్ఠతి | బ్రామయ స్సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా॥” అని చెప్పినాడు.

పి|| అయ్యా చంద్రయ్యా! నీవు సమున్నతంలో చెప్పితే నాకెలా తెలుస్తుంది బాబూ! కొంచెం దాని అర్థం తెలుగులో చెప్పు తండ్రీ.

చం|| భగవంతుడు సకల జీవుల హృదయ పీఠమున కూర్చుండి, వారి దేహములు, జీవితములు అనేడి మిషనులను (అంగులరాట్నము వంటివానిని) గిరగిర తన మాయశక్తితో తిప్పి, నడపించుచున్నాడని ఈ శ్లోకానికర్థమవ్వా. కావున, నాడు నేడు రేపుకూడా మన జీవిత సారథి పరమాత్మే.

సం|| ఇది సరే. ఇక అట్టమీద బొమ్మలో విశేషమేమి?

శాం|| గుఱ్ఱాలు ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క దిక్కునకు తేరును లాగుచున్నవే!

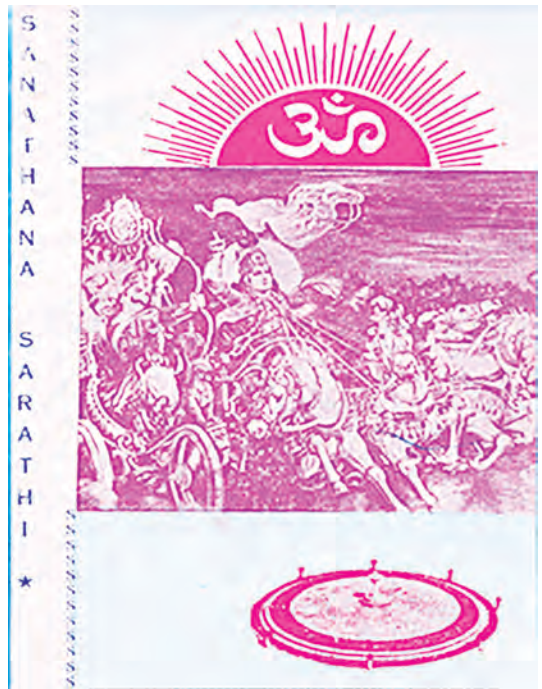
సం|| కృష్ణుడేమో ధీరముగా దర్జాగా పగ్గాలు పట్టుకొని కూర్చుండియున్నాడు. కానీ, ఈ పార్థుడేమి, చేతిలో ధనుస్సు పట్టుకొని యున్నను, మొగమొక తీరుగా నున్నదే! దీనిభావమేమో!

చం|| మన దేహమే ఒక రథము, జీవితం దానిలోని రథికుడు. అంతఃకరణ ప్రవృత్తులగు మనస్సు, బుద్ధి, చిత్తము, అహంకారము, అనునవియే యీ నాల్గు గుఱ్ఱములు. యీ నాల్గును ఒక్కొక్కటియు తనతన యిచ్చ వచ్చిన రీతిలో విశృంఖలముగా సంచరింపగోరును. జీవితరథమును సరియగు బాటలో పోనీయక, గుంటకు మిట్టకు యీడ్చుచు, గమ్యస్థానమగు భగవంతుని చేరనీయక, నడుమ ఏ నూతిలోనో గోతిలోనే పడత్రోసి, రథమును భగ్గుము చేసి రథికుడగు జీవికి హానిచేయును. ఈ స్థితిలో దిక్కుదోపక రథికుడగు జీవి పరమాత్ముని ప్రార్థింపగా, తనవాడైన జీవిని రక్షింపబూని, తానే సారథియై వచ్చి, వోగలుపై కూర్చుండును. ఈ అంతఃకరణ ప్రవృత్తులను గుఱ్ఱాలకు ఒక్కొక్కదానికి ఐహికము, పారమార్థికము అను రెండు ప్రవృత్తులే రెండు పగ్గాలు. ఈ అన్ని అశ్వముల పగ్గాలను తన చేత నిమిడించుకొని, జీవి గమ్యస్థానమగు తనను జేరుటకు అవసరమగు సౌకర్యములను వలసిన సమయములలో కూర్చుట్టకై ఆయా అశ్వముల ఆయా పగ్గములు లాగుచు తన్నాశ్రయించిన జీవికి శ్రమ కలుగనీయక సారథ్యముచేసి, ఇహమున చల్లగా రక్షించుచు, జీవిత లక్ష్యమగు నిత్యానంద ధామమునకు నడిపెదననీ, అర్జునుడు సాకుగా, మనకెల్లరకు తెల్పుచున్నాడు శ్రీ కృష్ణ పరమాత్మ. జీవి భయమే పార్థుని దీనముఖము. కృష్ణభగవానుని అభయప్రదాన సూచకము యీ ధీర గంభీర ముఖము.

శాం|| యీ బొమ్మపైన “ఓం” ఉన్నదే, దానియర్థమేమి?

చం|| యీ త్రిపుటి రథ రథిక సారథులు ‘ఓం’ అను ఒకే తత్త్వమునుండి వచ్చినవనియు, మఱల దానిలోనే ఇవి మూడును చేరుననియు, దాని యనంత కాంతికిరణములే విశ్వప్రకాశనము చేయుచున్నవనియు అర్థమేమో!

సం|| బాగుందోయి చంద్ర నీ యూహ!

‘సనాతన సారథి’ తొలి సంచిక ముఖచిత్రం

- 1958 ఏప్రిల్ ‘సనాతన సారథి’ నుండి

సాయిబాబా - సాయియోగా

‘యోగా’లో ప్రథమ మహిళగా ప్రశస్తి గడించిన ఇంద్రాదేవి 1899లో రష్యాలో జన్మించింది. ఆమె చిన్ననాటి పేరు యుగ్గీన్ పీటర్సన్. 1937 ప్రాంతాలలో అనారోగ్యానికి గురియై, భారతదేశానికి వచ్చి యోగాభ్యాసం చేసి తిరిగి పరిపూర్ణమైన ఆరోగ్యవంతురాలైంది. ఆధ్యాత్మిక సంస్కారం వెల్లివిరిసిన భారతదేశంపై ఎనలేని అభిమానం ఏర్పడి ‘ఇంద్రాదేవి’ అనే భారతీయ దీక్షానామం స్వీకరించింది. 1953లో అమెరికాలోని టెకాట్లో ‘యోగాస్కూల్’ నెలకొల్పి అక్కడ స్థిరపడింది. 1966లో తొలిసారి భగవాన్‌ని దర్శించి అతిలోక మహనీయమైన దివ్యానుభూతిని పొందింది. యోగేశ్వరులైన భగవాన్‌ని కలుసుకొనడమే నిజమైన యోగమని భావించి ఆవిడ తన అనుభవాలను ‘సాయిబాబా - సాయియోగా’ పేరుతో గ్రంథస్థం చేసింది. ఉత్తేజకరమైన ఇంద్రాదేవి అనుభవాలు ఆవిడ మాటల్లోనే....

అమెరికాలోని కేలిఫోర్నియా సరిహద్దులలో ఉన్న మెక్సికోలోని చిన్న నగరం టెకాట్. అక్కడనే రాంకో చుచుమా అనేచోట మా ‘సాయియోగా’ స్కూల్ ఉంది. నేను బాబావారినిగురించి వినకముందు 1966లో మద్రాసులో ఆస్ట్రేలియా రచయిత హోవర్డ్ మర్ఫెట్‌ని, ఆయన భార్య ఐరిస్‌ని కలుసుకోవడం తటస్థించింది. మా సంభాషణ భారతదేశంలోని ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తులగురించి సాగింది. ఆ సంభాషణ మధ్యలో, “ఆ అందరిలోకి అత్యంత ఘనత వహించినవారు శ్రీ సత్యసాయిబాబా. వారు ఆహారాన్ని అక్షయం చేయగలరు, ఎటువంటి వ్యాధినైనా నయం చేయగలరు. మరణించినవారిని పునర్జీవితలను చేయగలరు. భక్తులకు ఇవ్వడానికి దేనినైనా సృష్టి చేయగలరు” అన్నాడు మర్ఫెట్.

“ప్రపంచానికి ఆయన సందేశం ఆధ్యాత్మికమైనప్పుడు ఈ అద్భుతాలను ఎందుకు చేయాలి?” అని అడిగాను.

“జీసస్ ఇటువంటి అద్భుతాలను చేయలేదా?” ఐరిస్ ఈ ప్రశ్నతో నన్ను నిరుత్తరాలిని చేసింది.

నేను వియత్నాం తిరిగి వెళ్ళిపోయిన తరువాత క్రమంగా నాలో స్వామిని దర్శించుకోవాలనే కాంక్ష బలపడి, అంతరంగంలో ఒక గట్టి ‘పిలుపు’గా ఉండటం వల్ల నేను వెంటనే బయలుదేరి పుట్టపర్తికి వచ్చాను.

గేలిలూ స్టేయర్ అనే స్విట్జర్లాండ్ భక్తురాలు నన్ను బాబా సన్నిధికి తీసుకు వెళ్ళింది. బాబా మమ్మల్ని ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు.

నేను ఊహించినదానికన్నా బాబా ఎంతో ఉన్నతంగా ఉన్నారు. ఎంతో దయతో, మానవీయత ఉట్టిపడుతూ వారు సంభాషిస్తూంటే నేను ఆశ్చర్యపడుతూ, “అసలు ఈయన ఎవరు?” అని మనసులో అనుకుంటున్నాను.

“నేను నీవాడను” - నా ఆలోచనలకు అకస్మాత్తుగా బాబానుండి వచ్చిన సమాధానం అది. “నేను నీ హృదయసింహాసనంపై ఉన్నాను. నేను నిన్ను ఎన్నడూ విడువను” అన్నారు. “ధ్యానం సమయంలో దగ్గర పెట్టుకొనటానికి నీకు ఒకటి ఇస్తాను” అంటూ తమ బొమ్మ ఉన్న పతకాన్ని సృష్టించి నా చేతిలో ఉంచారు. ఆ పతకం కప్పివేసేటంతగా తమ చేతివ్రేళ్ళనుంచి విభూతిని పోశారు. నేను ఆనందంతో తలమునకలయ్యాను. “నేను ఎప్పుడు అవసరం అనుకుంటే అప్పుడు నన్ను పిలు. ఎంత దూరంలో ఉన్నా సరే, నాకు వినబడుతుంది. నేనెప్పుడూ నీతోనే ఉంటాను” అని బాబా ఎంతో ప్రేమగా పలికారు.

మరుసటి రోజున తిరుగు ప్రయాణంలో బొంబాయి నుంచి నేను బాబాకు ఒక లేఖ వ్రాశాను. “స్వామీ, నేను మిమ్మల్ని కలుసుకోవడానికి వచ్చినందుకు ఎంతో

యోగేశ్వరుని సన్నిధిలో 'యోగా' ప్రథమ మహిళ

ఆనందంగా ఉంది. మీరు నాకు ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చినందుకు కృతజ్ఞతలు. కానీ, నా ప్రవృత్తికి భిన్నంగా నేను ఎందుకో విచారంగా ఉన్నాను. ధ్యానానికి కూడా ఆటంకం కలిగించే ఈ నిస్సృహ స్థితిని దాటటానికి సహాయం చేయండి..." అసంపూర్తిగా వ్రాసిన ఈ లేఖను హ్యండ్ బాగులో పెట్టుకొని బొంబాయిలో నాకు ఆతిథ్యమిచ్చిన నా చిరకాల స్నేహితురాలు ఏణాక్షి భవానితో చివరిసారిగా షాపింగ్ కి బయల్దేరాను.

మేము షాపింగ్ పూర్తి చేసుకొని ఇంటికి బయలుదేరే సమయానికి రహదారులపై ట్రాఫిక్ ఎక్కువైంది. ఆ సమయంలో ట్యాక్సీ దొరికే అవకాశమే లేదు. మేము ఆ వీధి చివర ఒక మూల పదిహేను నిమిషాలు నిలబడ్డాము. ఆ సమయంలో ఆకస్మికంగా ఏమాత్రమూ ఊహించని అపూర్వమైన, అద్భుతమైన సంఘటన ఒకటి జరిగింది. ఒక్కసారిగా ఒక మేఘం వంటిది నాపైకి ఉరిమినట్లు కాగా ఒక పెద్ద జలపాతంలాగా బంగారపురంగులో కాంతి ప్రవాహం నామీద క్రుమ్మరించినట్లయింది. ఒక

అనిర్వచనీయమైన ఆనందంతో నేను తడిసిపోయాను. ఆ కాంతిప్రవాహం ఎంత తీవ్రంగా ఉందంటే, నా చెక్కిళ్ళపై ఆనందబాష్పాలు ఎడతెగకుండా ప్రవహించసాగాయి. "భగవాన్! మీకు కృతజ్ఞతలు. నాకు చాలా ఆనందంగా ఉంది" అని పారవశ్యంతో సన్నగా గొణిగాను.

ఆ మాటలు విన్నది కాబోలు, "దేనిగురించి?" అడిగింది ఏణాక్షి. కానీ, ఆనంద పారవశ్యపు అనుభూతి నుంచి బయటపడకపోవటంవల్ల నేను మాట్లాడలేక పోయాను. ఆ కాంతి ప్రవాహం క్రమంగా తగ్గి నన్ను బంగారపు పొగమంచుతో నిండిన ఆ మేఘాలు విడిచి పెట్టిన తరువాత అకస్మాత్తుగా ఒక ప్రైవేటు కారు వేగంగా రావడం, ఆ డ్రైవరు మమ్మల్ని ఇంటికి చేర్చడం జరిగింది. "ఇది ట్యాక్సీ కాదు. ఎలా వచ్చింది?" అని ఏణాక్షి ఆశ్చర్యపడింది. నేనెంతమాత్రం ఆశ్చర్యపడలేదు. కారణం నేనింకా ఈ లోకంలోకి రాలేదు.

తరువాత నేను ఎంతో ఆనందంగా భారతదేశంనుండి బయలుదేరాను. ఉజ్జ్వలమైన ఆ అనుభవం నాపై శాశ్వత ప్రభావం చూపింది. "అది సమాధియొక్క విశిష్టమైన స్థితి" అని ఎవరో అన్నారు. అది ఏమో నాకు తెలియదు. నాకు తెలిసింది ఒక్కటే. బాబావారు నా జీవితంలోకి ప్రవేశించాక నేను ఇదివరకటిదానను కాదు. అంతే!

1967 శివరాత్రికి నెల రోజుల ముందు నేను మళ్ళీ ప్రశాంతినిలయం చేరుకున్నాను. ఈ పర్యటనలో నా సవతి కుమారుని భార్య బిల్ ఎక్స్ తోపాటు వచ్చాను. నేను ఆమెను బాబాకు నా కోడలుగా పరిచయం చేసినప్పుడు బాబా, "ఆమె నీ కోడలు కాదు, నీ భర్తకు కోడలు" అన్నారు. ఆ తరువాత ఆ ఇంటర్వ్యూ గదిలో ఉన్నవారినందరినీ ఉద్దేశించి భగవంతుని ఏకత్వం గురించి చెప్పారు. ఆ అనంతశక్తిని ఎవరు ఏవిధంగా పిలిచినా ఉన్నది ఒకే ఒక్క దివ్యత్వం అన్నారు. "నీకేం కావాలి?" అని బాబా మా కోడల్ని అడిగినప్పుడు ఆమె "ఏమీ వద్దు స్వామీ" అన్నది. పైకి వద్దని చెప్పినా స్వామి చిత్రం ఉన్న పతకం కావాలని ఆశించింది. సర్వజ్ఞులైన స్వామి ఆమెకు తమ చిత్రమున్న పతకాన్ని సృష్టించి ఇచ్చారు.

ఆ నెల రోజులలో నేను బాబా చేసిన అద్భుతాలను కొన్నింటిని ప్రత్యక్షంగా చూసే అవకాశం కలిగింది. వాటిని గురించి బాబాయే ఇలా అంటారు, “నేను చేసే అద్భుతాలకు మీరు ప్రాధాన్యం ఇవ్వకండి. అవి కేవలం నా లీలలు (దివ్యమైన ఆటలు). నేను ముందుగా మీరు కోరుకున్నవి ఇస్తాను. తరువాత నేను ఏదీ ఇవ్వడానికి వచ్చానో దానిని మీరు కోరుకొనేలా చేస్తాను.” ఇది ముమ్మాటికీ నిజం. చాలామంది ముందుగా బాబా చేసే మహిమలవల్లనే ఆకర్షింపబడి వస్తుంటారు. తరువాత కాలక్రమంలో అంతర్గతంగా పరివర్తనం పొంది వారు ఆధ్యాత్మిక మార్గంలోకి వస్తారు.

శివరాత్రికి కొంచెం ముందు ఒకసారి బాబా నాగడికి వచ్చి, ఆ గదిని వేదపాఠశాల విద్యార్థులు శివరాత్రికి ప్రదర్శించనున్న నాటకానికి రిహార్సల్స్ వేసుకొనటానికి ఉపయోగించుకొనటానికి అడిగారు. నేను ఆ గదిలోనే ఒక ప్రక్కన ఉండి, ఆ పిల్లలు పాడటం, అభినయించటం అంతా చూశాను. వాళ్ళకు నేర్పటంకోసం బాబా ఒక పాట పాడి వినిపించారు. బాబా స్వరం ఎంతో మధురంగా, హుందాగా, మనస్సును పులకింపజేసేదిగా అలరారింది. “శ్రీకృష్ణుడు తన మురళితో అందరినీ ఆకర్షించాడు. భగవాన్! ఇప్పుడు మీ స్వరమే మీ మురళి” అని ప్రశంసించకుండా ఉండలేకపోయాను.

శివరాత్రినాడు బాబా నోటినుండి ఉద్భవించిన లింగం ఏమైందో తెలుసుకోవాలనిపించింది. సాధారణంగా భక్తులలో ఎవరికో ఒకరికి ఆ లింగాన్ని ఇచ్చివేస్తారని తెలిసింది. మరుసటిరోజు నా క్రొత్త స్నేహితురాలు జింద్ మహారాణి పృథ్వి నా గదిలోకి వచ్చి, “ఆ లింగం నాకు ఇచ్చారు” అంటూ ఆనందోద్వేగంతో తన బ్యాగు తెరచి, జేబు రుమాలులో చుట్టబడిన ఆ లింగాన్ని చూపించింది. అది అందంగా పారదర్శకంగా, ధూమ్రవర్ణపు మణిలాగా ప్రకాశిస్తూ పెద్ద కోడిగుడ్డంత పరిమాణంలో ఉంది.

సరిగ్గా దీనికి సంబంధించిన సంఘటన మరొకటి ఉంది. దాదాపు రెండు సంవత్సరాల తరువాత మేము

మేడమీద బాబా భోజనం చేసే గదికి క్రింది అంతస్తు గదిలో బాబా పాదపద్మాల దగ్గర కూర్చొని ఉన్నాము. అది తారా అనే అమ్మాయికి బాబా ఆరోగ్యం ప్రసాదించిన కొద్ది రోజులకు.

తారా అనే 18 ఏళ్ళ అమ్మాయి పక్షవాతం వచ్చి దాదాపు 5 సం॥లపాటు మంచమీదనే ఉంది. ఆమెను ఆమె సోదరులు బాబా దగ్గరకు తీసుకువచ్చారు. బాబా కొంచెం విభూతి ఇచ్చి నీళ్ళలో కలుపుకొని త్రాగమన్నారు. కానీ ఆమెలో ఎటువంటి మార్పు రాలేదు. మళ్ళీ ఆమె సోదరులు ఆమెను ప్రశాంతినిలయం తీసుకు వచ్చారు. ఈసారి బాబా ఆమెకు ఒక రుద్రాక్ష ఇచ్చి, దానిపై ప్రతిరోజు ఒక చెంచాడు నీళ్ళు పోసి ఆ నీటిని త్రాగమని చెప్పారు. దీనివల్లకూడా ఆమెకు ఎటువంటి ఫలితం చేకూరలేదు. మళ్ళీ మూడవసారి ఆమెను ప్రశాంతి నిలయం తీసుకు వచ్చారు. బాబా ఆమె సోదరులతో ఆమెను ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి తీసుకు రమ్మని చెప్పారు. వాళ్ళు ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి వెళ్ళి రెండు నిమిషాలు కాలేదు. తారా పరమానందంతో బాబాకు అనేక పర్యాయాలు నమస్కారాలు చేస్తూ చకచకా నడుస్తూ బయటకు వచ్చింది! బయట ఉన్న జనం ఆనందంతో ఆశ్చర్యంతో జయజయధ్వనులు చేశారు. ఆమె తల్లి, చెల్లెలు సహాయంతో మూడు పర్యాయాలు మందిరం చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేసింది.

ఈవిషయం విన్న జింద్ మహారాణి పృథ్వి బాబాతో, “బాబా! మీరు ముందుగానే ఆమెకు ఆరోగ్యం ఇవ్వవచ్చు కదా. అలా కాకుండా మూడవ పర్యాయమే ఆమెకు ఎందుకని నయం చేశారు?” అని అడిగింది.

“ఆమె విషయంలో అలా అవసరమైంది. ఆమె కొంత కర్మఫరిపాకం అనుభవించవలసి ఉంది. ఇంకా ఆ కుటుంబానికున్న నమ్మకాన్ని మరింత దృఢపరచటానికి, పరీక్షించటానికి అలా చేశాను. ఆమె సోదరులు సడలి పోకుండా ఆమెకు నయం చేస్తానని చెప్పిన మాటమీద నమ్మకంతో ఉన్నారు” అన్నారు బాబా.

ఆ ఇంటర్వ్యూ చివరలో జింద్ మహారాణితో, “నీవు వ్యాపారం ప్రారంభించావు కదా! పద్ధతిగా శివలింగాన్ని

అభిషేకించటం నీకు కుదరదు కాబట్టి దాన్ని నాకు ఇచ్చేయ్. దాని బదులుగా నీకు మరొకటి ఇస్తాను” అన్నారు. ఆమెకు ఇష్టం లేకపోయినా సరేనన్నది. ఆ అపూర్వమైన లింగాన్ని హ్యాండ్ బ్యాగులోనుంచి తీసి, దానివంకే చూస్తూ బాబాకు ఇవ్వటానికి అనాసక్తి చూపిస్తూ ఉంది.

ఇంతలో బాబా లేచి మేడమీదకు వెళ్ళటానికి వంపుగా ఉన్న మెట్లదగ్గరకు చేరారు. చివరకు పృథ్వి బాబాకు ఆ లింగాన్ని ఇచ్చేయటానికి నిశ్చయించుకొని, దానికి జేబు రుమాలు చుట్టి బాబాకు ఇవ్వటానికి చెయ్యి చాచింది. దానిని తీసుకొనటానికి బదులుగా బాబా ఆమె చేతిక్రింద ఒక్కక్షణం తమ చేతినుంచి తీసి, “సరే, రుమాలు తియ్యి” అన్నారు. రుమాలు తీసి చూస్తే... ఆశ్చర్యం! ఒక చిన్న బంగారపు లింగం, పానవట్టంతోసహా తళతళలాడుతూ ఉంది! మేమిద్దరం మా కళ్ళను మేము నమ్మలేక

ఆశ్చర్యంతో నిలబడిపోయాం. నిశ్శబ్దంగా ఉన్న ఆ సమయంలో మేడమెట్లమీదనుంచి ఒక వస్తువు లయాన్వితంగా శబ్దం చేస్తూ క్రిందకు దొర్లుకు వస్తోంది. నేను ఆశ్చర్యపడుతూ అది ఏమిటా అని పైకి చూశాను. నమ్మశక్యం కాని విషయం!ఆ వస్తువు... పృథ్వి జేబురుమాలులో చుట్టి బాబావారికి తిరిగి ఇవ్వబోయిన శివలింగమే! ఆ శివలింగం ఒక్కొక్క మెట్టుపై నెమ్మదిగా అందంగా దొర్లుతూ లయబద్ధంగా ఆ రాతిమెట్లపై టకటకమని శబ్దం చేస్తూ అన్ని మెట్లమీదనుండి దొర్లుతూ వచ్చి బాబా పాదాలదగ్గరకు వచ్చి నిలిచింది. “ఓ... నా శివలింగం” అన్నది పృథ్వి. ఆ లింగం బాబా పాదాలలో కలసి అదృశ్యమైంది. బాబా వెనక్కి తిరిగి చూసి మెట్లెక్కి మేడమీదకు వెళ్ళారు. మేమిద్దరము ఆ శివలింగం కోసం చూశాము. అది అక్కడుంటే కదా! **(సశేషం)**

తెలుగుసేత: డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు

“ఓం శ్రీసాయి భక్తజన హృదయాలయాయ నమః”

భగవాన్ బాబావారు మద్రాసు ప్రజల దాహార్తి తీర్చుటకు మూడు వందలకోట్ల రూపాయల వ్యయంతో కృష్ణమ్మ నీటిని తెప్పించి ఇవ్వడమేగాక 2007లో మద్రాసులో అతిరుద్ర మహాయజ్ఞమును ఎంతో వైభవంగా జరిపించారు. ఆ మహాయాగంలో అభిషేకించబడిన శివలింగం ‘సుందరం’లో ప్రతిష్ఠింపబడి ‘సాయి సుందరేశ్వరుని’గా నిత్యపూజలందుకుంటున్నది. ప్రత్యేకించి ప్రదోష పూజ, ఆరుద్ర పూజ విశేషంగా నిర్వహింపబడుతున్నాయి. త్రయోదశినాడు సాయంత్రం 4 నుంచి 6 గంటలవరకు ప్రదోష పూజ, ఆరుద్ర నక్షత్రమునాడు ఉదయం 6 నుండి 9 గంటలవరకు ఆరుద్ర అభిషేకం జరుగుతాయి. పూజలో అభిషేకించిన విభూతి, గంధం, పాలు, చక్కెర పొంగలి ప్రసాదాలను సేవాదళ్ వలంటీర్లు బయట టేబుల్ మీద ఉంచి భక్తులకు పంచిపెడతారు. నేను అభిషేకమునకు వెళ్ళిన ప్రతిసారి తీర్థ ప్రసాదాలతోపాటు అభిషేక విభూతి, గంధములనుకూడా తెచ్చి మా తల్లిగారికి ఇస్తుంటాను. 2015 జనవరిలో యథాప్రకారం ఆరుద్ర అభిషేకంలో పాల్గొన్నాను. ఆరోజున నాకు అన్ని ప్రసాదములూ దొరికినాయికానీ, గంధము దొరకలేదు. “స్వామీ, మా తల్లిగారికి తీసుకువెళ్ళడానికి గంధము దొరకలేదే” అనుకున్నాను. ఆ తరువాత మందిరంలోకి వెళ్ళి స్వామికి సాష్టాంగ నమస్కారం చేసి, అక్కడ ట్రేలో ఉన్న విభూతి ప్యాకెట్ ఒకటి తీసికొన్నాను. ప్యాకెట్ ను విప్పిచూడగా, ఏమి ఆశ్చర్యం! అందులో విభూతితోపాటు ఒక చిన్న గంధపు ముద్ద ఉన్నది. అది అప్పుడే శ్రీ సాయి సుందరేశ్వరునికి అభిషేకించిన గంధం!

- పి.ఆర్. భరత్ భూషణ్

మహాశివరాత్రి - చైనీయుల నూతన సంవత్సర వేడుకలు

❖ డా॥ దివి చతుర్వేది

మహాశివరాత్రి విశేషాలు

శివశక్త్యాత్మకస్వరూపులైన భగవాన్ సన్నిధిలో మహాశివరాత్రిని నామసంకీర్తనతో గడపడంద్వారా ఉద్వేగాలను అణచి, బౌద్ధిక, మానసిక శక్తులను భగవదర్పితం చేయాలనే సంకల్పంతో 2018 ఫిబ్రవరి 13న వేలాదిగా భక్తులు ప్రశాంతినిలయానికి విచ్చేశారు. ఆరోజు ఉదయం 8 గంటలకు శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ విద్యార్థులు నాదస్వరంతో, పంచవామిద్యంతో కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించి విశ్వనాథాష్టకాన్ని, శివాష్టకాన్ని పఠించారు. భక్తిగీతాలను గానం చేశారు.

ఆరోజు సాయంవేళలో 4.25 ని॥లకు సాయి కుల్వంత్ హాలులో వేదపఠనంతో, పూర్ణకుంభంతో, 'ఓం నమశ్శివాయ' మంత్రోచ్ఛారణతో శ్రీ సత్యసాయిశ్వరుని పుష్పాలంకృతమైన పల్లకీలో ఊరేగించారు. అనంతరం, 'సాయిశ్వర' లింగాన్ని ప్రశాంతిమందిరంనుండి సాయి కుల్వంత్ హాలులోకి ఊరేగింపుగా తీసుకువచ్చారు. ప్రశాంతినిలయంలో 2006లో జరిగిన అతిరుద్ర మహాయజ్ఞ సందర్భంగా ఈ లింగాన్ని భగవాన్ తమ దివ్యస్వర్గంతో శక్తినమన్వితం చేశారు. కుల్వంత్ హాలులో ఏర్పాటుచేసిన ప్రత్యేక వేదికపై సాయిశ్వర లింగాన్ని కొలువుదీర్చి, ఋత్విక్కులు మహాగణపతి ప్రార్థన చేశారు. అనంతరం, పాలు, పెరుగు, ఘృతం, తేనె, పంచదార, పూలు, అక్షింతలు, చందనం మొదలైన పద్దెనిమిది రకాల పవిత్ర ద్రవ్యాలతో మహాభిషేకం నిర్వహించారు.

తదుపరి ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ మానవదేహంలోని పురుష - ప్రకృతి తత్వం గురించి వివరించారు. దేహమే పార్వతి, ఆత్మయే ఈశ్వరుడు.

ప్రతి మానవునియందు స్త్రీ పురుష తత్వములు రెండూ ఉన్నాయి. కాబట్టి, ప్రతి మానవుడూ అర్థనారీశ్వరుడే. ఈ రెండింటి ఏకత్వాన్ని ప్రబోధించే తత్వమే శివతత్వము అన్నారు. దేహము, దేశము బింబప్రతిబింబములే. కాబట్టి, దేహాన్ని ఎంత ప్రీతిగా చూసుకుంటున్నారో దేశాన్ని కూడా అంత ప్రీతిగా చూసుకోవాలని ఉద్బోధించారు.

“శివశివ శివశివ అనరాదా జీవ! చింతలెల్ల బాపుకొని మనరాదా...” అని భగవాన్ పాడిన కీర్తనతో అఖండ భజన ప్రారంభమైంది. ఆ సమయంలో అభిషేక తీర్థాన్ని భక్తులపై సంప్రోక్షించారు. సాయి విద్యార్థిని విద్యార్థులు, వేలాది భక్తులు పన్నెండు గంటలపాటు అవ్యవధానంగా సాగిన అఖండ భజనలో భక్తి శ్రద్ధలతో పాల్గొన్నారు.

ఫిబ్రవరి 14వ తేదీ ఉదయం ఆరు గంటలకు భగవాన్ బాబావారి దివ్యస్వరంలో వినిపించిన 'హే శివ శంకర నమామి శంకర', 'ఓం శివాయ ఓం శివాయ' పాటలతో అఖండ భజన ముగిసింది. భక్తులు మహాప్రసాదాన్ని స్వీకరించారు.

మహాశివరాత్రిని పురస్కరించుకొని ఫిబ్రవరి 12వ తేదీ సాయంత్రం భగవాన్ సన్నిధిలో 'ప్రశాంతి డ్యాన్స్ గ్రూపు' 'శివస్తుతి' నృత్యకార్యక్రమాన్ని సమర్పించింది. 2006లో రూపుదిద్దుకున్న ఈ డ్యాన్స్ గ్రూపులో శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూల్, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థల విద్యార్థులు సభ్యులు.

సాయి స్టూడెంట్స్ సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ మొదటి సంవత్సరం పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ విద్యార్థులు ఫిబ్రవరి 11

సాయంత్రం హృదయాంతరంగ నాటికను సమర్పించారు. మాధవుడు మానవునితో దివ్యానుసంధానానికి ఎప్పుడూ సిద్ధంగానే ఉంటాడు. అయితే, మానవుని సంకుచితత్వము దీనికి ఆటంకంగా నిలిచి, మానవునికి మాధవునికి మధ్య దూరాన్ని పెంచుతుంది. ఎప్పుడైతే మానవుడు తన మనసు, మాట, క్రియలను భగవదర్పితం గావిస్తాడో అప్పుడే తాను దివ్యత్వానికి చేరువ కాగలడు అన్నది ఈ నాటిక సందేశం.

శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు 10, 12 తరగతుల విద్యార్థులు ఫిబ్రవరి 19వ తేదీన భగవాన్ కి కృతజ్ఞతలు తెల్పుకుంటూ సమర్పించిన సాంస్కృతిక కార్యక్రమం వ్యష్టిస్థాయినుండి సమష్టిస్థాయికి, చివరకు సాయిసన్నిధికి చేరుకోవడం మానవ జీవిత లక్ష్యమని తెలియజేసింది. విద్యార్థులు వ్యాఖ్యాన సహిత గాత్ర, వాయిద్య సంగీతంతో అలరించారు. వారు పాడిన పాట, “తెలియగ తరమా నరులు కనుగొన వశమా...” సాయి అవతారతత్వం అత్యంత నిగూఢమైనదని, మానవ మేధస్సుకు అతీతమైనదని విశదీకరించింది.

శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు 10, 12 తరగతుల విద్యార్థినులు ఫిబ్రవరి 20వ తేదీ సాయంత్రం సాయిగాయత్రీ మంత్రోచ్ఛారణతో తమ కృతజ్ఞతాంజలి కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించారు. సమాజశ్రేయస్సుకై భగవాన్ చేపట్టిన సేవాకార్యక్రమాలను ప్రస్తావిస్తూ, సాయిమాత బిడ్డలుగా తాము సమాజసేవలో పాల్గొనాలని ఆకాంక్షిస్తున్నామన్నారు.

ఉమ్మడి అదిలాబాద్ జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

అదిలాబాదు, నిర్మల్, మంచిర్యాల, కొమురం భీమ్ జిల్లాలు నాలుగు చేరిన ఉమ్మడి అదిలాబాద్ జిల్లా నుండి 3000 మందికి పైగా భక్తులు తమ 12వ పర్తియాత్రలో భాగంగా 2018 ఫిబ్రవరి 24వ తేదీనుండి 26వ తేదీవరకు ప్రశాంతినిలయంలో బసచేసి, ఆశ్రమంలో నిత్యం నిర్వహింపబడే ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో పాల్గొని, సంగీత, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను దివ్యసన్నిధిలో సమర్పించారు.

24వ తేదీ సాయంత్రం సాయికుల్యంత్ హాలులో ఉమ్మడి అదిలాబాదు జిల్లా సలహాదారు, శ్రీ సత్యసాయి రాష్ట్ర సేవాసంస్థల విస్తరణ కమిటీ సభ్యులు శ్రీ పి. వెంకట్రావు ప్రసంగిస్తూ కేవలం స్వామి దివ్యానుగ్రహం వల్లనే 12 పర్తియాత్రలు దిగ్విజయంగా జరిగాయనీ, ఈ పర్తియాత్రలు హృదయాలలో భగవంతునిపై ప్రేమను పెంపొందించే పరివర్తన యాత్రలని పేర్కొన్నారు.

అనంతరం, ఈ సందర్భానికై ప్రత్యేకంగా కూర్చిన గాత్ర వాయిద్య సంగీత కుసుమాలను స్వామివారి దివ్యచరణారవిందములకు సమర్పించారు.

ఫిబ్రవరి 25వ తేదీ ఉదయం నగరసంకీర్తన తరువాత అదిలాబాద్ భక్తులు తమ ఆనవాయితీని అనుసరించి జిల్లాలోని పలుప్రాంతాలనుండి తీసుకువచ్చిన నదీ జలాలతో, నవధాన్యాలతో మూడు పర్యాయములు ప్రశాంతి మందిరమునకు, యజుర్మందిరమునకు ప్రదక్షిణ గావించారు. ఈరీతిగా, గడచిన దశాబ్దకాలంగా జిల్లావాసులు ప్రతి సంవత్సరము పర్తియాత్రలో నవధాన్యాలను పవిత్రీకరించుకొని తీసుకువెళ్ళి తమ పంటపొలాల్లో చల్లుకొని సత్ఫలితాలను పొందుతున్నారు.

అనంతరం, ‘శ్రీ సత్యసాయి సెంటర్ ఫర్ హ్యూమన్ వేల్ఫ్యాస్’ వారి ఆధ్వర్యంలో, ఎంపిక చేయబడిన వందమంది విద్యావంతులకు ‘ప్రయోజనకరమైన జీవితం గడపడం ఎలా?’ అనే అంశంపై సత్సంగ్ హాలులో శిక్షణ కార్యక్రమం నిర్వహింపబడింది.

25వ తేదీ సాయంత్రం దివ్యసన్నిధిలో ‘ప్రేమ సారం’ అనే నాటికను సమర్పించారు. శ్రీకృష్ణుని నారాయణి సేనలో ఇద్దరు సోదరులు ఎంతటి త్యాగం ఒనరించారో ఈ నాటిక తెలిపింది. ఈ నాటికకు మహాభారత యుద్ధ ఘట్టాలు, భగవాన్ బాబావారి ప్రబోధములు ఆధారం. జరాసంధుని దుష్టత్వమువలన అనాథలయిన పృథు, వృష్ణి సోదరులను శ్రీకృష్ణుడు చేరదీస్తాడు. సాందీపునివద్ద వారు విద్యాభ్యాసము చేసిన అనంతరం సాత్యకి, కృతవర్మలకు అంగరక్షకులుగా నియమింపబడతారు. దుర్యోధనునికి శ్రీకృష్ణుడు ఇచ్చిన మాట ప్రకారం నారాయణిసేన దుర్యోధనుని బలగంలో చేరి పాండవులతో పోరాడవలసి

ఉన్నా, సాత్యకి శ్రీకృష్ణునితో కలసి పాండవ పక్షాన ఉండాలని నిశ్చయించుకున్నందువలన, సాత్యకి అంగ రక్షకుడైన పృథు పాండవ శిబిరంలో, కృతవర్మతో కలసి పృష్టి కౌరవులవద్ద ఉండవలసిన అగత్యమేర్పడుతుంది. భీష్ముని మరణానంతరం, శకుని పన్నిన దుష్ట పన్నాగం వలన పృష్టి శ్రీకృష్ణుని ఎత్తుగడలను తెలుసుకోవడానికి పాండవ శిబిరంలో ప్రవేశించి పట్టుబడతాడు. ధర్మరాజు ఆజ్ఞపై అతని సోదరుడు పృథు పృష్టిని సంహరిస్తాడు.

ఐతే, పృథులో తీవ్రమైన సంఘర్షణ మొదలవుతుంది. పృష్టి స్వచ్ఛందంగా కౌరవ పక్షాన పోరాడలేదు. అతను యుద్ధనీతిని తు.చ. తప్పక పాటించాడు. తన సోదరునికి శ్రీకృష్ణునిపట్ల ఉన్న ప్రేమానురాగాలను, ఆయనకొరకై ప్రాణాలను సహితం అర్పించడానికి వెనుదీయని అతని భక్తి ప్రపత్తులను ఎరిగిన పృథు తీవ్రమైన మనోవేదనకు గురి అవుతాడు. ఆ స్థితిలో తాను దైవంగా కొలిచిన శ్రీకృష్ణుని నిందిస్తాడు. ఆ సమయంలో శ్రీకృష్ణుడు అతనిని సమీపించి, మానవుని సంకల్ప వికల్పాలకు తాను బాధ్యుడను కానని, తాను కేవలం సాక్షిభూతుడనంటాడు. తనను ఆశ్రయించిన పృథుకు కానుకగా అతని సోదరుడైన పృష్టికి జీవం పోస్తాడు. దేహసంబంధమైన బాంధవ్యాలన్నీ అనిత్యమని, భగవంతుడొక్కడే నిత్యమని గ్రహించాలని, సుఖదుఃఖాలకు మూలం భ్రమ అని, మానవుని బ్రహ్మతత్వంవైపు నడిపించడమే తన లీలానాటకమని ప్రబోధిస్తాడు. భగవంతుని ప్రేమకొరకై భక్తుని పరితాపం, అదే ప్రేమను ప్రతిబింబించే భగవంతుని కరుణ ఎంత మధురమో ఈ నాటకం రమణీయంగా తెలియజేసింది.

26వ తేదీ ఉదయం అదిలాబాద్ జిల్లా భక్తులు దివ్యసన్నిధిలో భజన కార్యక్రమాన్ని సమర్పించారు.

అనంతరం శ్రీ పోతుకాచి నాగేశ్వరశాస్త్రి ఆధ్వర్యంలో సత్సంగ్ హాలులో 'శ్రీ సత్యసాయి నిత్యైశ్వర్య ప్రతం' జరుపుకున్నారు.

ఆరోజు సాయంత్రం ఎంతో వైభవంగా పలు కళాంశాలతో భక్తుల జయజయధ్వనాల నడుమ పుట్టపర్తి పురవీధులలో మహానగర సంక్లిర్తన నిర్వహించుకొని, భగవాన్ కి తమ కృతజ్ఞతలు తెలియజేసుకొన్నారు.

చైనీయుల నూతన సంవత్సర వేడుకలు

ఇండోనేషియా, హాంకాంగ్, జపాన్, సింగపూర్, థాయ్ లాండ్, మలేషియాలో నివసిస్తున్న చైనా సంతతికి చెందిన సాయి భక్తులు ఫిబ్రవరి 22, 23 తేదీల్లో భగవాన్ సన్నిధిలో నూతన సంవత్సర వేడుకలను జరుపుకున్నారు. “నిత్యమూ తల్లిదండ్రులను గౌరవించు” అన్న ఇతివృత్తంపై సాగిన ఈ వేడుకలను ఫిబ్రవరి 22 సాయంత్రం దివ్య సన్నిధానమువద్ద జ్యోతులను వెలిగించి బౌద్ధమంత్రాలతో ప్రారంభించారు. చైనీయుల సంప్రదాయ వాయిద్యాలపై, మౌత్ ఆర్గన్స్ పై భక్తిగీతాలను వినిపించారు. జకార్తా నాన్ యంగ్ స్కూల్ బాలులు నర్తించారు.

చైనీయుల నూతన సంవత్సర వేడుకల కోఆర్డినేటర్ శ్రీ బిల్లీ ఫాంగ్ ఉపన్యసిస్తూ, భక్తులు కనీసం ఒక్క అవలక్షణామైనా వదలి, ఆ స్థానంలో ఒక్క సద్గుణామైనా పెంచుకుంటేనే భగవాన్ సన్నిధిలో జరుపుకుంటున్న నూతన సంవత్సర వేడుకలు అర్థవంతమవుతాయన్నారు.

ఇండోనేషియా భక్తురాలు శ్రీమతి లిందావతి రోజ్జి భగవాన్ ప్రసాదించిన దివ్యానుభవాలను పంచుకున్నారు.

జకార్తా భక్తులు ఫిబ్రవరి 23 సాయంవేళలో స్వామి సన్నిధిలో బౌద్ధ మంత్రాలను పఠించిన అనంతరం డా॥ వి.కె. రవీంద్రన్, శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ జోన్ 4 చైర్మన్, ప్రసంగిస్తూ, స్వామి సర్వాంతర్యామియని గ్రహించాలని భక్తులకు ఉద్బోధించారు.

మలేషియా భక్తురాలు శ్రీమతి జీనీబా మాట్లాడుతూ, తాను ప్రారంభంలో భగవాన్ దివ్యలీలలపట్ల ఆకర్షితురాల నయ్యానని, క్రమక్రమేణ భగవాన్ నిరంతరం మనతోనే ఉన్నారని గ్రహించానన్నారు. అనంతరం గుజ్జెహంగ్, యెర్ హు వాయిద్యాలపై సంగీతాన్ని సమావేశితులు విన్నారు. తదుపరి, శ్రీ బియాన్ లియాన్ అనే కళాకారుడు ముఖంపై తొడుగులను లాఘవంగా మార్చడమనే చైనా సంప్రదాయ కళాప్రదర్శనతో సమావేశితులనలరించాడు.

ఆ తరువాత ప్రదర్శించిన నాటిక నిత్యమూ తల్లిదండ్రులపట్ల ప్రేమ, గౌరవాలను చూపించాలని, ఏదో ఒకరోజుకు (మదర్స్ డే, ఫాదర్స్ డే) మాత్రమే దానిని పరిమితం చేయకూడదన్న సందేశమిచ్చింది. ❖

భక్తుడు: స్వామీ! నా కష్టాలకు అంతులేదా?

భగవాన్: కష్టాలు లేకుండా సుఖాలు రావు. ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ముందు కష్టాలు, తరువాత ఆనందం. లౌకిక మార్గంలో ముందు సంతోషం, తరువాత కష్టాలు కలుగుతాయి. ఆనందం వేరు, సంతోషం వేరు. ఆనందం దివ్యం, శాశ్వతం. సంతోషం లౌకికము, తాత్కాలికము. ఒక తోటమాలి మట్టి కుండతో చెట్లకు నీరు పోసేవాడు. అట్లా చాలాకాలం గడిచింది. ఒకనాడు తన జీవితం మీద అతనికి విసుగు కలిగి ఆ కుండను నేలపై పెడుతాడు. అప్పుడా కుండ అతనికి సమాధానం చెపుతుంది: “నేను సామాన్యమైన మట్టిని. నాపై నడిచేవారు, ఉమ్మివేసేవారు. నన్ను త్రొక్కి నలగొట్టి, పిసికి చక్రంపై తిప్పి కుండగా చేసి కాల్చిన తరువాతనే ఇన్నాళ్ళు నేను నీ నెత్తిపైన, భుజంపైన ఎక్కుగలిగాను అంటుంది.

భక్తుడు: స్వామీ, నన్ను పరీక్ష చేయకండి. మీ పరీక్షకు తట్టుకోలేను. జీవితంలో బాగా అలసిపోయాను.

భగవాన్: ఎవరెవరికి ఏ ఏ తరగతుల్లో ప్రవేశం కావలెనో వాళ్ళకు ఆయా ప్రవేశ పరీక్షలు తప్పవు. నువ్వు ఏ పరీక్షలూ పాస్ కాకుండా చదువుకున్నావా? ఏదవ తరగతి పరీక్ష ఈయలేదా? మెట్రిక్ పరీక్ష ఈయలేదా? బి.ఏ., ఎమ్.ఏ. పరీక్ష లియ్యకుండానే ఇంతపైకి వచ్చినావా?

భక్తుడు: స్వామీ, నేను పిల్లికూనను. కోతిపిల్లను చేయకండి. నాయెడ మార్గాల కిశోర న్యాయం పాటించండి. మర్కట కిశోర న్యాయం పాటించకండి. నేను మిమ్ములను పట్టుకోలేను, మీరే నన్ను పట్టుకోండి. నాలో కోరికలు చంపండి. అవి పుట్టకుండా చేయండి.

భగవాన్: పిల్లి తన కూనలు చిన్నగా ఉన్నప్పుడే వాటిని పట్టుకొని కాపాడుతుంది. ఆ కూనలు పెద్దవై ఎలుకలను పట్ట నేర్వగనే వాటిని విడిచిపెడుతుంది. ఒక తల్లికి నలుగురు బిడ్డలు. ఒకడు 11 ఏండ్లవాడు, మరొకడు 8 ఏండ్లవాడు, ఇంకొకడు 5 ఏండ్లవాడు, చివరివాడు పసిపాప. వాళ్ళకు ఆకలి వేస్తే అందరికీ తానే తినిపించదు. 11 ఏండ్లవాణ్ణి వంటవాని దగ్గరకు పోయి అన్నం పెట్టించుకొని తినమంటుంది. వంటవాణ్ణి పిలిచి 8 ఏండ్లవానికి అన్నం పెట్టమంటుంది. 5 ఏండ్లవానికి తానే వడ్డిస్తుంది. పసిపాపను తానే ఎత్తుకొని తినిపిస్తుంది. కోరికలను మీరు పట్టుకుంటున్నారు. అవి మిమ్ముల్ని పట్టుకోవడంలేదు. వాటిని గట్టిగా పట్టుకుని మీరు చిక్కుబడిపోతున్నారు. కోతులను పట్టేవాడు చిన్నమూతి కుండలో తినుబందారాలు పెడుతాడు. కోతి తన చేయి ఆ కుండలో పెట్టి ఆ వస్తువులను తన పిడికిట్లో పట్టుకొని చేయి పైకి లాగదలిస్తే అది రాదు. ఆ కోతి తనను కుండ పట్టుకున్నదనుకుంటుంది. అది నిజం కాదు. కోతే దాన్ని పట్టుకున్నది. పట్టుపురుగు తన అల్లికలో తానే చిక్కుకున్నట్లు మన కోరికల్లో మనం చిక్కుకుంటాము. నువ్వు కోరికను వదలిపెట్టు, నీ బంధన తొలగిపోతుంది.

(మూలం: కీ॥శే॥ బి. రామరాజుగారితో భగవాన్ జరిపిన అనుగ్రహ భాషణం)

“భగవాన్ జీవితమే జగతికి సందేశం” - జననీ జనకుల సమాధి మందిరంలో సాయాశ్వరులు

ప్రశాంతి డ్యాన్స్ గ్రూపు 'శివస్తుతి'

అదిలాబాద్ జిల్లా పర్షియాత్ర: "ప్రేమసారం" నాటిక

ఖమ్మం జిల్లా బాలల నృత్య సంగీత రూపకం

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.